

ČTVRTEK 9. ŘÍJNA 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00.)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Používání symbolů Unie Parlamentem (nový článek 202a) (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je zpráva o vložení nového článku 202a o používání symbolů Unie Parlamentem do jednacího řádu Parlamentu (A6-0347/2008), kterou vypracoval Carlos Carnero González jménem Výboru pro ústavní záležitosti (2007/2240(REG)).

Carlos Carnero González, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, rozhodnutí, které ve své zprávě této sněmovně navrhuji, je především politické, v nejužším slova smyslu. Formální rozhodnutí, které se chystáme učinit, je tím nejmenším, ačkoli je také důležité.

Chystáme se pozměnit svůj jednací řád, aby začalo oficiálně platit to, co se již děje, co všechny orgány Unie již léta dělají. To bych poslancům rád připomněl.

Navrhujeme, aby tato sněmovna používala vlajku Unie na všech místech konání zasedání a při nejoficiálnějších příležitostech, například při ustavujících zasedáních nebo při přijímání hlav států. Navrhujeme také, aby se při takových příležitostech hrála hymna, aby se na všech našich písemných dokumentech uvádělo heslo „Jednotná v rozmanitosti“ a aby se slavil Den Evropy.

Pane předsedající, nenavrhujeme, aby se jako symbol užívalo euro, ačkoli jste tuto myšlenku podporoval. Euro je však podle našeho názoru výborným nástrojem, který nám nepochybně pomáhá řešit mezinárodní finanční krizi. Kde bychom bez eura byli? Byli bychom opět v obtížné situaci, kdy by devalvovala měna s cílem zvýšit konkurenceschopnost, což by vzhledem k mezinárodním finančním spekulacím srazilo naši reálnou ekonomiku na kolena.

Nejdůležitějším aspektem mé zprávy je politické sdělení občanům. Toto sdělení je jednoznačné: v Parlamentu, který přímějí než všechny ostatní orgány zastupuje 500 milionů obyvatel našich 27 členských států, symboly Unie žijí. To znamená, že i ústavní proces, který v roce 2002 zahájil Evropský konvent, nadále trvá, navzdory tomu, že se často vyskytují značné překážky a nedostatky.

Konvent, jehož členem jsem spolu s dalšími významnými poslanci, kteří tu dnes jsou, měl tu čest být, neměl pochybnosti o tom, zda symboly EU poprvé začlenit do primárního práva Unie. Ukončil tak našťásti podivnou situaci, kdy nejdůležitější právní normy neuznávaly to, co veřejnost dávno přijala – symboly.

Rozhodnutí v tomto ohledu bylo jednomyslné a nikdo ho během procesu ratifikace nenapadal; naopak šlo o jedno z ustanovení, která příznivci Evropy nejvíce vítali. Musím proto říci, že bylo velkým překvapením, když se mezivládní konference, která přijímala Lisabonskou smlouvu, rozhodla veškeré zmínky o evropských symbolech z dokumentu odstranit.

Skutečnost je taková, že dnešním rozhodnutím můžeme tuto chybu napravit. Samozřejmě neměníme primární právo, ale můžeme se za sebe o krok přiblížit k oficiálnímu začlenění symbolů Unie do institucionálního rámce.

Symboly vyjadřují společný cíl a společné hodnoty. V případě Evropy je to snaha vybudovat Unii všech občanů a pro všechny občany, kteří chtějí jednotu, svobodu, demokracii, spravedlnost, rovnost a solidaritu, což jsou evropské hodnoty, které zároveň považujeme za všeobecné.

Díky symbolům také můžeme zjistit, kdo jsme a kým chceme být ve vztahu ke zbytku světa, jenž nás podle nich poznává. Kdo se například necítí hrdý, že zastupuje Unii, když měl na sobě vestu pro pozorovatele voleb?

Symbyly nám navíc připomínají, odkud pocházíme, připomínají nám den, kdy se začal psát náš příběh jednoty, růstu a svobody.

To, co pan předseda Parlamentu řekl před pár dny v Madridu o mladých lidech a historii, má se symbyly mnoho společného. Musíme mladým připomínat, odkud pocházíme, kdo jsme a kam jdeme. Symbyly to sdělují rychle a jasně. Tyto symbyly nás spojují, a nikoli rozdělují. Není to jen velký klad, ale především obrovská výhoda.

Pane předsedající, skvělý spisovatel Aldous Huxley řekl, že nejdůležitější není zkušenost, ale to, jak s ní naložíte. Totéž platí pro symbyly. Vlajka nemá být ikonou, ale má se využívat v našem každodenním životě k posilování jednoty, jíž jsme prosluli.

József Szájer, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Pane předsedající, nedávno jsem byl v Kyjevě a budovu ukrajinského ministerstva zahraničí téměř nebylo vidět pod evropskou vlajkou visící přes tři patra. Pokud se tomuto symbolu může dostávat takového respektu a pocty mimo Evropskou unii, jsem si jistý, že i zde může Evropská unie se symbyly zacházet s úctou. Rád bych pana kolegu, který připravil vynikající zprávu, opravil v jednom bodě. Ustanovení o symbolech Evropské unie je nyní součástí *acquis communautaire*, evropských právních předpisů – vlajka s dvanácti hvězdami na modrém pozadí, hymna založená na *Ódě na radost*, dlouholeté setkávání hlav států a předsedů vlád, dokonce i hlavní sídlo Evropského parlamentu ve Štrasburku, a naše zasedání samozřejmě probíhají ve Štrasburku. Nenacházíme se nyní v regulačním vakuu, abych tak řekl, v současné době pro symbyly Evropské unie existují předpisy, ať jsou součástí Lisabonské smlouvy, či nikoli.

Důležitým záměrem této zprávy je také upravit, jak bude náš orgán, Evropský parlament, ctít náš standard. Jsem přesvědčen, že pocit identity, toho, kam patříme, je velice důležitý. Často mluvíme o tom, že občané naší složité Evropě nerozumí. Symbyly nabízí jeden způsob, jak se cítit Evropské unii blíže. Mnozí lidé mají tyto symbyly rádi, ctí je a respektují a jsem si jistý, že i pro nás oddané Evropany zde v Parlamentu je nanejvýš důležité vytvořit pravidlo pro užívání těchto symbolů Evropské unie v našem orgánu. Děkuji vám za pozornost.

Costas Botopoulos, jménem skupiny PSE. – (EL) Pane předsedající, proč je tak důležité, abychom vyvíjeli takové úsilí a vedli, zvláště nyní, tuto rozpravu o symbolech Evropské unie? Domnívám se, že pro to jsou dva důvody. Za prvé musíme jakožto Evropský parlament tím, jak obvykle přistupujeme ke své činnosti, ukázat, že v EU nejde jen o právní texty. Musím vám připomenout, že symbyly mají původ v Ústavní smlouvě, jak řekl pan zpravodaj. Byl učiněn pokus o jejich institucionalizaci, ale je velice důležité, že dnes pokračujeme v této snaze udržet je při životě. Proč? Protože dokazují, že Evropa není postavena jen na nedokonalých právních textech, které jsou nutné, ale pro různé národy je složité je pochopit. Symbyly ztělesňují něco jiného – a sem se tak hodí to výstižné řecké slovo – politický projekt, evropskou myšlenku. Proto si myslím, že se musí udržovat živé, zvláště v dnešní době.

Druhý důvod spočívá v tom, co se za symbyly skrývá – v symbolech za symbyly. Jinými slovy jde o myšlenku společných kroků EU založených na hodnotách, které dnes potřebujeme více než kdykoli předtím.

Pokud tedy řekneme, že krize, kterou všichni prožíváme – a nemyslím jen krizi hospodářskou, ale také současnou evropskou institucionální a morální krizi –, je symbolem této složité doby, myslím si, že EU musí reagovat společnými kroky. Tak bychom se mohli všichni společně posunout kupředu.

Myslím si, že dnes nenajdeme výstižnější a zároveň smutnější příklad než Island. Tato země není součástí EU, ale hospodářská bouře jí zmítá tak, že její občané přemýšlejí, zda by neměli být součástí této „Evropy myšlenek“.

Anneli Jäätteenmäki, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, symbyly Evropské unie jsou oslavou jednoty, které jsme dosáhli a kterou se snažíme posilovat. Symbyly jako vlajka EU, hymna a heslo se již běžně užívají při oficiálních příležitostech a ve všech členských státech.

Evropská vlajka a hymna, které dnes všichni tak dobře známe, byly přijaty v roce 1985 na zasedání Evropské rady v Miláně. V té době vlajka existovala pouze 30 let. Vlajka má představovat dokonalost, komplementaritu a solidaritu a má symbolizovat jednotu Evropy. Heslo „Jednotná v rozmanitosti“ je nejnovější ze symbolů. Vychází z iniciativy Evropského parlamentu a lze na něj nyní pohlížet jako na definici evropského projektu.

Na včerejším plenárním zasedání řekla Ingrid Betancourtová z Latinské Ameriky a Francie, že sní o Latinské Americe, která by spolupracovala a byla tak jednotná jako Evropská unie. Je jasné, že naše symbyly slouží jako identita a ukazují zbytku světa, že jsme společně dokázali velké věci.

Ačkoli v tuto jednotu věřím a doufám, že bude pokračovat, byla jsem v mnoha případech zklamaná, že jsme nejednali jednomyslně. Například minulý týden předseda Evropské unie Sarkozy přizval k jednání o finanční krizi jen čtyři členské státy. Je velice zajímavé, že předseda Evropské unie nevěnuje pozornost solidaritě a jednotě Evropské unie. Takový krok – stejně jako všechny podobné kroky – nás jen rozděluje, místo aby nás spojoval. Ironií je, že jsme na svou jednotu a solidaritu tak hrdí, ale zároveň se zdá, že si předseda Unie v případě nejdůležitějšího současného problému vybírá oblíbenec.

Doufám, že častějším užíváním vlajky, hymny a hesla si všichni budeme připomínat hodnoty, které jsou zásadní pro existenci Evropské unie, ale zároveň musíme pamatovat na to, že ze všeho nejdůležitější je, jak jednáme.

Bogdan Pęk, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, jak řekl pan zpravodaj, tato rozprava je plně politická a odehrává se ve velice specifických politických souvislostech. Souhlasím s předchozími řečníky, že Evropa v současné době zažívá krizi hodnot a že hodnoty jsou mízou Evropy. Zavádění symbolů v rozporu s platnými evropskými právními předpisy tyto hodnoty nenahradí. Mezivládní konference, která potvrdila Lisabonskou smlouvu, tyto symboly odmítla. Přesto se je Parlament dnes snaží zavést. Tím Parlament popírá jasně znějící zásady, podle nichž lze přímo uplatnitelná opatření závazná pro všechny členské státy zavést pouze Smlouvou.

Takový postup zavádění opatření, která mají být závazná, je nepřijatelný. Porušuje základní zásadu, na níž je Evropská unie založena a podle níž je třeba bezpodmínečně dodržovat mezinárodní právo a dohody. Obchází se tak skutečnost, že ustanovení bylo v evropské Smlouvě odmítnuto, a zavádí se opatření, jejichž cílem je pokradmu vytvořit evropský pseudostát.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedající, plně podporuji parlamentní iniciativu týkající se vlajky a hymny. Evropská jednota tyto symboly potřebuje, protože Evropu přibližují lidem a vytvářejí identitu, a proto je třeba je oficiálně uznat. V těchto souvislostech vnímám naše dnešní rozhodnutí jako malý, ale významný krok, který nám co nejdříve pomůže navrátit se do normálního stavu.

Vynětí hymny a vlajky ze Smlouvy – jehož souvislosti si samozřejmě plně uvědomuji – je a zůstane v podstatě barbarským činem proti evropské jednotě, za nějž ti, kdo tento krok požadovali, nesou konečnou odpovědnost. Skutečnost je taková, že jsme nahráli všem Ganleyům, Klausům a Haiderům – jejich nacionalistická hesla o evropském „superstátě“, namířená proti evropské integraci, tak nabyla zdání věrohodnosti.

To je však jen jedna strana mince. Chtěla bych zmínit ještě jednu věc, která mě neméně znepokojuje. Občané Evropské unie nechťejí ani nepotřebují, aby se v Bruselu dělal rozruch kolem vlajek a hymen. Chtějí sociální a demokratickou Evropu, Evropskou unii, která jim nabídne účinnou ochranu před negativními důsledky globalizace. Chtějí jasnou odpověď na to, co, nebo koho Unie chrání – občany, nebo trhy? Chtějí, aby se podnikaly účinné kroky proti platovému, sociálnímu a daňovému dumpingu a aby se jednou provždy zastavil rozjetý hazardní kapitalismus prosazovaný finančními ekvilibristy. K tomu potřebujeme politickou Evropskou unii.

Hanne Dahl, jménem skupiny IND/DEM. – (DA) Pane předsedající, zajímalo by mě, jestli si v této sněmovně ještě někdo pamatuje na to, když byla ústava po odmítnutí v Nizozemsku a Francii změněna na Lisabonskou smlouvu. Symboly EU z ní byly vyňaty, protože se mělo za to, že občané EU se stavějí zvláště skepticky k záměru ústavy udělat z EU politický útvar. Evropský parlament – který je samozřejmě jediným orgánem EU, do nějž mohou občané volit – se je nyní snaží znovu zavést. To ze všeho nejvíc vypadá jako parodie na demokracii, kterou orgány předvádí bez ohledu na občany, pro něž tady jsou. Evropa je tu pro občany, ne občané pro Evropu. Proto není správné nejdříve něco zrušit, aby se vyhovělo přání občanů, a poté to za pár měsíců zase zavést.

Pokud jde o tuto věc, musím říci, že se stydím, že sedím v Evropském parlamentu. Nemůžeme dovolit, abychom nechvalně prosluli takovýmto klamáním občanů. Chtěla bych vyzvat všechny, kdo mají aspoň špetku úcty k voličům, kteří je zvolili, aby dnes hlasovali proti tomuto návrhu.

Jim Allister (NI). - Pane předsedající, Parlament chce symboly jen z jednoho důvodu – aby přikrmil své ego a dodal EU pozlátka státnosti.

Mám mnohem lepší hymnu a vlajku, děkuji pěkně, a nehodlám je vyměnit za laciné tretky eurofederalismu. *Óda na radost*, kterou se chystáme ukrást, je možná hezká melodie, ale to jsou i *Rolníčky*, a stejně jako *Rolníčky*

vyjadřuje iluzi – iluzi, že EU je tu pro vaše dobro. Na rozdíl od *Rolníček* však naruší vaši státní svrchovanost a vezme vám právo řídit svůj osud. Je to spíš „útok na státnost“ než *Óda na radost*.

Pokud jde o vlajku, kterou jsme ukradli Radě Evropy, ani její zastánci nevědí, co znamená. Ve výboru AFCO máme tolik vysvětlení, co hvězdy znamenají, kolik jich na vlajce je.

Na tomto návrhu se podle mě ukazuje neukojitelný fanatismus eurofilů. Inkoust na Lisabonské smlouvě, z níž byly symboly schválně vyňaty, ještě neuschnul, a Parlament už se snažil dát jim i tak oficiální status.

Mí voliči nechtějí vlajku ani hymnu EU. Chtějí mít právo říci „ano“ nebo „ne“ Lisabonské smlouvě, děkuji vám.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, rád bych zde zmínil jednoho vašeho krajana, kterého se v době francouzské revoluce nějaký republikán na ulici pohoršeně ptal, proč nemá na klopě trikoloru, symbol revoluce. Onen kraján odpověděl, že není nutné ukazovat navenek to, co člověk cítí v srdci.

Jako správný Španěl patřím spíše k těm, kteří – nepochybně ze skromnosti – nevyjadřují navenek své pocity. To však neznamená, že nejsem dojatý, když vidím evropskou vlajku vlát na lublaňské radnici nebo když jsem na setkání s naším kolegou Pierrem Lequillerem v Yvelines slyšel po Marseillaise hrát evropskou hymnu či když jsem včera četl v novinách, že laureát Ceny prince asturského, Bulhar Tzvetan Todorov, řekl, že „evropský“ dnes znamená „jednotný v rozmanitosti“. A to je naše heslo.

Nepatřím k omezeným, úzkoprům lidem, kteří se dívají na život pesimisticky a kteří si myslí, že evropská vlajka soupeří s jejich státní vlajkou nebo že evropská hymna má nahradit jejich státní hymnu. To je, pane předsedající, prostě směšné.

Symboly poukazují na naši příslušnost ke společenství, v žádném případě nejsou pokusem vymýtit naše rodné země. Vyjadřují přidanou hodnotu, to, že něco sdílíme s ostatními Evropany.

Proto se domnívám, že iniciativa pana Carnera, kterému spolu s Výborem pro ústavní záležitosti blahopřeji, je správná. Je to iniciativa, která v době, kdy „sešíváme dvě Evropy“, jak to krásně vyjádřil náš drahý kolega Bronisław Geremek, ukazuje našim evropským krajánům, že máme stejné hodnoty. A tyto hodnoty se navenek vyjadřují kromě jiného pomocí symbolů.

Skupina Evropské lidové strany a Evropských demokratů bude proto hlasovat pro tento návrh pozměnit jednací řád a já se těším, jak budu spolu se všemi ostatními dojatý, až v této sněmovně příště uslyším *Ódu na radost*.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Symboly jsou pro city tím, čím jsou alegorie pro myšlenky. Ať zní tento citát filozofa Alaina jakkoli okřídleně, přesně vyjadřuje, co tyto symboly dnes pro Evropskou unii znamenají. Právě poslechem Beethovenovy symfonie nebo společnou oslavou Evropy dne 9. května budeme od nynějška udržovat Evropu živou. Je to konkrétní výraz hodnot, na nichž je Unie vystavěna, jsou to upomínky, které se postupně vryjí do paměti všech 500 milionů Evropanů.

Vložením tohoto článku do jednacího řádu náš kolega Carlos Carnero González, jemuž blahopřeji, vysílá za Parlament k občanům politické sdělení založené na těchto hodnotách, což dokazuje odpor euroskeptiků. Žádnou politiku bez symbolů! Když Evropa díky hymně, vlajce a heslu získá identitu, občané žijící a pracující v Evropě budou mít možnost dívat se na sebe jako na součást celku jednotného v rozmanitosti. Užíváním těchto symbolů na všech úrovních a ve všech institucionálních oblastech se budou neustále připomínat hodnoty, na nichž je Evropa založena.

Rád bych však dnes zdůraznil, že Evropa prochází těžkou krizí důvěry a že nesmíme zůstat jen u symbolů, ale musíme společně najít a znovu vybudovat silný pocit přináležitosti.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, symboly jako vlajka, hymna, společná měna a oficiální svátky jsou neoddelitelnými rysy státnosti. Právě z tohoto důvodu bylo při jednáních o Lisabonské smlouvě rozhodnuto, že nebudou přijaty. Je nečestné tvrdit, že rozhodnutí o jejich opětovném zavedení může interně přijmout jeden z evropských orgánů. Evropský parlament je legislativní institucí. Nesmí vysílat signál, že je přípustné pokoušet se obejít dřívější mezivládní dohody. Parlament musí vystupovat jako strážce demokracie a právního státu. Pokud se Parlament bude snažit oživit jednou zamítnuté symboly, stane se přežitkem. Lze snadno pochopit, že každý orgán chce užívat své zvláštní symboly. V tomto případě je však třeba chápat, že zde jde o širší politický rozměr, jak zdůraznil pan zpravodaj. Je tedy třeba postavit se proti tomuto kroku.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) pane předsedající, jak již bylo řečeno, společné symboly – hymna, vlajka, heslo – byly z Ústavní smlouvy vyňaty, když se měnila na Lisabonskou smlouvu. Někteří stoupenci Lisabonské smlouvy dokonce tvrdili, že to je známkou toho, že reagujeme na nevoli občanů. V některých zemích bylo vynětí pseudoústavních symbolů ze Smlouvy použito jako argument pro to, že není důvod pořádat o Lisabonské smlouvě referendum. Dánská vláda například v dokumentu určeném dánským občanům uváděla, že Lisabonská smlouva – cituji – „bude očištěna od symbolických ustanovení o hymně, heslu a vlajce EU“.

Očištěna! Teď bychom se měli ptát, co se změnilo ve skutečnosti. Odpověď je, že nic. Sama Komise mi na můj dotaz odpověděla, že tím, že symboly nejsou uvedeny ve Smlouvě, se nijak nemění jejich status. „Nijak se nemění jejich status!“ A Parlament nyní jde ještě o krok dál. Někdo možná věří, že větší využívání symbolů vyvolá nadšení pro EU. Někdo možná věří, že symboly zakryjí to, že EU lidem nepřináší užitek. Já osobně tomu nevěřím. Mnozí občané by to považovali za další příklad toho, že si evropské elity dělají, co chtějí. Vyslali bychom tím úplně špatný signál, a já si myslím, že bychom tento návrh neměli přijmout.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, zajímalo by mě, o co skutečně jde v této zprávě a ve změně jednacího řádu, která je jejím předmětem. Podle vysvětlujícího prohlášení nebrání vynětí symbolů z Lisabonské smlouvy tomu, aby je orgány nadále užívaly, proč tedy musí být zakotveny v jednacím řádu Parlamentu?

Na tuto rozpravu bychom se měli dívat v kontextu evropské ústavy a referend, v nichž byla zamítnuta. Do Smlouvy nebyly symboly záměrně zahrnuty, protože například nizozemští občané nechtěli evropský superstát ani vnější symboly evropského superstátu. Nizozemsko mezitím Lisabonskou smlouvu ratifikovalo. A co teď uděláme? Symboly do jednacího řádu stejně začleníme, zadními vrátky.

Tato změna jednacího řádu není nutná. V podstatě to je bezdůvodná provokace, jako bychom ukazovali vztyčený prostředník nizozemským voličům a obecněji všem evropským voličům, kteří nechtějí mít nic společného s evropským superstátem. Dobrá práce, dámy a pánové!

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Evropská hymna tu včera na plenárním zasedání mohla být kulisou k slzám Ingrid Betancourtové. Hymna by vyvrcholila voláním po společném sdílení vzpomínek a přání. Každý lidský projekt potřebuje symbolický rozměr, počínaje silou slov, s nimiž vedeme evropské občany, a konče rituály politického zastoupení, podle nichž sedíme při výměně názorů při rozpravách v Parlamentu nalevo a napravo. Neexistuje historie bez symbolů.

Potřebujeme slova, vlajku, hymnu nebo heslo. Celoevropský projekt nelze ve společných představách vystavět bez chemie symbolů, protože symboly zobrazují nejen svět, který máme, ale také svět, který chceme mít. Spojují v nás ty nehlubší myšlenky i city. Jejich hodnota spočívá v procesu identifikace, k němuž jsou impulsem. Jak se může ten velký evropský projekt založený na transcendentní hodnotě lidské důstojnosti otevřít světu, hrát vedoucí úlohu v oblasti práv, jak může vést bez symbolického rozměru? Evropské myšlení nám zanechalo bohatou tradici, pokud jde o význam symbolů. Tu bychom v politice neměli opomíjet, protože politika s sebou nese všechny aspekty člověka včetně těch ideálních a vznešených.

Richard Corbett (PSE). – Pane předsedající, jsem poněkud překvapený, jakou bouří ve sklenici vody tato změna našeho jednacího řádu na některých místech vyvolala. Víme, že se členské státy před nějakou dobou rozhodly nepovýšit evropskou vlajku a hymnu na úroveň Smlouvy. Rozhodly se, že jim nepřiznají takto vysoké postavení, ale ponechají jejich stávající status.

Jaký je jejich stávající status? Jednoduše je uznávají orgány. Evropská rada je uznala již v roce 1985. Mimochodem, členkou Evropské rady v té době byla i paní Thatcherová. Vidím, že někteří její obdivovatelé nyní její rozhodnutí zavrhnou. Musím říci, že já sám jsem se zdráhal přijmout symbol, který paní Thatcherová zvolila jako vlajku Evropské unie. V duchu kompromisu všech stran však jsem ochoten jej přijmout.

Takový status tedy vlajka a hymna získaly – byly uznány orgány. Existuje však výjimka. My, Evropský parlament, jsme je ve svém jednacím řádu vlastně nikdy neuznali. Je tedy logické, abychom tuto výjimku napravili a odkaz na vlajku do jednacího řádu zahrnuli.

Jak mohou lidé dělat takový rozruch kolem tak samozřejmé věci – kolem tak přirozeného postupu, který je v souladu s rozhodnutím členských států nepovýšovat symboly na úroveň Smlouvy –, to nevím. Ovšem uvažování euroskeptiků bylo vždycky trochu záhadou. Kdo ví, že tuto vlajku máme už spoustu let, kdo před pár měsíci viděl Ryder Cup, když hrála Evropa golf proti Americe – kde lidé, mezi nimiž pravděpodobně byli i konzervativní euroskeptici, mávali evropskými vlajkami –, tomu opravdu musí připadat trochu směšné, že teď dělají takový rozruch kvůli logické změně našeho jednacího řádu.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, jak zmínili všichni předchozí řečníci, evropské symboly existují již řadu let. Čeho chceme my v Evropském parlamentu dosáhnout změnou jednacího řádu? Chceme zdůraznit to, čemu se říká řádné užívání symbolů, jak to dělají všechny organizace.

Bohužel přišly neodůvodněné reakce od členských států i občanů. Jsou to reakce od členských států, které si myslí, že přijetí a prosazování symbolů EU povede k vytvoření superstátu. Propána, to symboly opravdu povedou k superstátu, jak o tom někteří poslanci hovořili?

Podle některých lidí to ovlivní národní morálku občanů a států. Pokud je něčí národní citění tak slabé, že ho zastíní symbol jednoty všech států, potom je mi „národní hrdosti“, jak tomu někdo říká, líto. A takové argumenty v této sněmovně zazněly.

Je tu ještě jedna otázka. Pokud občané některých členských států na symboly tak špatně reagují, jak mohou být nadále členy Evropské unie, když nemohou snést pohled na její symboly? V tom je rozpor.

Je správné, že Evropský parlament dnes při oficiálním přijímání těchto symbolů postupuje jako obvykle. Vysílá tak signál, že EU musí jít vpřed sjednocená svými symboly, aby dosáhla celistvosti a dostala se do bodu, kdy bude moci plnit svou úlohu. Její úloha spočívá v prosazování zásad a hodnot po celém světě.

György Schöpflin (PPE-DE). - Pane předsedající, často slyšíme, že symboly jsou ztráta času a že by se Evropská unie neměla takovými nepodstatnými záležitostmi zabývat. Podle tohoto názoru by se Evropská unie měla raději zaměřovat na klíčové otázky jako zaměstnanost nebo obchod.

Zastánci tohoto přístupu se velice mýlí a vůbec nechápou, o co u symbolů jde. Pokud se pořádně podíváte na to, jak fungují instituce, rychle začne být zřejmé, že každá instituce má soubor symbolů. Tyto symboly v sobě nesou sdělení, které lidé poznávají a které funguje jako daná instituce ve zkratce. Demokratická politika nemůže bez institucí existovat.

Symboly jsou tedy nezbytnou součástí demokracie, kterou EU považuje za klíčovou součást své identity. Pokud by navíc symboly byly tak nedůležité, jak jejich odpůrci tvrdí, proč se obtěžovat s vystupováním proti nim? Evropský parlament jako hlavní demokratický orgán Evropské unie má nejlepší důvody prosazovat symboly Evropy jako způsob sbližování s evropskými voliči. Ti, kdo jsou proti evropským symbolům, v podstatě zpochybňují evropskou demokracii jako takovou.

Někdo by mohl také namítnout, že dnešní doba je příliš nejistá a krizová na to, abychom přemýšleli o evropských symbolech, a že tedy není vhodný okamžik pro to, aby se Parlament symboly zabýval. Možná, ale o tom, zda je vhodná doba, se vždycky dá diskutovat a diskutovat se bude. Z dlouhodobého hlediska nezáleží na tom, jestli se o symbolech Parlamentu a Evropské unie bude diskutovat teď nebo později. Proto vyjadřuji této důležité a přesvědčivé zprávě plnou podporu.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Pane předsedající, naši přátelé federalisté by se neměli snažit získávat pro svou věc paní Thatcherovou. Ta by byla vývojem Evropské unie zděšena.

Slyšeli jsme, že symboly jsou důležité, ale stále jsme ujišťováni, že Evropská unie nemá ambice stát se státem, ačkoli nás každé usnesení a právní předpis přijatý Parlamentem posunuje o kus dále tím směrem. Skvělým příkladem byla samozřejmě ústava. Ta byla zamítnuta a pak se znovu objevila jako Lisabonská smlouva.

Vyjednaváči za jednotlivé státy ve snaze Lisabonskou smlouvu prodat rozhodli, že budou odstraněny ty části ústavy, které lze vykládat jako zasahování do státnosti, například vlajka a hymna.

Ministři britské vlády se skutečně snažili prodat Lisabonskou smlouvu našim občanům tím, že je jiná než ústava.

Mí voliči ve východní Anglii nechtějí ústavu, nechtějí Lisabonskou smlouvu a rozhodně nechtějí stát jménem Evropa. Myslím si, že je vůči nim urážkou snažit se tyto symboly zavést nebo oficiálně uznat.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Symboly Evropské unie stvrzují její identitu a mohou být rozhodujícími prvky komunikace s veřejností a jejího citového vztahu k evropským orgánům.

Parlament uznal a přijal tyto symboly Unie: vlajku, kterou tvoří dvanáct zlatých hvězd uspořádaných do kruhu na modrém pozadí, hymnu – úryvek z *Ódy na radost*, která pochází z Deváté symfonie Ludwiga van Beethovena, a heslo „Jednotná v rozmanitosti“. Vlajka se vyvěšuje ve všech prostorách Parlamentu a při oficiálních příležitostech. Začleněním pravidel pro užívání symbolů Evropské unie Evropským parlamentem do jednacího řádu vysílá Parlament silný politický signál.

Dne 9. května slaví Parlament Den Evropy. Navrhují, aby Evropský parlament ke Dni Evropy každoročně pořádal soutěž určenou mladé generaci, která by měla ukázat, jak si mladí lidé představují budoucnost Evropy, a hlavně jak by k naplnění této budoucnosti chtěli přispět.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, v pohoří Kyrenia v severní části evropského Kypru je k vidění obří, kilometr dlouhá turecká vlajka, nikoli vlajka EU. V podstatě celá severní část Kypru je plná tureckých, a ne evropských vlajek. To symbolizuje nejen jednotu EU, ale také rozdělení malého členského státu EU tureckou armádou.

Vzhledem k probíhajícím přístupovým jednáním mezi EU a Tureckem a k mírovým jednáním na Kypru by EU měla vyvíjet na tureckou vládu silný tlak, aby stáhla z Kypru svá vojska i příslušný symbol a aby nechala v této části EU svobodně vlát naši hrdou vlajku EU. Vlajka EU na Kypru symbolizuje jednotu. Turecká vlajka symbolizuje rozdělení.

Pomozme všichni vyvěsit co nejdříve na Kypru vlajku EU.

Andrew Duff (ALDE). - Pane předsedající, přijde mi velice zvláštní – až tragické –, že symboly napadají lidé pocházející z bývalých komunistických států střední a východní Evropy. Pamatuji si, jak vlajkami mávaly davy v Tallinnu, východním Berlíně a Budapešti. Pamatuji si, jak zněla hymna u Braniborské brány. To nebylo vynucené ani předepsané jednáním řádem Parlamentu, ale vycházelo to ze srdcí a citů občanů. Symboly symbolizují naše důstojné hodnoty míru a solidarity.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, rád bych položil těm, kdo řekli, že vlajky a hymny patří státům, tuto otázku.

Město, kde žiji, má vlajku – madridskou vlajku – a oblast Madrid, kde žiji, má také vlastní vlajku a hymnu. Je to proto, že jsou to státy? Mají ambice být státem? Chtějí ti, kdo říkají, že vlajky a hymny jsou státními symboly, zrušit místní a regionální vlajky?

Rád bych, aby mi kolegové poslanci odpověděli.

Předsedající. - Já mám doma vlajku svého ragbyového klubu!

Richard Corbett (PSE). - Pane předsedající, k tomu, co řekl pan Méndez de Vigo, bych jen dodal, že vlajku a hymnu má i Mezinárodní olympijský výbor. Podle toho, co říkají britští konzervativci, docházím k závěru, že i Mezinárodní olympijský výbor je z povahy věci státem.

Carlos Carnero González, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, rád bych nejdříve poděkoval všem, kdo v této rozpravě vystoupili, ačkoli je zřejmé, že s některými otevřeně nesouhlasím.

Symboly nezastupují pouze státy. V této fázi našeho vývoje symboly neztělesňují konflikt, boj nebo bitvy, jsou prostředkem, jak předat myšlenky a sjednotit lidi na základě hodnot. Právě to vyjadřuje naše vlajka, naše hymna, naše heslo a Den Evropy.

Mezivládní konference byla některými lidmi donucena vyjmout symboly ze Smlouvy proti vůli převážné většiny. Tato většina raději dál pracovala s klíčovými prvky ústavy, než aby se zaplétala do pastí, které jí kladli ti, kdo zpochybňovali nejen symboly, ale také potřebu prohlubovat politickou unii. Z toho důvodu vydalo 16 zemí včetně té mé prohlášení, v němž stojí, že pro ně je užívání symbolů běžná věc, je oficiální a navíc bychom je měli vítat.

Při kampaních před referendy, jejichž výsledkem bylo zamítnutí ústavy, nikdo symboly nezpochybňoval. Mluvme vážně – vzpomíná si někdo, že by velká část francouzských a nizozemských občanů hlasovala proti ústavě z toho důvodu, že obsahovala symboly Unie? Alespoň já si nevzpomínám, a to jsem se kampaně ve Francii aktivně účastnil. Řada lidí možná měla jiné společné důvody, nebo možná také ne, ale symboly důvodem nebyly.

Samozřejmě se cítím být Španělem, protože jsem Evropan, a Evropanem, protože jsem Španěl. To znamená, že když vidím vlajku své země vedle vlajky s dvanácti hvězdami, sílí ve mě přesvědčení, že obě jsou součástí mého života. Když vidím úřadujícího předsedu Rady vystupovat zároveň s francouzskou vlajkou i vlajkou Evropské unie, jsem také hrdý.

Nejvíce ze všeho jsem hrdý, že jsem stejně jako mnozí z vás sklízel potlesk, když lidé dostali humanitární pomoc nebo když si všimli našeho týmu pozorovatelů při volbách, poznali nás podle vlajky a tleskali jí. Byli bychom hloupí, kdybychom sami popírali, co jiní přátelsky a s radostí uznávají.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra v 11:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), písemně. – Evropská unie se bezpochyby nalézá na křižovatce svého vývoje, kdy je nanejvýš důležité uvědomit si, že je třeba posunout se kupředu a řešit všechny současné složité otázky, které by mohly zbrzdit dynamiku procesu evropské integrace. Evropské symboly jsou v tomto procesu důležitým pojítkem pro vytvoření pozitivní identity na evropské úrovni, která bude doplňovat, nikoli nahrazovat, zavedenou identitu národní.

To, že v zamítnuté Lisabonské smlouvě chyběly symboly, bylo smutné vzhledem ke kritickému demokratickému deficitu, s nímž se Evropská unie nyní potýká. Ukázalo se, že tvrzení, že jejich zahrnutí do Lisabonské smlouvy by nebylo vhodné, bylo velice nerealistické, protože symboly by bezpochyby nijak neohrožovaly zásady, na nichž byla EU vybudována.

Abychom tedy v nadcházejících letech zvýšili podporu občanů a jejich oddanost Evropské unii, je nezbytné tyto symbolické prvky zachovat a upravit, abychom evropské orgány a rozhodovací procesy zavázali k zohledňování činitele zvaného „démos“.

Glyn Ford (PSE), - písemně. – Podporuji návrh, aby byla v jednacím řádu oficiálně uznána naše evropská vlajka, evropská hymna *Óda na radost*, Den Evropy 9. května a heslo „Jednotná v rozmanitosti“. Tato podpora nijak neumenšuje mou oddanost a loajalitu k mé zemi, Anglii, kde jsem se narodil, vyrostl a kde nyní žiji.

Odmítám názor, že si člověk musí vybrat jen jednu oblast, k níž bude loajální. Já jsem hrdý, že jsem z oblasti Forest of Dean a že jsem Angličan a Evropan.

Genowefa Grabowska (PSE), písemně. – (PL) Symboly skutečně vytvářejí citové pouto k organizaci nebo zemi, která je nám drahá. Když se díváme na vlajku nebo heslo, když posloucháme hymnu či když bereme do ruky mince, přímo se identifikujeme s konkrétní zemí nebo organizací. Evropská unie samozřejmě také má symboly této povahy, které napomáhají identifikaci a vytvoření citového vztahu.

Modrá vlajka s dvanácti hvězdami, *Óda na radost* z Beethovenovy Deváté symfonie, Den Evropy, který se slaví 9. května, a euro, které je oficiální měnou patnácti členských států, jsou zavedenými, známými a všeobecně přijímanými symboly. Původně to byly symboly Společenství a nyní se staly symboly Evropské unie. Spolu se sloganem či heslem Unie, které zní „Jednotná v rozmanitosti“, tyto symboly shrnují podstatu evropského projektu.

Jako členka Konventu velice lituji, že symboly Unie popsané v Evropské ústavě nikdy nevstoupily v platnost. Byly vnímány jako atributy pseudostátu, a proto byly vyňaty z textu Lisabonské smlouvy. Přesto ale věřím, že neztratily nic ze své povahy nebo své přitažlivosti pro evropské občany. Tyto symboly v sobě i nadále nesou hodnoty, na nichž je Evropská unie založena. Jsou výrazem pocitu sounáležitosti jejich obyvatel.

Je proto správné, že iniciativa k užívání evropských symbolů vzešla právě z Evropského parlamentu.

4. Společně pro zdraví: Strategický přístup pro EU na období 2008–2013 (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je zpráva o bílé knize nazvané Společně pro zdraví: Strategický přístup pro EU na období 2008–2013 (2008/2115(INI) (A6-0350/2008), kterou za Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vypracoval Alojz Peterle.

Alojz Peterle, zpravodaj. – (SL) Tato zpráva se týká všech – nemocných i zdravých. Zdraví je jednou z klíčových sociálních a politických otázek, na nichž závisí budoucnost Evropské unie. Význam zdraví pro hospodářství je jasně vyjádřen v Lisabonské strategii. Zdraví patří k nejdůležitějším věcem, které člověk v životě má. Toto jmění je kvůli znepokojivým zdravotním trendům, zvláště kvůli rostoucímu počtu případů rakoviny, kardiovaskulárních onemocnění, cukrovky a obezity, ve stále větším ohrožení, a to i přes pokroky v lékařství. Navíc se objevují nové problémy, například stárnutí obyvatelstva, změna klimatu, růst cen potravin nebo globalizace.

Hovoří se o pandemiích a bioterorismu. Světová zdravotnická organizace předpověděla, že v následujících letech dojde k epidemickému rozšíření rakoviny, na druhou stranu se zase požaduje, aby pacienti a zdravotnický personál měli větší svobodu pohybu. Na zdravotnické systémy a jejich financování se vyvíjí

stále větší tlak. Ceny léčiv v poslední době rostou rychleji než celkové náklady na zdravotní péči, což vyvolává obavy veřejnosti o rovnocennost zdravotní péče a udržitelnost zdravotnických systémů.

Občané se obávají, že nebude k dispozici dostatečná zdravotní péče pro všechny. Nezajímají je diskuse o pravomocích, zajímá je hlavně, jak nejlépe dosáhnout toho, aby byli zdraví. Obavy jim způsobují také rozdíly v úrovni zdravotní péče, které je mezi členskými státy i v rámci jednotlivých států značné. Pokud jde o rakovinu, jsou rozdíly v míře přežití mezi starými a novými členskými státy takové, že můžeme právem mluvit o železné oponě ve zdravotnictví. To vše je důvodem, aby byl zdraví v evropské politické agendě přikládán větší význam. Nemluvíme zde o položce „různé“, ale o položce „přežití“. Proto potřebujeme společný strategický přístup.

Koncem roku 2007 přijala Evropská komise strategii v oblasti zdraví nazvanou Společně pro zdraví. Tato strategie je výsledkem závazku členských států a Unie ctít společné hodnoty a zásady zdravotní politiky, pokud jde o vytváření podmínek pro to, aby občané mohli v oblasti individuální zdravotní péče po celý svůj život uplatňovat svá práva a povinnosti, o aktivní zapojování občanů do rozhodování a přizpůsobování zdravotní péče potřebám pacientů, o vyrovnávání rozdílů ve zdravotní péči mezi různými sociálními skupinami, členskými státy a regiony v rámci těchto států, o chápání investic do zdraví jako podmínky pro hospodářský rozvoj a o soustavné zahrnování zdraví do politik na všech úrovních.

Je zřejmé, že zdravotnictví potřebuje dlouhodobý strategický a komplexní přístup, což bude vyžadovat spolupráci všech hlavních subjektů v členských státech i na úrovni Evropské unie. Chceme-li zlepšit spolupráci, musíme zjistit, které podoby mezinárodní spolupráce mohou zvýšit efektivitu našeho společného úsilí.

Potřebujeme zásadní změnu strategie v oblasti prevence onemocnění. Ačkoli se význam prevence zdůrazňuje již mnoho let, členské státy na tyto účely vynakládají jen 3 % z rozpočtu na zdravotnictví. Přitom víme, že právě politika prevence by nám pomohla k mnohem lepším výsledkům. Čtyřicet procent onemocnění souvisí s nezdravým životním stylem a předejít lze i třetině případů rakoviny. Jedním s hlavních sdělení v této zprávě je požadavek, aby Komise na celé pětileté období vypracovala ambiciózní plán preventivních opatření.

Rád bych poděkoval všem stínovým zpravodajům, Komisi a všem, kdo se podíleli na tomto společném stanovisku k tomu, co je pro zlepšení zdravotnictví třeba udělat.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, vystupuji v této rozpravě jménem kolegyně, paní komisařky A. Vassiliouové.

Rád bych poděkoval zpravodajovi panu Peterlemu za tuto zprávu a poslancům za jejich zájem o bílou knihu obsahující návrh strategie EU v oblasti zdraví.

Těší mě, že Parlament podporuje cíle a zásady v oblasti zdraví, které jsou v bílé knize obsaženy.

Komise tuto zprávu vítá a plně souhlasí se všemi klíčovými body, které v ní jsou uvedeny, zvláště pokud jde o nutnost řešit nerovnost ve zdravotnictví, soustředit se na podporu zdraví propagováním zdravého životního stylu a předcházet onemocněním.

Jsem rád, že mohu říci, že tyto záležitosti patří mezi největší priority agendy Komise v oblasti zdraví.

Rozdíly ve zdravotní péči mezi regiony EU a mezi různými socioekonomickými skupinami vyvolávají stále větší obavy a Komise plánuje zavést letos opatření zaměřená na to, aby se tyto rozdíly ve zdravotnictví v celé EU vyrovnaly.

Komise plně souhlasí s vašimi názory, že je třeba propagovat zdravý životní styl, zvláště pokud jde o výživu. Všichni se shodneme, že k tomu je zapotřebí podniknout kroky zaměřené na občany všech věkových skupin, ve školách, na pracovištích i jinde.

To je klíčovou součástí strategie v oblasti zdraví, a také se v této oblasti budou během příštích několika let zavádět opatření. Mezitím se aktivně věnujeme strategiím zaměřeným na výživu, nadváhu a obezitu a na problémy spojené s alkoholem.

Komise s Parlamentem také plně souhlasí v tom, že je třeba vyvíjet více úsilí v prevenci onemocnění.

Kromě podpory zdravého životního stylu sdílíme rovněž váš názor, že je třeba podporovat účinný screening zaměřený na diagnózu onemocnění, zvláště rakoviny, v raném stadiu a napomáhat lepší výměně osvědčených postupů.

Komise aktivně podporuje uplatňování doporučení Rady o screeningu rakoviny a nedávno aktualizovala pokyny EU týkající se rakoviny prsu a děložního čípku. Musíme toho však udělat ještě více, abychom zdravotnickým systémům v boji proti rakovině pomohli.

S potěšením vám mohu oznámit, že Komise plánuje zavést příští rok platformu EU pro boj proti rakovině, aby napomohla výměně poznatků a osvědčených postupů v prevenci a léčbě rakoviny mezi členskými státy.

Komise vítá, že Parlament zdůrazňuje úlohu zdravé pracovní síly při naplňování lisabonské agendy.

Nyní bych se rád vyjádřil k několika dalším otázkám, které jsou ve zprávě obsaženy.

Parlament požaduje, aby byla zavedena evropská referenční střediska. Ta by sloužila jako špičková odborná pracoviště pro některé choroby, například vzácná onemocnění, které vyžadují odbornost a zdroje, jimiž řada členských států nedisponuje.

Komise bude stavět na zásadách pro taková střediska, na nichž se dohodly členské státy, a bude nadále pracovat na prosazování těchto středisek v rámci budoucí směrnice o právech pacientů v přeshraniční zdravotní péči.

Parlament také zdůrazňuje, že je třeba řešit stále větší problém s rezistencí k antibiotikům. Komise tuto obavu sdílí a aktivně podporuje členské státy v uplatňování doporučení Rady týkající se rezistence k antimikrobiálním látkám. Příští rok předložíme k tomuto tématu zprávu.

Komise také podporuje stanovisko, že je zapotřebí úzké spolupráce mezi zdravotními a sociálními politikami. Začleňování otázek spojených se zdravím do jiných politik je klíčovou zásadou naší strategie a my nyní zkoumáme možnosti součinnosti mezi těmito dvěma oblastmi politik u řady otázek.

Závěr je, že Komise a Parlament mají stejnou představu o hlavních problémech spojených se zdravím, které musíme řešit.

Nyní přišel čas, abychom v práci na naší strategii pokročili a abychom slova přeměnili v činy.

Komise bude úzce spolupracovat s Parlamentem, Radou, členskými státy a občanskou společností na tom, aby se cíle strategie odrazily v lepším zdraví v celé Evropské unii.

Děkuji vám tedy za podporu a těším se na vaše názory.

Milan Cabrnach, *navrhovatel stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci.* – (CS) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, zdraví je spolu se svobodou nejvyšší hodnotou pro většinu z nás. Zdraví je předpokladem šťastného života jednotlivce i úspěchu společnosti. Je třeba neustále opakovat a zdůrazňovat, že péče o zdraví vlastní a zdraví svých blízkých je osobní odpovědností každého z nás. Zdraví je výsledkem genetických vloh a životního stylu a prostředí, ve kterém žijeme. Na zdraví má vliv výchova, získané návyky, stravování, pohyb, pracovní prostředí i bydlení. Až na posledním místě má na zdraví vliv zdravotnictví.

Otázka ochrany veřejného zdraví je plným právem svěřena do kompetence Společenství. Zdravotní služby, jejich organizace, kvalita i financování jsou naproti tomu plně v odpovědnosti členských států Unie. Naším společným cílem je vysoká kvalita a bezpečnost a široká dostupnost zdravotní péče pro každého, kdo ji potřebuje. Každá země hledá svou vlastní cestu, jak svým občanům v tomto nelehkém prostředí zajistit co nejlepší zdravotní služby. Přidanou hodnotou Evropské unie je pestrost těchto nezávislých systémů, možnost sdílet úspěchy a vyvarovat se omylů našich přátel.

Péče o zdraví je nesmírně širokou problematikou, jak vyplynulo i z vystoupení mých předchůdců, a proto mne osobně mrzí, že zde, v Evropském parlamentu, není jasné, kdo se vlastně zdravím a zdravotnictvím zabýváme. Jednou chápeme zdravotnictví jako služby na vnitřním trhu, podruhé jako sociální jistotu, potřetí jako veřejné zdraví. Při příležitosti projednávání tohoto důležitého dokumentu bych chtěl vyzvat předsednictvo i každého z nás, abychom zvážili možnost vytvoření zdravotního výboru Evropského parlamentu v příštím volebním období.

Siiri Oviir, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví.* – (ET) Vážený pane předsedající, pane komisari, vážení kolegové, zdraví patří k tomu nejdůležitějšímu, co každý člověk má. Strategie Evropské unie v oblasti zdraví pro 21. století by měla zaručit vysokou míru ochrany zdraví dostupné na stejné úrovni všem občanům v celé Evropě. Zdravotnické systémy členských států se dnes bohužel značně liší, a co se zdraví týče, občané v celé Evropě nemají záruku jednotných, efektivních kroků.

Bílou knihu Evropské komise vítám, i když jsem stejně jako pan zpravodaj toho názoru, že neobsahuje konkrétní vyčíslitelné, měřitelné cíle, jejichž dosažení by mohlo a mělo vést ke konkrétním výsledkům.

Zdravotní péče vyžaduje účinnou politickou podporu ve všech oblastech a na všech úrovních. Proto apeluji na Komisi, aby v budoucnu zařazovala otázky spojené se zdravím do všech oblastí politik EU a aby v tomto ohledu nezapomínala na zohledňování otázek rovnosti žen a mužů v dokonalejší politice zdravotní péče.

Děkuji panu zpravodajovi za jeho práci a vám za pozornost.

Françoise Grossetête, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, diskutujeme nyní o bílé knize o zdraví na období 2008–2013, a zdraví samozřejmě je pro nás všechny základním právem.

Musíme řešit řadu problémů: rakovinu, kardiovaskulární choroby, obezitu, cukrovku a nyní především stárnutí obyvatelstva, nemluvě o neustálém nebezpečí pandemií. Naši spoluobčané v nás vkládají velká očekávání, pokud jde o otázky zdraví – když mluvíme o přidané hodnotě Evropské unie, právě tato oblast se občanů nejvíce dotýká a zde od nás očekávají nejvíce.

Tato bílá kniha je však bohužel žalostně banální a nenabízí nic skutečně konkrétního. Naštěstí náš kolega Peterle její obsah značně vylepšil. Asi je opravdu nutné to opakovat – o těchto problémech jsme v této sněmovně mnohokrát mluvili a všichni souhlasíme s cílem zajistit všem zdraví a vysokou úroveň zdravotnictví prostřednictvím integrovaného přístupu. Důležité je investovat do prevence. To bychom chtěli, ale neinvestujeme, protože nám v tom stále brání příliš nízké rozpočty, zvláště pokud jde o výzkum. Ještě nám nedošlo, že prevence je mnohem levnější než léčba.

Je naprosto zásadní vzít v úvahu stárnutí obyvatelstva a jeho důsledky pro společnost – důsledky hospodářské, sociální i v oblasti zdraví. Musíme však zajistit, aby se méně mluvilo a více jednalo. Je velice důležité, abychom reagovali na očekávání občanů. Je třeba vysílat velice jasná sdělení zaměřená na osvědčené postupy – na nutnost fyzické aktivity, vyváženou stravu a především na odpovědnost – odpovědnost členských států EU, ale také každého evropského občana.

Glenis Willmott, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, moje politická skupina bílou knihu Komise o strategii v oblasti zdraví podporuje. Zvláště souhlasíme s důrazem na prevenci, osvětu a propagaci zdravého životního stylu. Velice důležité jsou i plány na ochranu našich občanů před zdravím ohrožujícími situacemi a pandemiemi a snaha o vyrovnání rozdílů ve zdravotní péči v celé EU.

Potřebujeme nové pokyny pro screening rakoviny, směrnici o dárcovství orgánů, dokonalejší kontrolní mechanismy, abychom mohli reagovat na zdraví ohrožující situace, a lepší výměnu osvědčených postupů. Nabádala bych však k opatrnosti, pokud jde o elektronické zdravotnictví. V této oblasti potřebujeme vytvořit přesná pravidla vymezující jednoznačný rámec. Mělo by být zřejmé, že ze systému nesmí být vyloučeni lidé, kteří neovládají internet, a systém nesmí nahradit návštěvu u lékaře. Ovšemže si uvědomuji, že má mnoho výhod, měli bychom si však být vědomi i potenciálního nebezpečí.

Politika v oblasti zdraví však také potřebuje jednoznačné zaměření. Při své práci stínové zpravodajky jsem získala dojem, že existuje příliš mnoho různých pracovních skupin, pracovních oblastí a odborných skupin, z nichž řadu si vymyslely předsednické země nebo byly založeny na nátlak členů Parlamentu nebo jiných zájmových skupin.

Věřím, že EU může v oblasti zdraví nabídnout velkou přidanou hodnotu, ale zdroje by se měly správně zacílit a měly by přinášet užitek odpovídající nákladům.

Chtěla bych kolegy vybídnout, aby hlasovali pro můj pozměňovací návrh č. 2, jehož obsahem je požadavek, aby Komise zahájila revizi současných pracovních oblastí. Také bych je chtěla vybídnout, aby podpořili můj pozměňovací návrh týkající se ochrany zdraví našich občanů před zdravotními riziky na pracovišti. Komisi bych ráda požádala, aby reagovala především na mé pozměňovací návrhy 1 a 6 týkající se vystavování účinku látek toxických pro reprodukci.

U příštích návrhů na revizi směrnice o karcinogenních látkách je nanejvýš důležité, aby do ní byly zahrnuty látky toxické pro reprodukci. Vyrozuměla jsem, že Komise v této otázce zásadně změnila stanovisko, a byla bych ráda, kdyby své stanovisko vysvětlila.

Marios Matsakis, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, všichni se shodnou na tom, že zdraví je pro naše občany jednou z nejcennějších hodnot, přesto však, jak všichni víme, podle článku 152 Amsterodamské smlouvy zdravotnictví spadá do výlučné pravomoci členských států. Tento zjevný rozpor není jen drobnou

zvláštností práva EU, ale v praxi je velkou překážkou našim snahám dosáhnout v oblasti zdraví v rámci EU optimálních cílů, a člověk si říká, proč se tato situace za tak dlouhou dobu ještě nezměnila? Důvodem jsou samozřejmě finance. Zdravotní péče je velice nákladná a zlepšit ji tak, aby se dosáhlo požadované rovnocennosti péče v celé EU, by pro některé členské státy EU znamenalo velké navýšení výdajů na zdravotnictví.

Můžeme se tu tedy všichni v Parlamentu scházet a kritizovat hrozné rozdíly v průměrné délce života, dětské úmrtnosti a míře přežití u rakoviny mezi bohatými a chudými členskými státy, ale většina z nás nepoukazuje na to, kde leží příčina – v neschopnosti EU zajistit chudším členským státům finanční podporu, aby mohly v úrovni zdravotní péče dohnat ostatní státy a jejich vlády se pak přestaly bránit možnosti, že by zdravotnictví nebylo ve výlučné pravomoci členských států.

Může to znít jako smutná úvaha o tom, jak vypadají základní hodnoty, jež v EU prosazujeme, v praxi, když z hlediska pravomocí přikládáme větší význam pravidlům vnitřního trhu pro podniky než zdravotní péči pro občany.

Jsem toho názoru, že je načase urychleně změnit článek 152 Amsterodamské smlouvy, a toho lze dosáhnout jediné společným úsilím Rady, Komise a Parlamentu.

Jako poslanci bychom měli dělat, co je v našich silách, abychom této nutné změny dosáhli. Nicméně z praktického hlediska je samozřejmě nejdůležitějším aspektem této strategie prevence onemocnění. Všichni vědí, že největším nepřítelem našeho zdraví je kouření, obezita, alkohol, drogy, konzumace velkého množství cukru a nezdravý životní styl plný stresu, ale vyvíjíme dost úsilí, abychom občany tohoto prokletí zbavili? Spíše ne.

Vezměme například kouření. Jak můžeme tvrdit, že děláme vše, co je v našich silách, abychom odradili lidi od kouření, když stále dotujeme pěstování tabáku v EU, dovolujeme, aby se na palubě letadel a lodí cestujících do EU a z EU prodávaly cigarety osvobozené od daní, v porovnání s obrovskými náklady na zdravotní péči o kuřáky máme pořád poměrně nízké daně z tabáku, v televizi se stále díváme na skryté reklamy na tabák a máme zákony o kouření, které ještě nebyly v EU plně provedeny?

Víc už toho o prevenci říci nestihnu, ale pointa je, že v oblasti zdraví musíme změnit pravidlo týkající se pravomocí.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN BIELAN

Místopředseda

Mieczysław Edmund Janowski, *jménem skupiny UEN*. – (PL) Pane předsedající, rád bych panu zpravodajovi poděkoval za jeho práci. Je zcela správné, že se dnes zabýváme tímto důležitým tématem na základě strategického dokumentu, který Komise loni připravila.

Je třeba poukazovat na význam prevence, správné výživy, kvality ovzduší a pitné vody, zdravého životního stylu, včasné diagnózy onemocnění a jejich rychlé léčby. Upozorňovalo se zde na to, že pokud jde o přístup ke zdravotní péči, existují velké rozdíly mezi jednotlivými zeměmi a mezi různými sociálními skupinami. To jasně ukazuje na nedostatek sociální soudržnosti. Tyto rozdíly se projevují také v míře přežití u rakoviny, kardiovaskulárních onemocnění a dalších chorob. Znepokojivě roste počet psychicky nemocných osob. Ani používané léčebné metody nejsou takové, jak bychom si přáli. Mám na mysli konkrétně nadužívání antibiotik a steroidů.

Obavy vzbuzují i zdravotnické systémy, protože se často ukazuje, že nedostačují. Všichni si uvědomujeme, jak cenné je naše zdraví, a víme, že náš biologický život je omezený. Zde bych chtěl připomenout slova polského básníka Alexandra Fredry, který svým čtenářům radil, aby nezapomínali na své zdraví, protože jinak ohroží svůj život.

Adamos Adamou, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (EL) Pane předsedající, rád bych poděkoval panu Peterlemu za to, že se snažil doplnit strategii Společenství v oblasti zdraví o některé politiky a opatření. Jeho cílem je rovný přístup k integrovaným zdravotnickým systémům jakožto základní, nezczizitelné právo každého občana.

Musíme tedy usilovně pracovat na tom, aby si příslušné organizace na politické rovině uvědomily, že ve zdravotnictví se financování rovná investici. Zde bych rád dodal, že souhlasím se stanoviskem pana Matsakise.

Měli bychom se soustředit na předcházení onemocnění propagováním zdravého životního stylu a poskytováním optimální péče a na investice do nových technologií a výzkumu.

Naším cílem musí být politika procházející všemi odvětvími, která bude koordinována na různých úrovních. Jejím cílem bude vyřešit hlavní problémy spojené se stárnutím obyvatelstva a velké rozdíly mezi zdravotnickými systémy členských států.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Pokud mluvíme o společném přístupu Evropské unie ke zdraví, musíme se zabývat především sjednocováním úrovně poskytování zdravotnických služeb. Cílem Evropské unie musí být odstranění rozdílů mezi starými a novými členskými státy, které jsou ještě stále značné.

Protože členské státy mají v oblasti zdravotní politiky různé cíle, je ve zdravotnictví v celé Evropské unii zapotřebí dlouhodobé a strategické spolupráce, aby se dosáhlo shody. Je také nutné investovat do prevence a osvětových programů pro veřejnost. Politikou prevence lze dosáhnout lepších výsledků a je dobře známo, že téměř polovina všech onemocnění souvisí s nezdravým životním stylem.

Souhlasím s panem Peterlem, že by Komise měla za tímto účelem vypracovat dlouhodobý plán preventivních opatření. To může přispět ke zlepšení zdravotního stavu evropské populace. K prevenci a lepší léčitelnosti onemocnění přispívá i výzkum v oblasti medicíny. Evropská unie například neinvestuje dost finančních prostředků do výzkumu rakoviny – až pětikrát méně než například ve Spojených státech. Náprava tohoto nedostatku je v zájmu všech evropských občanů.

V zájmu zlepšení informovanosti pacientů je užitečným nápadem zavést informační a poradenská střediska, která by pomáhala pacientům, zdravotnickému personálu i celému odvětví zdravotnictví. Až budou tyto cíle splněny, bude Evropská unie mnohem blíže dosažení společného přístupu ke zdraví.

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vyjadřuji plnou podporu zprávě pana Peterleho nazvané Společně pro zdraví: Strategický přístup pro EU na období 2008-2013. Tuto zprávu vítám, protože se zabývá nejnaléhavějšími problémy, které musí řešit Evropská unie i celý svět. Je třeba zdůraznit, že to je první strategický program představující komplexní přístup Unie ke zdravotní politice. Jsou v něm obsaženy hodnoty Společenství a cíle, které si v této oblasti stanovuje. Je to strategie Unie v oblasti zdravotnictví, která funguje v kontextu jiných zdravotnických systémů a která by jim mohla být příkladem.

Jsem rád, že členské státy strategii přijaly příznivě. Také mě těší, že některé země již podnikly kroky pro to, aby dosáhly společného stanoviska a začlenily strategii do svých národních zdravotních plánů. Příkladem může být Slovinsko. Podobná opatření byla přijata i v Polsku.

Financování zdravotnických služeb se v mnoha zemích Evropské unie významně podílí na deficitu státního rozpočtu. Je nanejvýš důležité brát tuto skutečnost při úvahách o zdravotní strategii v potaz. Proto se domnívám, že na strategický plán by se mělo pohlížet v souvislosti se způsoby financování veřejného zdravotnictví v členských státech.

Rád bych také zmínil otázku, o níž jsme již diskutovali. Hovořím o nových informačních technologiích a jejich vlivu na děti a mládež. Neomezené užívání internetu a počítačových her, závislosti a související onemocnění začínají být velkým problémem pro naši společnost a civilizaci. Děti a mladí lidé jsou tím zasaženi nejvíce. Komise a Evropská rada nyní vyvíjejí odpovídající metodu spolupráce v oblasti zdravotnictví a my bychom se do realizace tohoto projektu měli zapojit.

Anne Ferreira (PSE). - (FR) Pane předsedající, pane komisaři, pane zpravodaji, dámy a pánové, nejdříve bych chtěla poblahopřát panu zpravodajovi k jeho práci, která přispěla k vylepšení původního textu.

Tato bílá kniha navržená Komisí je prvním krokem ve stanovování jasných a prospěšných cílů v oblasti zdraví. ale bohužel neřeší problém kvalitní zdravotní péče a rovného přístupu. Ve zprávě, která dnes před námi leží, nejsou zahrnuty původní návrhy týkající se samoléčby, což je dobře. Podle mého názoru je bagatelizace nebo dokonce podpora samoléčby naprosto nevhodná vzhledem k tomu, o jakou zdravotní péči musíme usilovat. Z hesla „společně pro zdraví“ se nesmí stát „v nemoci každý za sebe“.

Aktivní pacient je znepokojující koncept – protože není jasně definován, nechává prostor pro různé interpretace. Opatrně je třeba přistupovat i k návrhům, aby pacienti sami odpovídali za svou zdravotní péči a aby skupiny obyvatel samy řešily některé potřeby v oblasti zdraví. Musíme mít na paměti, že zdraví je velice specifická oblast, v níž je zapotřebí vysoké kvalifikace a kde se často rozhoduje mezi životem a smrtí. Zdá

se mi, že návrhy na podporu samoléčby ve spojení s konceptem odpovědnosti jednotlivce nereagují na problémy v oblasti zdraví, které musíme řešit, a že se vzdalují myšlence solidarity.

Musím se kriticky vyjádřit ještě k jedné věci: usnadňování mobility zdravotníků. To by mohlo mít velice vážné důsledky pro územní rozložení zdravotnického personálu a v některých členských státech by to mohlo zhoršit situaci, která je již nyní problematická. Spíše než podpora mobility zdravotnického personálu by se měla zdůrazňovat výměna osvědčených postupů v oblasti zdraví mezi všemi členskými státy. Uznávám také, že je třeba podporovat elektronické zdravotnictví. Jedná se o přínosnou a inovativní iniciativu, která je však dostupná jen malému počtu lidí.

Samozřejmě podporuji pozměňovací návrhy svých kolegů týkající se zdraví na pracovišti. To je klíčové téma, protože zdravotní problémy související se zaměstnáním jsou stále častější.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Pane předsedající, rád bych v této rozpravě upozornil na tři otázky. Za prvé v oblasti zdraví existují značné rozdíly mezi starými a novými členskými státy. Celkový dopad těchto rozdílů se projevuje v rozdílu v průměrné délce života. Ta se může lišit o devět let u žen a až o třináct let u mužů. Měli bychom se snažit tyto rozdíly co nejvíce vyrovnat.

Za druhé je třeba navýšit investice do prevence onemocnění. Nyní se na pro tento účel vyhrazuje pouze 3 % investic. Je však známo, že až 40 % onemocnění souvisí s nezdravým životním stylem a do značné míry by se jim dalo účinně předejít.

Za třetí je vzhledem k tomu, že obezita začíná být velice vážnou chorobou naší civilizace, nadmíru důležité propagovat zdravý životní styl. Také by měly být vytvořeny příznivé podmínky pro výrobu zdravých biopotravin bez použití umělých hnojiv a pesticidů. Tento typ zemědělství však není příliš nákladově efektivní. Proto vyžaduje větší finanční podporu v rámci společného zemědělského systému.

Urszula Krupa (IND/DEM). - (PL) Pane předsedající, v dokumentu, o němž se nyní diskutuje, je obsažena řada důležitých otázek souvisejících se zdravím a zdravotnictvím. Přístup všech občanů ke zdravotní péči zaručuje ústava každého členského státu. Respektování pravomocí členských států v oblasti zdravotnictví a svoboda výběru zdravotnických služeb jsou pozitivními aspekty, ráda bych však upozornila na nebezpečí, které hrozí mým spoluobčanům, a sice současné plány polské vlády na převedení všech zdravotnických zařízení na komerční společnosti podnikající za účelem zisku.

Navrhované reformy překračují hranice svobody jednotlivce vybrat si zdravotnický systém. Ohrožují základní lidská práva, například právo na život a na zdravotní péči. Míra nebezpečí by měla Evropskou komisi přimět k tomu, aby zavedla předpisy, které by veřejným orgánům bránily vzdát se kontroly nad veřejnými nemocnicemi, jež se privatizují proti vůli polské společnosti a prezidenta Polské republiky.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pane předsedající, ráda bych panu zpravodajovi poděkovala za dobře připravenou odpověď Komisi.

Všichni víme, že za rozhodování o organizaci a poskytování zdravotnických služeb a lékařské péče odpovídají jednotlivé členské státy. To by však nemělo znamenat, že zanedbávají důležitou spolupráci v oblasti zdraví na úrovni EU. V této oblasti existuje řada otázek, např. prevence pandemií nebo pohyb pacientů a zdravotníků, které jednotlivé členské státy nemohou efektivně řešit samy a u nichž je zapotřebí opatření na úrovni EU.

Opatření EU mohou být velice cenná při vytváření celoevropských odborných sítí umožňujících výměnu osvědčených postupů v oblastech jako např. elektronické zdravotnictví, nanotechnologie, léčba vzácných onemocnění nebo špičková střediska.

EU ve spolupráci s členskými státy učinila velký pokrok v ochraně zdraví, například v oblasti právních předpisů týkajících se reklamy na tabák a také zahájením provozu Evropského střediska pro kontrolu nemocí.

Musíme posílit opatření proti nerovnosti ve zdravotnictví v evropské sedmadvacítce, zvláště výměnou osvědčených postupů a lepším informováním o právech pacientů v přeshraniční zdravotní péči. Musíme v této oblasti rychle vytvořit právní předpisy, aby jediným průvodcem pacientů po Evropě nebyla rozhodnutí Evropského soudního dvora. Musíme reagovat vytvořením odpovídajících právních předpisů. Kromě toho by se mělo provést komplexní posouzení a hodnocení dopadu veškerých předpisů ve všech odvětvích na zdraví, aby vznikla platforma pro společné úvahy a aby měli vedoucí představitelé možnost lépe posoudit skutečné náklady jakékoli politické iniciativy z hlediska lidského zdraví.

Mělo by to fungovat stejně jako hodnocení dopadu na životní prostředí, které je nyní bráno jako samozřejmý způsob informování tvůrců právních předpisů a jako podmínka pro vytváření většiny politik EU. Zdraví je i v dnešní hospodářské a finanční krizi naším největším bohatstvím.

Åsa Westlund (PSE). - (SV) Pane předsedající, ráda bych zmínila dvě věci. První je příliš časté předepisování antibiotik, což je ve zprávě velice dobře vyřešeno.

Stačí se podívat na nás tady v Evropském parlamentu, nebo jenom na mě. Kdybychom neměli účinná antibiotika, pravděpodobně bych tu dnes nestála. Onemocněla jsem mnohokrát a jako určitě mnoho z vás v této sněmovně mě zachránila antibiotika. Šance našich dětí na takovouto pomoc je však ohrožena, protože necháváme lékaře předepisovat antibiotika i tam, kde nejsou nutná, a dokonce je prodávat bez předpisu.

Potřebujeme kontrolní a motivační opatření, která by lékařům bránila vydělávat na pacientech, a lékaři tak nepředepisovali antibiotika, pokud nejsou nutná. Domnívám se, že zde je velice důležitým úkolem EU šířit různé metody úspěšného boje proti přílišnému předepisování antibiotik.

Druhá otázka, kterou bych chtěla zmínit, se týká nerovnosti v oblasti zdraví, o níž hovořilo i několik předchozích řečníků. Tato nerovnost má ještě jeden aspekt. Nejde jen o rozdíly mezi zeměmi, ale také o rozdíly v rámci jednotlivých zemí. Světová zdravotnická organizace ustavila zvláštní výbor, který se zabýval třídními rozdíly v oblasti zdraví. Výbor odvážně prohlásil, že „sociální spravedlnost je otázkou života a smrti“, a o tom musíme v Unii otevřeně diskutovat.

Je zcela nepřijatelné, aby v rámci jednotlivých zemí panovaly tak velké rozdíly. Existují dobré příklady, kdy byly třídní rozdíly v oblasti zdraví úspěšně překonány, ale k dispozici jsou i příklady velmi špatné. Mně osobně velice znepokojuje, co se děje v hlavním městě mé země. Zničehonic byl zaveden systém, v jehož důsledku se lékaři stěhují ze sociálně znevýhodněných a chudých oblastí, kde je zdravotní péče nejvíce zapotřebí, do oblastí, kde jsou lidé nejzdravější a nejbohatší.

Domnívám se, že by EU měla shromažďovat statistické údaje a informace, aby se voliči i ti, kdo rozhodují o zdravotnictví, dozvěděli, která opatření vedou k větší sociální spravedlnosti v oblasti zdraví, a která nikoli.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Abychom mohli reagovat na hlavní problémy zdravotnictví v Evropské unii, potřebujeme akční plány, jejichž součástí by měla být propagace lepšího zdraví, vzdělávání veřejnosti a programy prevence onemocnění, zvláště onemocnění souvisejících se stravováním, obezitou, alkoholem, užíváním drog a kouřením.

Včasné rozpoznání a diagnóza i odpovídající léčba chronických onemocnění, zvláště rakoviny, zajistí lidem postiženým těmito chorobami lepší kvalitu života. Proto výměna osvědčených postupů ve všech odvětvích lékařské péče v Evropské unii přispěje k lepšímu zdraví a kvalitě života občanů. Podle mého názoru je důležité propagovat zdravý životní styl v rodinách, ve školách a na pracovištích, abychom připravili půdu pro model zdravého života a napomohli zdravému stárnutí současné generace i generací budoucích.

Pozornost musíme věnovat zvláště zájmu našich dětí a musíme vyvinout předpisy týkající se mateřské a rodičovské dovolené, přičemž musíme brát v úvahu, jaký vliv má přítomnost rodičů na fyzický i psychický vývoj dítěte. Stejně důležité je zdokonalit systém lékařské péče o těhotné ženy a informovat je o vlivu kouření a pití alkoholu.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Rád bych vyjádřil pochvalu panu zpravodajovi a také poukázal na to, že jediným způsobem, jak vyřešit problémy 21. století, je zlepšit veřejné zdraví. Řčení „ani všechna medicína světa nenahradí cvičení, ale cvičení nahradí všechnu medicínu světa“ stále platí. Neměli bychom o zdravém životním stylu a zdravé výživě pouze kázat. Nastal čas začít různými prostředky, včetně finančních, podporovat lidi, kteří si zdraví vědomě neničí, ale snaží se ho posilovat. Velký význam by měla doporučení Evropské komise k tomuto tématu. Pro nové členské státy je palčivým problémem nedostatek odborníků. V některých oblastech hledá polovina čerstvě vystudovaných lékařů zaměstnání v jiných členských státech EU, kde jsou mnohem vyšší platy. Členské státy tak podporují a posilují zdravotnické služby u svých bohatších sousedů. Nenavrhují žádné omezování volného pohybu občanů. Je však zapotřebí vytvořit kompenzační fond solidarity, aby se důsledky tohoto odlivu odborníků omezily.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, záležitosti související se zdravím spadají do pravomoci jednotlivých členských států. To by však nemělo být překážkou společným krokům zaměřeným na ochranu zdraví Evropanů. V bílé knize jsou obsaženy hlavní cíle. Patří mezi ně propagace zdraví ve stárnoucí Evropě, ochrana občanů před nebezpečími ohrožujícími jejich zdraví a podpora dynamických

zdravotnických systémů. Těchto cílů nelze dosáhnout bez významného zapojení místních a regionálních orgánů.

Zmíněné orgány se tedy musí plně zapojit do uplatňování této strategie. V bílé knize je uveden závažný problém nerovnosti v oblasti zdraví a rozdílů ve zdravotní situaci mezi jednotlivými zeměmi a mezi sociálními skupinami. Poskytování některých zdravotnických služeb je ve většině nových členských států na nízké úrovni. Tento rozdíl je třeba vyrovnat. Je tedy nutné podnikat více kroků zaměřených na odstranění nerovnosti a zařadit tento cíl mezi hlavní priority.

Další úkol zmíněný v bílé knize souvisí s tím, že je třeba poukazovat na zdravotně osvětové programy, zvláště v oblasti výživy, a přikládat jim větší význam. Zdravou výživou a zdravým životním stylem lze předejít mnoha chronickým onemocněním. Proto mají již od útlého věku velký význam programy poučující o tom, jak dbát na výživu a vyvíjet fyzickou aktivitu.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, děkuji poslancům a poslankyním za jejich příspěvky a nyní bych se vyjádřil k některým otázkám, které zde byly zmíněny.

Paní Oviirrová a paní Grossetetová poukazovaly na to, že bílá kniha je příliš obecná. Cílem bílé knihy ale je stanovit řadu obecných cílů a zásad, jimiž se budou kroky Společenství v oblasti zdraví řídit v následujících letech. Bylo by velice obtížné stanovovat u tak širokých a obecných cílů a při tak velkém množství témat konkrétní měřitelné úkoly.

Komise naprosto souhlasí s tím, že měřitelné cíle jsou dobrým prostředkem k vyvolání změn a dosažení výsledků. Máme však za to, že je lepší zabývat se takovými cíli v jednotlivých politických iniciativách v rámci strategie.

Řada řečníků zmiňovala nerovnost v oblasti zdraví, například pan Janowski, pan Adamou, paní Belohorská, paní Doylová, pan Kuźmiuk a paní Westlundová. Naprosto sdílíme jejich znepokojení a souhlasíme s tím, že je třeba napomoci vyrovnání rozdílů v oblasti zdraví. Komise příští rok předloží sdělení, ale mezitím budeme pracovat na vyčleňování prostředků ze strukturálních fondů na oblast zdraví.

Paní Willmottová položila řadu otázek. Poukázala na to, že v případě zdraví existuje příliš mnoho pracovních oblastí. Proto je ale cílem strategie EU v oblasti zdraví, která byla přijata v roce 2007, soustředit všechny politiky, které oblast zdraví ovlivňují, v jednotném rámci. Komise studuje různé struktury zdravotnictví, aby dosáhla souladu mezi nimi a aby zajistila, že veškerá činnost bude probíhat efektivně a nebude se překrývat.

Paní Willmottová se také ptala na směrnici o karcinogenních látkách. Komise konzultovala se sociálními partnery možnou revizi směrnice z roku 2004 v této oblasti a v současné době zadává studii zabývající se možnostmi změny směrnice, která má být dokončena počátkem roku 2010. Na základě výsledků této studie bude Komise moci rozhodnout, kterou cestou se bude vhodné vydat. Ochranu před chemickými látkami na pracovišti, včetně látek toxických pro reprodukci, již upravují evropské právní předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, konkrétně směrnice o všech chemických látkách z roku 1998.

Paní Westlundová zmínila také otázku rezistence k antibiotikům. Komise úzce spolupracuje s Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí. Pracovní plán střediska na rok 2008 obsahuje jako jednu z priorit i řešení rezistence k antimikrobiálním látkám. Kromě toho má v plánu každoročně organizovat „Evropský antibiotický den“. Cílem této akce je zlepšit veřejné vnímání a znalost otázek spojených s rezistencí k antimikrobiálním látkám. První „antibiotický den“ se bude konat 18. listopadu 2008. S Evropským střediskem pro prevenci a kontrolu nemocí také úzce spolupracujeme na přípravě druhé zprávy o tom, jak členské státy provádějí doporučení Rady z roku 2002.

Na závěr bych chtěl poděkovat panu zpravodajovi Peterlemu a všem poslancům za jejich podporu strategie v oblasti zdraví, kterou jsme vytvořili.

Alojz Peterle, zpravodaj. – (SL) Pane komisaři, dámy a pánové, rád bych srdečně poděkoval za tuto přínosnou a komplexní rozpravu. Jsem rád, že téměř ve všech vašich příspěvcích se objevila tři klíčová slova: první z nich je „společně“, druhé „rovnost“ a třetí „prevence“. „Společně“ znamená více spolupráce na úrovni členských států i na úrovni Evropské unie, více partnerství, a to i na úrovni regionálních a místních společenství, a více komplementarity. Souhlasím se všemi, kdo řekli, že pravomoci členských států nesmí být omluvou pro to, abychom nedělali společně to, co jednotlivé členské státy samy nezvládnou, a takových výzev je stále více.

To, že existuje tolik rozdílů, na něž upozorňujeme, znamená, že neprobíhá dostatečné sdílení znalostí. Pokud je někde šance přežít rakovinu o 10 % nižší než jinde, znamená to, že se tam nedostaly příslušné informace a znalosti, i když na jiných místech, třeba i v sousedních zemích, jsou k dispozici. Tady musíme dosáhnout určité dynamiky na základě již dostupných znalostí. Hlavní myšlenka a rada by měla znít, že bychom měli využívat dostupné znalosti a sdílet osvědčené postupy.

Pokud jde o dynamiku, chtěl bych dodat, že nemoci se šíří rychle, a proto potřebujeme také politickou dynamiku a politické inovace. K bílé knize bych chtěl říci, že je pro to, o co usilujeme, velice dobrým rámcem. Jejím cílem není řešit všechny konkrétní otázky, kterými se zabývají jiné dokumenty a jiná usnesení. Měla by poskytnout rámec, a jak tu někdo řekl, nyní máme poprvé k dispozici komplexní rámec pro příslušné hodnoty, ukazatele, strategie a opatření. To je základ, z něhož můžeme dále vycházet.

Na závěr bych dodal, že mám problém konkrétně s pozměňovacími návrhy skupiny sociálních demokratů. Předložili šest pozměňovacích návrhů, které výbor ENVI zamítl. Podle mě je těžké odmítnout argumenty, jimiž výbor ENVI své odlišné stanovisko podpořil. Nemohu tyto pozměňovací návrhy nyní podpořit, protože toto je plenární zasedání a tato témata již byla předmětem jiných usnesení. Pokud budou tyto pozměňovací návrhy schváleny, bude celkový obraz nevyvážený, protože jiným skupinám obyvatel nebude věnována taková pozornost. Nejde jen o pracující, ale také o důchodce a děti ve školním věku. Samozřejmě si stojím za argumenty, které jsem uvedl na schůzi výboru ENVI.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes v 11:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Iles Braghetto (PPE-DE), písemně. – (IT) Zdraví něco stojí, ale nelze ho za peníze koupit. Investice do zdraví je ve společnosti šité na míru potřebám občanů tou nejefektivnější investicí. Za tuto investici společně odpovídají jednotlivci, kteří musí žít zdravě a chovat se odpovědně, zdravotnický personál, který se musí řídit svým profesním etickým kodexem, a orgány státní a regionální správy, které musí především dbát na udržitelnost zdravotnických systémů.

Dále je třeba věnovat velkou pozornost tomu, aby sociální a zdravotní politiky byly propojené a odpovídajícím způsobem řešily nové nároky. Vyrovnávat rozdíly, plnit náročné zdravotní požadavky, držet krok s probíhajícími epidemiologickými změnami a zajišťovat aktivnější spolupráci mezi členskými státy a regiony – všechny tyto nároky zpráva pana Peterleho důkladně řeší a já bych mu chtěl za jeho vynikající práci poděkovat.

Corina Crețu (PSE), písemně. – (RO) Je povzbudivé, že Evropský parlament přijal usnesení o bílé knize Komise nazvané Společně pro zdraví: Strategický přístup pro EU na období 2008–2013. Odhlédneme-li od konkrétních ustanovení týkajících se strategie v oblasti zdraví, zaznamenala jsem v bílé knize slabé místo – absenci měřitelných cílů zaměřených na zvýšení efektivity.

Jako zástupkyně země, kde je kvalita zdravotnictví velice nízká, což se odráží na znepokojivém zdravotním stavu jejích obyvatel, bych ráda zdůraznila, jaký význam má přechod od slov k činům, ale také to, že je zapotřebí větší solidarity na úrovni Evropské unie, aby všichni občané měli k dispozici řádnou lékařskou péči.

Rumunsko může v souvislosti se zdravím vyprávět řadu smutných příběhů. Je to země EU s nejvyšším počtem pacientů trpících tuberkulózou a nachází se na předposledním místě v kvalitě léčby cukrovky, ačkoli k cukrovce mají lidé největší predispozice. Každý desátý Rumun trpí onemocněním jater. Čtvrtina rumunských dětí má zdravotní problémy. Úmrtnost na rakovinu v porovnání se zbytkem EU znepokojivě roste. Úmrtnost na kardiovaskulární onemocnění představuje 61 % z celkového počtu úmrtí, zatímco v EU je tento podíl 37 %. Rumunsko je evropským šampionem v počtu vydaných lékařských předpisů, hospitalizací a chirurgických zákroků, ale zároveň je zemí s nejnižší průměrnou délkou života v EU.

Gyula Hegyi (PSE), písemně. – (HU) Endemickým onemocněním dnešní doby jsou alergie. Evropou se vytrvale šíří od druhé světové války. Alergií trpí třetina našich dětí, a pokud nezačneme jednat, brzy bude mít nějaký typ alergie polovina obyvatel Evropy. Příčinou těchto alergií jsou chemicky upravované potraviny a znečištěné životní prostředí. Příznaky alergie vyvolávají chemické látky, přírodní i umělé přídavné látky v potravinách, koření, pyl a jiné přírodní látky nebo zvířecí srst. V Maďarsku způsobuje zvlášť velké problémy ambrosie.

Evropská unie bohužel v současné době nemá žádnou strategii zaměřenou na alergie, jak Komise potvrdila ve své odpovědi na mou otázku. Sdružení alergiků v rámci občanské společnosti a miliony evropských občanů, kteří jsou alergií postiženi, počítají s tím, že na evropské úrovni budou zavedeny právní předpisy týkající se alergií. Udělejme něco pro prevenci alergií, pro řešení jejich hlavních příčin a pro to, abychom chránili ty, kdo alergiemi trpí. Aktivním zapojením potvrdíme, že se zaměřujeme na zdraví občanů Evropské unie a na jejich každodenní starosti.

Tunne Kelam (PPE-DE), písemně. – Rád bych upozornil na znepokojivou skutečnost, že v Evropě stále více mladých lidí trpí psychickými problémy. Mnoho mladých Evropanů žije ve stresu, narůstají ukazatele užívání nebezpečných látek, především alkoholu a drog. Tyto aspekty jednotlivě i v kombinaci mohou vést k vážným psychickým poruchám.

Nedávné tragédie, k nimž došlo ve Finsku, poukazují na to, že členské státy musí při zavádění opatření zaměřených na prevenci zdravotních problémů, zvláště psychických, více než kdy dříve myslet na mladé lidi.

Nadmíru důležitý je komplexní a aktivní přístup k řešení příčin psychických problémů a onemocnění. Bezpečné prostředí (prevence domácího násilí a užívání nebezpečných látek), omezování stresových faktorů ve škole i doma, prevence a osvěta by měly být největší prioritou. Žádná škola nemůže nahradit pečující rodinu, v níž rodiče chápou svou odpovědnost za to, aby děti naučili základním sociálním a morálním hodnotám.

Je důležité zapojit do plnění vytyčených cílů všechny subjekty ve společnosti. Pokud jde o otázky spojené s duševním zdravím, hrají zásadní roli, pokud jde o poskytování bezpečného prostředí pro volnočasové aktivity a neoficiální vzdělávání a osvětu, především různé dobrovolnické a mládežnické organizace.

Proto požaduji komplexní a aktivní přístup, jehož součástí je zaručení lepšího duševního zdraví, a tím i lepší budoucnosti pro mladé.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Vítám skutečnost, že se ve zprávě A. Peterleho zmiňuje a zdůrazňuje naléhavá potřeba aktivních opatření zaměřených na nabírání a udržení zdravotníků.

Podle Světové zdravotnické organizace by odchod 2 % lékařů ze země měl být pro veřejné orgány varovným signálem. V Rumunsku požádala o dokumenty potřebné pro vycestování a práci v zahraničí 4 % lékařů a stejné procento bylo registrováno i v roce 2007. Mezní hodnotu jsme tedy nejen překročili, ale dosáhli jsme jejího dvojnásobku. Od začátku roku do 1. září 2008 požádalo u Rumunského lékařského kolegia 957 osob o osvědčení o mravní bezúhonnosti, které jim umožní pracovat v zahraničí.

Je jasné, že zdravotnictví bez lékařů nemůže fungovat. Domnívám se, že toto je znepokojivý jev nejen v Rumunsku, ale v celé Evropě, a Evropská unie se musí nedostatkem kvalifikovaných lékařů, kteří by pečovali o evropské pacienty, bezpodmínečně zabývat.

Péter Olajos (PPE-DE), písemně. – (HU) Nejdříve bych chtěl říci, že jsem velice rád, že se v poslední době objevuje stále více zpráv a strategií zaměřených na význam zdraví.

Já sám jsem se jako odborník na rozpočet na rok 2009 snažil vyslovit jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin (ENVI). Mé iniciativy přijal příznivě výbor ENVI i Rozpočtový výbor.

Jak zdůraznil pan Peterle, existuje úzká souvislost mezi novými zdravotními riziky a změnou klimatu. Dne 7. října schválil Rozpočtový výbor výzkumný projekt nazvaný Komplexní výzkum v oblasti zdraví, životního prostředí a změny klimatu – zlepšení kvality vnitřního i vnějšího ovzduší, který jsem předložil. Tuto iniciativu v hodnotě 4 milionů EUR bude řídit maďarské ústředí Regionálního environmentálního centra pro střední a východní Evropu (REC) a bude do ní zapojeno devět zemí (Bosna a Hercegovina, Finsko, Itálie, Maďarsko, Nizozemsko, Norsko, Rakousko, Slovensko a Srbsko). Zároveň se projekt bude zaměřovat na zkoumání vztahů mezi zdravím, ochranou životního prostředí, dopravou a změnou klimatu a jejich dopadu ve školách.

Pokud jde o ratifikaci Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí, také pana zpravodaje podporuji. Aby mohla agentura dostat svým rozšířeným úkolům, navrhnul jsem, aby byla zproštěna limitů stanovených Komisí. Výbor ENVI to jednomyslně schválil a doufáme, že Parlament na konci říjnového plenárního zasedání rozhodne stejně.

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. – (PL) Zdraví je jedním z největších požehnání v životě člověka. Znepokojivé trendy, např. nárůst počtu případů rakoviny, kardiovaskulárních onemocnění, obezity a

cukrovky nám však bohužel ukazují, nakolik je naše zdraví v nebezpečí. Potýkáme se s problémy spojenými se změnou klimatu, stárnutím obyvatelstva a také s nebezpečím pandemií a bioterorismu.

Obavy vzbuzuje také výrazný růst cen léků v posledních letech. Znamená to, že mnoho občanů EU si léky prostě nemůže dovolit. Zdravotnické systémy některých členských států navíc potřebují zásadní reformu, aby se vyrovnaly stávající obrovské rozdíly. Například rozdíl v průměrné délce života je devět let u žen a třináct let u mužů.

Prioritou by měly být také investice do zdravotních politik zaměřených na první roky života člověka. Nesmíme však dovolit, aby vznikla situace, kdy by bylo všeobecně přijímáno bránit narození postižených dětí nebo dětí s chronickým onemocněním. Místo toho by se měla prosazovat pomoc rodičům nemocných dětí.

Dále bych rád zdůraznil, že je třeba respektovat pravomoci členských států v oblasti zdravotnictví a svobodu výběru zdravotnických služeb.

Zdraví má samozřejmě dopad i na hospodářství. Investice do zdravotnictví by tedy neměly být vnímány jen jako výdaje, ale také jako důležitý prvek investice do zvyšování kvality lidského kapitálu a jako klíčová sociální a politická záležitost.

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. – (DE) V zájmu ochrany zdraví se musíme vypořádat se zjištěnými problémy. Hlavní pravomoc, pokud jde o udržování a prosazování norem v oblasti zdraví, mají v rukou členské státy. Existuje však řada oblastí, zvláště u mezinárodních problémů, kde je naším úkolem členské státy co nejvíce podporovat, pokud nedokážou účinně zasáhnout.

Naším hlavním problémem jsou velké rozdíly jednak mezi členskými státy a jednak v rámci jednotlivých států. Průměrná délka života ve starých členských státech je o deset let vyšší než v nových. Naším úkolem je rozšířit po všech členských státech ověřené metody, které se osvědčily. Cílem je upravit a sladit úroveň prostřednictvím odpovídající osvěty mezi občany.

Zdraví je pro nás všechny nezbytností a také je to klíčový hospodářský činitel. Musíme se tedy více snažit, abychom zastavili například dramatický nárůst výskytu rakoviny. Abychom toho dosáhli, je nezbytné zařazovat hledisko zdraví do všech oblastí politik a podporovat vývoj nových technologií a inovací.

Kathy Sinnott (IND/DEM), písemně. – Ráda bych využila této příležitosti, abych ocenila zvláště některá ustanovení strategie v oblasti zdraví, konkrétně zařazení poruch autistického spektra, které stále častěji postihují děti v celé Evropě, a abych zmínila vynikající výzkum, který v této oblasti s pomocí Komise již probíhá.

Chválím, že se ve zprávě objevila vzácná onemocnění, Alzheimerova choroba a výzkum v oblasti psychických onemocnění a zdraví mužů a že se zpráva nadále zabývá již dříve zmiňovanými chorobami, jako jsou kardiovaskulární onemocnění, cukrovka a rakovina.

Jsem ráda, že se v ní hovoří o osobách, které o nemocné pečují, protože nemoci se netýkají jen těch, kdo jimi trpí, ale i jejich blízkých, kteří o ně pečují, a doufám, že na základě této zmínky bude v praxi těm, kdo se o nemocné starají, poskytována podpora.

Chválím také, že se zpráva konstruktivně zaměřuje na prevenci, zvláště pokud jde o vyhýbání se alkoholu a drogám v těhotenství.

Marian Zlotea (PPE-DE), písemně. – (RO) Zdraví je jednou z nejdůležitějších hodnot v lidském životě. Znepokojivý nárůst počtu lidí postižených rakovinou, kardiovaskulárními onemocněními, cukrovkou a obezitou navzdory pokrokům v léčbě těchto chorob je závažným problémem, který je třeba řešit. Zdraví v Evropské unii ohrožují problémy související s nadváhou a podvýživou, nevhodným stravováním a HIV/AIDS.

Rozdíly v míře přežití u pacientů trpících rakovinou mezi novými a starými členskými státy jsou takové, že můžeme hovořit o „železné oponě“ ve zdravotnictví. Evropská unie musí posílit opatření zaměřená na vyrovnání rozdílů mezi členskými státy, zvláště pomocí výměny osvědčených postupů v různých oborech, šíření osvěty mezi veřejností zaměřené na lepší zdravotní péči a podpory inovací ve zdravotnických systémech, a také musí navrhnout mechanismy pro uplatňování strukturované spolupráce mezi orgány EU.

Musíme vymezit základní hodnoty v oblasti zdraví, systém zdravotních ukazatelů na úrovni EU a způsoby vyrovnávání rozdílů ve zdravotnictví. Musíme investovat do zdraví, vyvinout metody propagace zdraví ve všech věkových skupinách a přijmout opatření týkající se tabáku, potravin, alkoholu a dalších činitelů, které na zdraví působí.

(Zasedání bylo přerušeno v 10:35 a pokračovalo v 11:00.)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

5. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

6. In memoriam

Předsedající. - Dámy a pánové, jménem našeho předsedy pana Pötteringa vám musím sdělit smutnou zprávu, že zemřel bývalý evropský komisař George Thomson, který se později stal lordem Thomsonem z Monifiethu. Spolu s lordem Soamesem byl jedním z prvních dvou britských komisařů. Bývalý ministr George Thomson zemřel minulý týden ve věku 87 let.

7. Hlasování

Předsedající. - Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky hlasování a další podrobnosti: viz zápis)

*
* *

Alain Hutchinson (PSE). - (FR) Pane předsedající, omlouvám se, ale nejsem si jistý, podle kterého článku bych měl ke sněmovně promluvit. Chtěl bych se však obrátit na předsednictví ve věci nynější situace v Parlamentu – stává se z něj permanentní cirkus, a to nám znemožňuje v klidu pracovat, když tu řešíme závažné věci.

(Potlesk)

Myslím si, že situace dosáhla vrcholu včera večer, a já bych rád zástupce předsednictví požádal, aby zasáhli a opět zajistili klidnou a vážnou atmosféru v této sněmovně, která by měla být příkladem celému světu, která by měla být vážným místem, a ne cirkusem.

(Potlesk)

Předsedající. - Pane Hutchinsone, zřejmě máte na mysli výstavy instalované v průchodech a na chodbách. Víte, že za toto odpovídají kvestoři. Samozřejmě jim vaše připomínky předáme.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Pane předsedající, také bych se ráda vyjádřila ke klidu a pořádku při naší práci. Na veřejším odpoledním zasedání zazněla velice dojemná řeč, ale kvůli změnám v pořadu jednání musely být projevy k tak důležitým tématům, jako je finanční krize, odloženy o více než dvě hodiny, což zásadním způsobem narušilo pořadí řečníků. To k hladkému chodu této sněmovny nepřispívá.

Předsedající. - V tomto případě nepředám vaše připomínky kvestorům, ale Konferenci předsedů, protože za tyto otázky odpovídá.

7.1. Partnerská komunikace o Evropě (A6-0372/2008, Jo Leinen) (hlasování)

7.2. Protokol k dohodě mezi ES a Švýcarskem o volném pohybu osob (týkající se účasti Bulharské republiky a Rumunska) (A6-0343/2008, Marian-Jean Marinescu) (hlasování)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, mohl byste sem prosím poslat technika? Toto hlasovací zařízení nefunguje. Je úplně zničené. Skutečně jsem předtím hlasoval a chtěl bych vás poprosit, abyste to zaznamenal.

7.3. Zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) (A6-0360/2008, Luca Romagnoli) (hlasování)

7.4. Zintenzivnění boje proti nehlášené práci (A6-0365/2008, Pier Antonio Panzeri) (hlasování)

7.5. Podpora sociálního začleňování a boj proti chudobě, včetně dětské chudoby, v EU (A6-0364/2008, Gabriele Zimmer) (hlasování)

7.6. Dohoda EU-Ukrajina o zachování závazků týkajících se obchodování se službami (A6-0337/2008, Zbigniew Zaleski) (hlasování)

– Před hlasováním:

Zbigniew Zaleski, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, protože je situace na Ukrajině poměrně závažná, rád bych k této zprávě uvedl jednu poznámku. Zpráva je čistě ekonomická, ale my potřebujeme širší strategii, která by po vzoru partnerství Euromed vytvářela prostor pro další unii EURO-NEST, jejímž sídlem by byl polský Lublin.

Musíme se poučit z krize v Gruzii a zajistit, abychom se jednoho dne neprobudili a nezjistili, že nás na politické scéně vystřídal jiný hráč.

Na závěr bych chtěl všechny své kolegy poslance požádat, aby tuto zprávu podpořili, a vyslali tak silný signál Ukrajině, která by se ráda připojila k EU a která se nyní nachází ve vážné krizi.

7.7. IASCF: revize stanov – veřejná odpovědnost a složení návrhů rady IASB na změnu (hlasování)

– Před hlasováním:

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Chtěla bych upozornit na to, že v hlasovacím seznamu skupiny PSE je tisková chyba. Chtěla bych kolegy požádat, aby hlasovali podle koordinátora.

– Po hlasování o bodu 5:

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). - Pane předsedající, mezi skupinami jsme se dohodli, že pozměňovací návrh 4, který předložila skupina ALDE, se bude brát v potaz i tehdy, pokud bude přijat pozměňovací návrh 2, protože tyto pozměňovací návrhy jsou slučitelné. Měli jsme tedy hlasovat i o pozměňovacím návrhu 4. Tato změna se předkládá jako ústní pozměňovací návrh, takže pokud je někdo proti, chápu to, ale mezi skupinami jsme se dohodli, že pozměňovací návrh 4 by měl být také přijat a mělo by se o něm hlasovat.

Předsedající. - Výsledky hlasování oznámím, až bude tento drobný problém vyřešen. Potřebuji vysvětlení od předsedkyně příslušného výboru. Podle našich oddělení je problém v úvodu, protože první pozměňovací návrh obsahuje výraz „lituje“, zatímco druhý výraz „vyjadřuje pochyby“. Můžete nám to objasnit?

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Pane předsedající, domnívám se, že se paní Kauppiová mylí, protože pozměňovací návrh 4, který předložil pan Klinz, se vztahuje k témuž bodu jako pozměňovací návrh 2, který předložila paní Kauppiová. Protože sněmovna hlasovala o pozměňovacím návrhu 2, který předložila paní Kauppiová, pozměňovací návrh 4 se z podstaty věci nebere v potaz.

Předsedající. - (FR) Jsem rád, že předsedkyně příslušného výboru souhlasí s analýzou našeho oddělení pro zasedání. Omlouvám se tedy, paní Kauppiová, ale nemohu vašemu požadavku vyhovět.

7.8. Situace v Bělorusku (hlasování)

7.9. Přerušení kola z Dohy WTO (hlasování)

7.10. Používání symbolů Unie Parlamentem (nový článek 202a) (A6-0347/2008, Carlos Carnero González) (hlasování)

7.11. Řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii (A6-0362/2008, Richard Seeber) (hlasování)

7.12. Správa arktické oblasti v globálním světě (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 1:

Satu Hassi (Verts/ALE). - Pane předsedající, ráda bych předložila ústní pozměňovací návrh, aby byla ochrana biologické rozmanitosti v našem pozměňovacím návrhu přidána k původnímu znění bodu. Nechceme tedy text rušit, pouze k němu část přidat.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu, ale následně změněný pozměňovací návrh zamítnul.)

– Před hlasováním o bodu odůvodnění D:

Diana Wallis (ALDE). - Pane předsedající, kolegové by měli mít k dispozici podrobnosti o tomto ústním pozměňovacím návrhu. Jeho cílem je objasnit, proč Úmluva OSN o mořském právu sama o sobě při řešení správy arktické oblasti nestačí. Proto je znění bodu odůvodnění D v pozměňovacím návrhu doplněno o větu „a která nebyla formulována se zvláštním ohledem na současné okolnosti klimatických změn a specifické důsledky tajícího ledu v arktických mořích“.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu.)

– Před hlasováním o bodu odůvodnění F:

Diana Wallis (ALDE). - Pane předsedající, jde o totéž a cílem pozměňovacího návrhu je doplnit větu „vzhledem k tomu, že pro arktickou oblast dosud neexistují zvláštní mnohostranné normy a předpisy“.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu.)

7.13. Uplatňování právních předpisů v sociální oblasti vztahujících se na silniční dopravu (A6-0357/2008, Alejandro Cercas) (hlasování)

7.14. Pokračování Lamfalussyho postupu – budoucí struktura dohledu (A6-0359/2008, Ieke van den Burg a Daniel Dăianu) (hlasování)

– Před hlasováním o bodu 2 písm. c) přílohy:

Ieke van den Burg, spoluzpravodajka. – Pane předsedající, vzhledem k aktuálnímu vývoji jsme posílili text ústním pozměňovacím návrhem týkajícím se systému záruk vkladů, takže zní: „Výbory 3. úrovně Lamfalussyho procesu mohou přijímat rozhodnutí na základě spravedlivého....“ Omlouvám se, to není ono.

Tento pozměňovací návrh se týká hlasování kvalifikovanou většinou ve výborech 3. úrovně. Tento text odpovídá tomu, co by se mělo udělat, aby se zaručilo, že hostitelské členské státy se budou významně podílet na kontrole mezinárodních skupin, a zní: „Výbory 3. úrovně Lamfalussyho procesu přijímají rozhodnutí na základě spravedlivého a přiměřeného systému hlasování kvalifikovanou většinou, který zohledňuje relativní velikost finančního odvětví a HND každého členského státu a systémový význam finančního odvětví pro daný členský stát.“ Dále je to tentýž text.

Předsedající. - Paní van den Burgová, pokud se nemýlím, mám dojem, že jste nepřečetla správný text.

Ieke van den Burg, spoluzpravodajka. – Pane předsedající, je to ten druhý. Opravdu šlo o systém záruk za vklady. Snažili jsme se stávající text posílit dodáním požadavku, aby tato předpisy v Evropské unii „byly neprodleně přezkoumány, aby se zamezilo rozdílu mezi úrovní záruky za vklady v členských státech, což by mohlo dále zvýšit volatilitu a podlomit finanční stabilitu místo zvýšení bezpečnosti a důvěry vkladatelů“. Dále zde stojí, že by se pro finanční instituce měly zaručit stejné podmínky. Omlouvám se.

(Parlament schválil přijetí obou ústních pozměňovacích návrhů.)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 8:

Daniel Dăianu, zpravodaj. – Pane předsedající, zdá se nám vhodné předložit tento pozměňovací návrh, mimo jiné proto, abychom reagovali na horečnou snahu členských států zachránit bankovní systém, která však není koordinovaná. Pozměňovací návrh zní: „vzhledem k tomu, že zvyšující se přeshraniční povaha bankovníctví v Evropě, potřeba koordinované reakce na nepříznivé krize a potřeba účinně se zabývat systémovými riziky vyžadují co nejvíce zmírnit rozdíly ve vnitrostátní úpravě členských států; vzhledem k tomu, že existuje potřeba překonat studie provedené Komisí v tomto ohledu a co nejdříve změnit směrnici 94/19/ES, aby byl zajištěn stejný rozsah ochrany bankovních vkladů napříč Evropskou unií za účelem zachování finanční stability, důvěry vkladatelů a zamezení narušení hospodářské soutěže“.

(Parlament schválil přijetí ústního pozměňovacího návrhu)

7.15. Společně pro zdraví: Strategický přístup pro EU na období 2008–2013 (A6-0350/2008, Alojz Peterle) (hlasování)

– Před hlasováním:

Alojz Peterle, zpravodaj. – Pane předsedající, rád bych vám sdělil, proč jsem jako zpravodaj připsal sedm minusů k pozměňovacím návrhům skupiny sociálních demokratů. Byla to otázka mé důvěryhodnosti, protože šest z těchto sedmi pozměňovacích návrhů bylo před třemi týdny zamítnuto ve výboru ENVI. Nikdo nehlasoval proti a já nevidím žádné nové důvody, proč bych měl v této věci měnit názor.

Dalším důvodem je, že jsme v lednu přijali usnesení o bezpečnosti při práci a já si myslím, že o tomto tématu pojednává dostatečně. Nemám problém s obsahem, ale myslím si, že není třeba opakovat některé prvky v různých usneseních. V každém případě bych chtěl po dohodě se stínovými zpravodaji předložit tento ústní pozměňovací návrh, aby měl text odpovídající strukturu: pozměňovací návrhy 1, 3 a 4 se přesunou za bod 32, pozměňovací návrh 5 za bod odůvodnění M a pozměňovací návrh 6 za bod odůvodnění Q. Ten se jen přesouvá na původní místo.

Předsedající. – Abych to shrnul, pan zpravodaj nepředkládá pozměňovací návrh k textu. Pouze chce, aby příslušné oddělení po hlasování uspořádalo text podle jeho návrhu.

8. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis

9. Ověřování pověřovacích listin: viz zápis

10. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

Zpráva: Panzeri (A6-0365/2008)

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Pane předsedající, vážení kolegové, ráda bych nejdříve blahopřála panu kolegovi Panzerimu k jeho zprávě. Byla jsem stínovou zpravodajkou za skupinu PPE-DE a hlasovala jsem pro tuto zprávu.

Hlasovala jsem tak proto, že si myslím, že se nám díky práci na kompromisních pozměňovacích návrzích podařilo vložit některé nové pozměňovací návrhy a dosáhnout u některých návrhů vyváženějšího přístupu. Zároveň však nebyly přijaty pozměňovací návrhy naší skupiny, díky nimž by zpráva byla komplexnější.

Součástí zprávy rozhodně měl být text, v němž se uvádí, že přílišná daňová zátěž a vysoké příspěvky na sociální zabezpečení patří mezi hlavní příčiny existence a dokonce rozvoje šedé ekonomiky v některých odvětvích. V boji proti nehlášené práci musíme získat na svou stranu podnikatelskou sféru.

Je třeba usnadnit činnost malým a středním podnikům omezením administrativní zátěže a zjednodušením postupů. Evidentně však v tuto chvíli nelze navrhovat diskuse a pozměňovací návrhy vzhledem k tomu, že

se na zprávě začalo pracovat na základě jednoho souboru předpisů a byla dokončena a hlasovalo se o ní na základě jiného.

Zpráva: Zimmer (A6-0364/2008)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, hlasovala jsem proti zprávě G. Zimmerové, ale přesto bych ráda vyjádřila plnou podporu záměru zprávy, jímž je podpora sociálního začleňování a boj proti chudobě v Evropské unii, včetně dětské chudoby. Vysloveně vítám přístup spočívající v podpoře systému dostatečného minimálního příjmu jakožto podmínky pro důstojný život. Tato zásada musí platit pro pracující i nezaměstnané.

Nemohu však hlasovat pro zprávu, v níž jsou členské státy opakovaně vyzývány k tomu, aby zavedly minimální mzdy, a v níž se po Radě požaduje, aby schválila cílovou hodnotu minimálních mezd na úrovni EU. Tento požadavek odporuje zásadě subsidiarity a porušuje základní pravomoc členských států v oblasti sociálních právních předpisů.

Ve zprávě je také výslovně vyjádřena podpora návrhu horizontální směrnice Komise týkající se všech forem diskriminace. Jsem proti diskriminaci, ale mám za to, že toto není správný přístup.

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, děkuji vám za příležitost vysvětlit své hlasování. Stejně jako kolegyně, která mluvila přede mnou, si myslím, že nelze nesouhlasit se záměrem zprávy, pokud jde o podporu sociálního začleňování a boj s chudobou.

Musíme však pochopit, že je třeba zbavit se představy, že řešení všech problémů se musí hledat na úrovni EU. Řešení někdy nelze najít ani na úrovni jednotlivých států.

Pokud chceme skutečně bojovat s chudobou, pokud skutečně chceme podporovat sociální začleňování, musíme často hledat řešení na úrovni místních společenství. Všude v Evropské unii, v mé zemi i ve městě, které zastupuji, tedy v Londýně, nejlepším městě na světě, funguje řada místních občanských organizací, které se chudobou zabývají v praxi, bez jakýchkoli státních zásahů. Chápou problémy s chudobou spojené a místní společenství s nimi spolupracují. Musíme vytvořit vhodné podmínky, aby místní společenství mohla tyto problémy řešit – pokud chcete hledat řešení, navštivte webové stránky Střediska pro sociální spravedlnost (Centre for Social Justice) v mém volebním obvodu v Londýně.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, chudoba má mnoho aspektů. Obecně se poji s nezaměstnaností, zvláště s nezaměstnaností dlouhodobou. Proto se práce považuje za nejlepší způsob, jak chudobě předejít. Není to však jediný způsob, jak chudobě zabránit, což dokazuje mnoho případů chudoby mezi pracujícími. Měli bychom si připomenout, že chudoba v Evropské unii hrozí 78 milionům lidí. To představuje 16 % občanů Unie.

Veřejné orgány na všech úrovních musí spojit síly se sociálními partnery, organizacemi občanské společnosti i jednotlivými občany. Sociální politika a politika v oblasti trhu práce musí být lépe organizovaná a efektivnější. V boji s chudobou a sociálním vyloučením je zapotřebí vytrvalého a dalekosáhlého úsilí.

Také bychom měli mít na paměti, že programy právní sociální ochrany by měly působit preventivně. Měly by sloužit k prosazování sociální soudržnosti a podpoře sociální integrace. Jeden z důležitých bodů zprávy se týká dětské chudoby. Obzvláštní pozornost by se měla věnovat případům, kdy děti vyrůstají s jedním rodičem, ve velké rodině nebo v rodině přistěhovalců. Je zapotřebí vyvinout účinná řešení, aby se tito lidé nedostávali na okraj společnosti.

Zpráva: Panzeri (A6-0365/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, toto usnesení pocházející od Výboru pro zaměstnanost a sociální věci mohou podpořit, protože obsahuje mé konkrétní návrhy týkající se boje proti práci na černém trhu, zvláště pokud jde o nehlášenou práci.

Velice mě potěšila podpora mého návrhu, aby Evropská komise vyvinula pilotní nástroj založený na modelech jako např. lucemburský projekt 2 Plus, který by byl spolufinancován z Evropského sociálního fondu a jehož cílem by bylo omezit nehlášenou práci tím, že by se zásadním zjednodušením administrativních požadavků na zaměstnavatele snížila její atraktivita a zároveň by se pracovníkům zaručilo sociální zabezpečení a zaměstnavatelům by se nabídly příznivé daňové sazby, včetně slevy na daních pro drobné práce a daňového osvobození veškeré práce vykonávané za odměnu nižší, než je částka stanovená členským státem.

Do usnesení byl zahrnut i můj návrh na zavedení rámcového statutu pro manželky/manžele nebo rodinné příslušníky pomáhající v rodinných firmách, který by zajistil jejich povinné přihlášení do systému sociálního zabezpečení, což mě velice těší. Jsem také ráda, že v usnesení zdůrazňujeme, že i fungování rodiny představuje zvláštní druh rodinného podniku a že je třeba zvážit možnost uznávání netypické rodinné práce a jejího začlenění do systému sociálního zabezpečení. Skutečnost je taková, že vedle běžné práce na černém trhu pracuje také řada Evropanů, především žen, v rodinných podnicích a nemají žádné sociální zabezpečení.

Předsedající. - Jen bych chtěl upřesnit, milá Astrid, že limit pro příspěvky je jedna minuta, nikoli dvě. To je skoro jako nehlášená práce.

Situace v Bělorusku (RC B6-0527/2008)

Milan Horáček (Verts/ALE). - (DE) Pane předsedající, hlasoval jsem pro usnesení, protože je v něm jednoznačně vyjádřen požadavek, aby běloruská vláda konečně začala dodržovat lidská práva.

Je zklamáním, že zářijové parlamentní volby, které probíhaly pochybně, pokud nebyly přímo zfalšované, nenaplnily naděje Bělorusů, nucených žít v posledním diktátorském režimu v Evropě, na demokratický vývoj. Totéž platí pro strategické potlačování opozice a občanské společnosti.

Také jsme dnes žádali Radu a Komisi, aby podnikly další opatření usnadňující a prohlubující kontakty mezi národy a demokratizaci země a aby zvážily možnost snížení ceny víz pro vstup běloruských občanů do Schengenského prostoru, což je jediný způsob, jak zabránit ještě větší izolaci Běloruska a jeho občanů.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, porážka demokracie v Bělorusku je obzvláště bolestná v souvislosti s novou politikou EU zaměřenou na usmíření s touto zemí, kterou EU přijala po událostech v Gruzii. Prezident Lukašenko neocení gesto, které Evropa učinila, a nevyužil příležitosti vymanit se z izolace. Ve zprávě OBSE se uvádí, že volby v Bělorusku nesplňovaly demokratické standardy. Nový parlament bude tedy opět složen z lidí sloužících poslednímu evropskému diktátorovi. I přes toto zneužívání moci je zřejmě nutné pokračovat v politice oteplování vzájemných vztahů. Je však třeba zdůraznit, že ústupky by neměla dělat jen Unie. Běloruský prezident musí jasně prokázat dobrou vůli a podniknout odpovídající kroky. Je třeba zesílit nátlak na Alexandra Lukašenka, ale zároveň bychom měli běloruským občanům nabídnout výhody, aby byla nabídka Evropy vnímána jako lepší varianta než posilování vazeb s Ruskem.

Přerušení kola z Dohy WTO (RC-B6-0521/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, zdá se, že úspěšné zakončení jednání v rámci kola z Dohy je stále méně pravděpodobné. Jedním z důvodů je odstoupení pana Mandelсона z postu komisaře pro obchod. Rozhovory budou pravděpodobně pokračovat až počátkem roku 2010. Situaci dále komplikuje skutečnost, že v příštích dvou letech proběhnou volby nejen ve Spojených státech, ale také v Indii a v Brazílii. To znamená, že nová jednání povedou jiní lidé. Poprvé za přerušení jednání nenese odpovědnost Evropská unie. Z neúspěchu červencového jednání ministrů lze vinit Spojení států a Indii. Podle odborníků je však hlavním důvodem neúspěchu mizivý pokrok v oblasti služeb a průmyslu.

Pokud se máme vrátit k jednacímu stolu, je třeba především přemýšlet o tom, jak pomoci nejchudším zemím. Zároveň však nesmíme zapomínat na své vlastní zájmy, zvláště pokud jde o zemědělství. Přílišné otevření našeho trhu by ohrozilo stabilitu příjmů zemědělských podniků. Mnoho podniků by ve výsledku mohlo zkrachovat. Kdyby k tomu došlo, jak bychom pro Evropskou unii zajistili dostatek potravin? Neschopnost dosáhnout dohody v oblasti obchodu je příkladem toho, jak složité je najít u důležitých věcí kompromis, když se jednání účastní tak velký počet zemí s tak rozdílnými zájmy.

Doufáme, že výsledek mezinárodních jednání o boji proti změně klimatu bude pozitivnější.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, velice vám děkuji za příležitost vysvětlit své hlasování o přerušení kola jednání z Dohy.

Jsem velice rád, že většinu této sněmovny přerušení kola jednání WTO z Dohy mrzí, protože větší liberalizaci se skutečně dalo dosáhnout významných cílů.

Bohužel jsme se zase zarazili na zemědělství, a i když se EU vyhnula tomu, aby za to nesla vinu, musíme podle mého názoru uznat, že jsme měli svou interní politiku, a když chtěl komisař Mandelson v otázce zemědělství pokračovat, nejprotekcioničtější státy EU mu v tom bránily.

Musíme pochopit, že před námi je vyšší cíl, že je třeba odblokovat a liberalizovat služby, které tvoří tak velkou část naší ekonomiky. Bohužel budeme nejdříve muset odblokovat oblast zemědělství a zboží, než budeme moci pokračovat se službami.

Potřebujeme další otvírání obchodu. Musíme přestat chránit nekonkurenceschopné zemědělce. Musíme podnikatelům a zemědělcům v rozvojových a chudších zemích usnadnit obchodování s námi, prodej jejich zboží a služeb, protože z chudoby těmto lidem pomůže jedině obchod, ne rozsáhlé odvětví mezinárodní pomoci.

Zpráva: Carnero González (A6-0347/2008)

Bogdan Pęk (UEN). - (PL) Pane předsedající, zprávu, kterou máme před sebou, již schválila velká většina této sněmovny. Těsně před hlasováním však jeden z hlavních poslanců, pan Duff, vyjádřil překvapení nad tím, že se země východní Evropy, které k Unii přistoupily teprve nedávno, brání povinnému zavedení vlajky a hymny v Evropském parlamentu. Opravdu hned musím panu Duffovi vysvětlit, že prostě heslo, které se objevovalo při kampaních a naznačovalo, že vláda z Bruselu není o nich lepší než vláda z Moskvy, má své odůvodnění. Koneckonců to, jak lehce může Brusel zavést a uplatňovat změny porušující právo EU, ostře kontrastuje s obtížemi při prosazování zásad solidarity, poctivosti a nediskriminace. Dobrým příkladem je energetická politika, v jejímž rámci byla Polsku mocí práva a v rozporu s výše zmíněnými zásadami uložena opatření, která zlikvidují polský energetický průmysl.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Pane předsedající, právě jsme velkou většinou, ačkoli já a řada mých kolegů jsme hlasovali proti, přijali zprávu, kterou se v Parlamentu zavádí vlajka, hymna, heslo a veřejný svátek, tedy „ozdoby“ skutečného státu. V Nizozemsku působí jeden kabaretní umělec, Wim Sonneveld, který by se vlastně do Parlamentu docela hodil, a ten by o něčem takovém řekl: „To je tedy vrchol.“

Chtěl bych vám však připomenout, že poměrně nedávno, poté, co Nizozemsko a Francie jednoznačně odmítly evropskou ústavu, z ní byla ustanovení o užívání symbolů pečlivě odstraněna a do Lisabonské smlouvy neměla být začleněna, protože se došlo k závěru, že veřejnost je nechce. Parlament se je nyní chystá znovu přijmout a dokonce v textu tvrdí, že je nutné symboly přijmout proto, aby se vyslal jasný politický signál občanům. To je hodně cynický vtip! Evropská nomenklatura privilegovaných kráčí kupředu, ale lidé ji, dámy a pánové, již dávno přestali následovat.

Philip Claeys (NI). - (NL) Pane předsedající, při rozpravě o zprávě pana Carnera Gonzáleze to místy vypadalo, že mluvíme o evropských symbolech jako takových, a ne o jejich začlenění do jednacího řádu. Nyní se nediskutuje o symbolech, i když si umím představit, že spousta lidí má otázky ke Dni Evropy, který se slaví 9. května. Hlavní ale je, že se především slibovalo, že vnější symboly evropského superstátu nebudou zahrnuty do Lisabonské smlouvy, kterou většina členských států ratifikovala, a teď budou najednou zahrnuty a zakotveny do jednacího řádu Evropského parlamentu. Tím prostě ukazujeme opovržení voliči, evropskými občany. Zase se nám tu ve slonovinové věži v Bruselu podařilo ještě více se vzdálit občanům členských států. To je smutné.

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, většinou jsme podporováni v tom, abychom na nacionalismus pohlíželi jako na něco svévolného, pomíjivého a lehce nedůstojného – ale když je to euronacionalismus, přistupujeme k němu úplně jinak a žádá se po nás, abychom si libovali v symbolech a ozdobách státnosti: vlajce, hymně, státním svátku a všem ostatním.

Protestuji především proti tomu, abychom si jako hymnu přivlastnili Beethovenovu Devátou symfonii, při níž bychom teď měli stát v pozoru. Bohužel na mě má stejný účinek jako na Alexe v *Mechanickém pomeranči*, a to ze stejných důvodů, tedy že má špatné konotace.

Chtěl bych ale říci toto: jedinou a skutečně symbolickou změnou evropské ústavy, když byla přeměněna na Lisabonskou smlouvu, bylo odstranění těchto evropských státních symbolů.

Jejich opětovným jednostranným zavedením tento Parlament – tento stárnoucí a zchátralý Parlament – vztýčuje prostředníček posetý stařeckými skvrnami směrem k voličům, kteří odmítli evropskou ústavu.

Pokud chcete, aby tyto symboly byly závazné, najdete odvahu předložit je lidem v referendu. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Roger Helmer (NI). - Pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě pana Carnera Gonzáleze, jejímž cílem je znovu v Parlamentu rozšířit užívání evropské vlajky a hymny.

V mé zemi se lidem říkalo, že Lisabonská smlouva se od ústavy natolik liší, že není třeba pořádat referendum, já však jediný podstatný rozdíl mezi ústavou a Lisabonskou smlouvou vidím v tom, že Lisabonská smlouva neobsahuje tyto ozdoby státnosti. A Parlament se je nyní snaží znovu zavést.

To dokazuje, na jakém klamu je evropský projekt založen. Dokazuje to také, s jakým obrovským opovržením v Parlamentu přistupujeme k veřejnému mínění a k voličům, kteří nás sem dosadili. Musíme uspořádat referendum o celé Lisabonské smlouvě.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, velice vám děkuji za příležitost vysvětlit své hlasování o této nadmíru důležité věci.

Stejně jako předchozí řečníci si uvědomuji, jak pokrytecky zastánci evropského projektu často jednají. Bylo nám například řečeno, že Lisabonská smlouva nebude přijata, pokud bude kterákoli země hlasovat proti ní. Když Francie a Nizozemsko hlasovaly proti, řeklo se, že většina zemí chce pokračovat, a že se tedy bude pokračovat.

Když ji odmítlo Irsko, tak jsme se místo toho, abychom to přijali jako poslední hřebík do rakve Lisabonské smlouvy, dozvěděli, že musíme najít způsob, jak přimět Iry hlasovat znovu, dokud nebudou hlasovat správně. A tady je další příklad: bylo nám řečeno, že Lisabonská smlouva se zásadně liší od ústavy. Tvrdí nám: „Přesvědčte se sami – změnili jsme velikost písma, změnili jsme pořadí, je úplně jiná, a také jsme vypustili symboly Evropské unie.“ Upozorňovali jsme na to, že to nebude trvat dlouho. Zastánci projektu si najdou způsob, jak symboly znovu zavést. A přesně to se stalo.

Žádám vás, kdo evropský projekt podporujete, abyste byli k voličům poctiví a našli odvahu uspořádat referendum.

Zpráva: Seeber (A6-0362/2008)

Gyula Hegyi (PSE). - (HU) Zdá se, že ve střední Evropě se změna klimatu projevila hlavně výraznou změnou v rozložení srážek. Po dlouhém období sucha přišly přívalové deště. Sucha a povodně způsobují škody jdoucí do miliard. To naznačuje, že změna klimatu skutečně začala. Evropská politika v oblasti klimatu se musí zaměřovat na zmírňování škod, předcházení katastrofám a způsoby zpomalování změny klimatu. Musíme vytvářet systémy na zadržování vody a zavlažovací systémy, ve městech i na venkově je třeba vytvářet zásoby srážkové vody, abychom měli vodu v období sucha. To je velice důležité především v maďarském regionu Alföld. Evropská unie musí dosáhnout lepšího vodohospodářství jakožto politiky Společenství a měla by na to v příštím rozpočtu uvolnit dostatečné prostředky.

Cristina Gutiérrez-Cortines (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, musím říci, že jsem hlasovala proti této zprávě, protože je špatná. Téma změny klimatu je velice všeobecné a problém nedostatku vody se týká také půdy a vyžaduje komplexní přístup.

V tomto dokumentu se podle všeho jako jediné řešení navrhuje šetřit vodou z kohoutku, vodou v městských vodovodních sítích. To je omezený, nesystematický a neudržitelný přístup. Byla jsem proti zprávě, i když obsahovala některé pozitivní prvky, například to, že voda musí být pro všechny a že se musíme o zdroje dělit a regiony musí být navzájem solidární.

Souhlasím však s panem Hegyim, že musíme podniknout opatření zaměřená na půdu. Nový přístup spočívá v zadržování vody na půdě prostřednictvím nových přehrad, regulace toků, předcházení katastrofám, nových zemědělských strategií umožňujících inovativní přístup a samozřejmě odklání vodních toků, pokud je to nutné.

Sociální a ekonomické aspekty jsou důležité pro život lidí, i pokud jde o nedostatek potravin, s nímž se svět potýká. To by se v tomto návrhu usnesení mělo zohlednit.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). - (FR) Pane předsedající, hlasovala jsem pro zprávu pana Seebera kvůli jejím kladům. Děkuji těm, díky nimž byly přijaty mé pozměňovací návrhy.

Jedna věc mě však znepokojuje – jde o znečišťování půdy a podzemních vod používáním nebezpečných znečišťujících zemědělských přípravků. K takovému znečištění došlo na francouzských zámořských územích, konkrétně na ostrovech Martinik a Guadeloupe, použitím chlordekonu, který má molekulu s dlouhou životností. Tato znečišťující látka, která je v Evropě již téměř 30 let zakázána, se na francouzských zámořských územích používala až do roku 1997.

Toto znečištění dnes kromě toho, že představuje velké riziko pro veřejné zdraví a brání hospodářskému rozvoji, také znemožní splnění cílů stanovených v rámcové směrnici o vodě ze dne 23. října 2000, alespoň pokud jde o Martinik.

Připustí konečně Evropská komise, že některé členské státy porušují její směrnice v tak citlivých odvětvích, jakými jsou životní prostředí a zdraví?

Zpráva: van den Burg a Dăianu (A6-0359/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Pane předsedající, ráda bych opravila své hlasování o pozměňovacích návrzích 3 a 9 zprávy I. van den Burgové. Omylem jsem hlasovala proti, ale chtěla jsem hlasovat pro. Proč? Mám za to, že v návrhu týkajícím se kapitálových požadavků by mohlo být stanoveno, že emitenti musí zahrnout část svých sekuritizovaných produktů do své rozvahy, mohly by být zavedeny kapitálové požadavky na emitenty vypočítané na základě toho, že drží danou část půjček nebo by mohly být zavedeny jiné prostředky pro zajištění přiměřenost zájmů investorů a emitentů. Také se domnívám, že samoregulační řešení navržená agenturami zabývajícími se hodnocením úvěrového rizika se mohou ukázat jako nedostatečná vzhledem k tomu, že hrají klíčovou úlohu ve finančním systému.

Předsedající. - Na příště máte čtyři vteřiny k dobru, Astrid.

Zpráva: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, právě jsme slyšeli, že odpůrci reformy žijí v minulosti. My chceme utvářet budoucnost! Ti, kdo odmítají reformu, by měli zůstat doma ve svých národních státech a podporovat ty, kdo pracují pro Evropu.

Pan Peterle to všechno řekl – chceme, aby naši občané žili dlouho a zdravě. Proto v sedmém rámcovém výzkumném programu EU intenzivně pracujeme na problému onemocnění spojených se stárnutím. Nyní nastal čas poskytnout v rámci iniciativy „Small Business Act“ (aktu pro malé podniky) intenzivní podporu pracovníkům na volné noze, nezávislým pracovníkům a živnostníkům, aby i oni mohli hrát aktivní úlohu na zdravotnickém trhu, a občané tak na tomto trhu měli v budoucnu větší výběr a mohli se z kvantitativního i kvalitativního hlediska rozhodnout pro to nejlepší řešení.

Písemná vysvětlení hlasování

Zpráva: Leinen (A6-0372/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. - (FR) Hlasoval jsem pro rozhodnutí schválit obecný rámec stanovující hlavní aspekty sdělení Komise o Evropě nazvané Partnerská komunikace o Evropě. Jeho cílem je vytvořit rámec pro posílení prvků všestranné komunikace jejich včleněním do širšího systému stanoveného bílou knihou o evropské komunikační politice, v níž je prosazován dvoustranný přístup, který charakterizuje aktivní zapojení občanů a plán D (D jako demokracie, dialog a diskuse).

Je důležité uvědomit si, že toto sdělení, které Komise vydala po neúspěchu návrhu Ústavní smlouvy, aby podpořila diskusi o vztazích mezi demokratickými orgány Unie a jejími občany, podle všeho nesplnilo svůj účel. Plán D selhal – jak může existovat demokracie bez dialogu a dialog bez diskuse? Evidentně to příliš nenapomáhá k překonání té obrovské propasti, jež se otevřela mezi občany, kteří již nechápou význam evropské integrace, a orgány, které jsou příliš neprůhledné a nesrozumitelné. Můžeme jen doufat, že nám tento nový pokus o dosažení interinstitucionální dohody umožní posunout se kupředu..

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. - (SV) Nemáme žádné námitky proti objektivnímu a věcnému informování a vzdělávání občanů v členských státech, pokud jde o spolupráci v rámci EU. Nesmí to však být propaganda zaměřená na zavedení větší kontroly na nadnárodní úrovni v EU.

Ve společném prohlášení o komunikaci o Evropě, k němuž se tato zpráva vztahuje, je zmíněno také několik programů EU, např. plán D a iniciativa Občané pro Evropu, které Junilistan ostře kritizuje. V prohlášení se také vzdává hold stranám EU a s nimi spojeným politickým organizacím, které podle názoru strany Junilistan musí budovat politické strany jednotlivých členských států zdola, a ne evropská byrokracie shora.

Proto jsme hlasovali proti zprávě. Domníváme se, že společné prohlášení o komunikaci o Evropě mělo být navrženo jinak a měl v něm být kladen důraz na věcné informování a vzdělávání občanů a na otevřenou diskusi, do níž by se zapojily také politické síly, které si přejí mezivládní spolupráci v Evropě, a ne Spojené státy evropské.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Další „typická“ zpráva...

Ačkoli se ve zprávě tvrdí, že „komunikace je důležitý prvek jak zastupitelské, tak participativní demokracie“, ve skutečnosti vyjadřuje „znepokojení“ – což je velice mírně řečeno – nad výsledky referend, v nichž byl zamítnut návrh Smlouvy známé jako Lisabonská smlouva, konkrétně referenda v Irsku.

Většina Parlamentu tedy rozhodla o schválení společného prohlášení nazvaného Partnerská komunikace o Evropě. V něm se tři orgány EU (Rada, Komise a Parlament) dohodly, že uspořádají propagandistickou křížovou výpravu – která prosím bude pokračovat i při nadcházejících volbách do Evropského parlamentu – založenou na domněnce, že vzrůstající odpor a vědomí třídní povahy a hlavních zájmů stojících za politikami EU, které se v těchto referendech projeví, se překoná formováním a řízením mediální agendy.

Ve skutečnosti jde o pokus zakrýt nebo zatajit skutečný obsah politik a rozhodovacích procesů EU tam, kde jsou v rozporu se zájmy pracovníků a jiných sociálních vrstev v zemích EU.

Demagogickým užíváním slov „demokracie“ a „komunikace“ se je zpráva ve skutečnosti snaží zpochybnit.

Timothy Kirkhope (PPE-DE), písemně. – Já a moji kolegové z řad konzervativců jsme pro to, aby veřejnost měla k dispozici věcné informace o politikách a orgánech EU a aby se zlepšila transparentnost.

Za současné hospodářské a finanční situace se však domníváme, že jsou zde jiné naléhavější a důležitější priority, jimiž by se EU měla zabývat.

Z tohoto důvodu jsme se rozhodli zdržet hlasování o zprávě.

Zpráva: Marinescu (A6-0343/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LV) Tento protokol je „logickým rozšířením“ dohody s EU-25. Stávající protokol, za použití stejného právního základu jako protokol předchozí (protokol s EU-10), poskytuje Švýcarsku právo stanovovat množstevní limity pro pracovníky a osoby samostatně výdělečně činné z Rumunska a Bulharska v zájmu postupného usnadnění přístupu těmto dvěma národnostem na švýcarský pracovní trh, přičemž každý rok budou přijímány větší skupiny osob.

Podle mého názoru se rozšířením této dohody o Rumunsko a Bulharsko zvýší konkurence na švýcarském trhu práce, bude jednodušší vysílat švýcarské pracovníky do těchto dvou zemí,lepší se možnosti zaměstnávání rumunských a bulharských pracovníků a také se do budoucna otevrou trhy pro švýcarský vývoz.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Podporuji tuto iniciativu, jejímž cílem je opět rozšířit dohodu (uzavřenou v červnu 2002) o volném pohybu osob mezi Švýcarskem a EU o Rumunsko a Bulharsko.

Toto rozšíření bude mít nepochybně pozitivní vliv na podporu nových pracovních a investičních příležitostí a také na hospodářský růst dotyčných zemí, zvláště díky nárůstu obchodu mezi nimi.

Jsou naplánována zvláštní přechodná období trvající až sedm let, během nichž bude Švýcarsko mít právo stanovovat množstevní limity pro pracovníky a osoby samostatně výdělečně činné z Rumunska a Bulharska v zájmu postupného usnadnění přístupu těmto dvěma národnostem na švýcarský pracovní trh, přičemž každý rok bude přijímán větší počet těchto nových pracovníků a zároveň budou zohledňovány potřeby trhu a dostupnost práce ve Švýcarsku.

Rumunsko a Bulharsko mohou během těchto období uplatňovat stejné množstevní limity pro švýcarské státní příslušníky.

Na konci tohoto období bude možné kvóty znovu zavést pouze tehdy, pokud budou splněny nutné podmínky uvedené v ochranné klauzuli. Ta platí pouze do roku 2019.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o rozhodnutí Rady o uzavření Protokolu k Dohodě mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob týkajícího se účasti Bulharské republiky a Rumunska jakožto smluvních stran na základě jejich přistoupení k Evropské unii (9116/2008 – C6-0209/2008 C6-0209/2008 – 2008/0080(AVC)).

Pan zpravodaj Marinescu s rozšířením rozsahu působnosti dohody bezvýhradně souhlasí. Správně poukazuje na to, že jde o velkou příležitost jak pro Švýcarsko, tak pro Rumunsko a Bulharsko. Tímto krokem se také šíří politika Evropské unie založená na hospodářském růstu a růstu zaměstnanosti.

Jak však pan Marinescu naznačil, skutečnost, že dosažené řešení se co do časového harmonogramu liší od dřívější dohody s evropskou desítkou, je důvodem ke znepokojení. Naprosto souhlasím s tím, že prodloužení přechodného období pro výše zmíněné dvě země, které je v dokumentu obsaženo, je negativním opatřením.

Je důležité mít toto na paměti a usilovat o to, aby ratifikace a provádění započaly ihned po referendu v roce 2009.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Ve Švýcarsku se dne 8. února 2009 bude konat referendum o rozšíření dohody o volném pohybu osob s Evropskou unií a o účasti Rumunska a Bulharska.

Podle některých švýcarských stran je cílem referenda zastavit „intenzivní neregulovanou migraci“ z Rumunska a Bulharska. Takové referendum se ve Švýcarsku konalo i v září 2005 poté, co v roce 2004 proběhlo rozšíření. Výsledek tohoto referenda byl naštěstí pozitivní.

Nesmíme žádnému státu upírat právo na uspořádání referenda. Domnívám se však, že každý členský stát musí zajistit, aby Evropská unie byla jednotná, bez ohledu na výsledky zmíněné konzultace.

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro doporučení Mariana Jeana Marinescu (A 6-0343/2008) z následujících důvodů.

V článku 45 Listiny základních práv Evropské unie se uvádí, že „každý občan Unie má právo volně se pohybovat a pobývat na území členských států“, a v Římské smlouvě z roku 1957 je stanoveno, že „je zakázána jakákoli diskriminace na základě státní příslušnosti“.

Je přirozené, aby se Rumunsko a Bulharsko jako nové členské státy Evropské unie podílely na uzavření protokolu k dohodě mezi ES a Švýcarskem o volném pohybu osob, aby mohly využívat jejich ustanovení a stejných práv jako všechny evropské státy. Jinak bychom nemohli hovořit o skutečném „evropském občanství“ podle Maastrichtské smlouvy (1993).

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Marinescu o rozšíření dohody o volném pohybu osob mezi Švýcarskem a EU o Rumunsko a Bulharsko, které k EU přistoupily dne 1. ledna 2007.

Stejně jako pan zpravodaj se domnívám, že toto rozšíření přinese hospodářské výhody oběma smluvním stranám, pokud jde o zvýšení zaměstnanosti, otevření trhů pro vývoz a následně nárůst obchodu a hospodářský růst, přičemž zůstane zachováno právo Švýcarska uplatňovat přechodná opatření stanovená v předchozím protokolu (EU-10), byť s nutnými úpravami.

Zpráva: Romagnoli (A6-0360/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LV) Tento návrh uplatňuje v podstatě ty principy, které již byly schváleny v rámci předchozích právních nástrojů, přičemž zavádí elektronické propojení vnitrostátních rejstříků. To doposud neexistovalo, což znemožňovalo, aby evropský rejstřík účinně fungoval. Cílem návrhu je rozpracovat systém zřízený předešlými právními nástroji po technické a informační stránce. Základní principy však stále zůstávají stejné: referenčním bodem je i nadále členský stát, jehož je odsouzený státním příslušníkem, informace jsou uchovávány v rámci jednotlivých vnitrostátních centrálních rejstříků trestů a nejsou přímo vkládány do rejstříků ostatních členských států a členské státy spravují a aktualizují své vlastní databáze.

Přijetím tohoto předpisu nalezneme všech 27 členských států, z nichž každý vnímá různé trestné činy z právního i sociálního hlediska jinak, určitou společnou platformu.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Evropská komise od roku 2005 předložila řadu legislativních iniciativ zaměřených na regulaci a usnadňování výměny informací z rejstříků trestů s cílem nahradit pomalý a v podstatě neefektivní systém fungující na základě mechanismů stanovených v úmluvě Rady Evropy z roku 1959.

První zdokonalení představovalo rozhodnutí Rady z roku 2005 o výměně informací z rejstříků trestů, zvláště pokud jde o zkrácení doby předávání informací.

V roce 2007 Rada dosáhla politické shody na rámcovém rozhodnutí, jehož cílem je zajistit, aby každý členský stát odpovídal na žádosti o informace z rejstříku trestů týkající se jeho státních příslušníků v co největším rozsahu a co nejpřesněji.

Záměrem této iniciativy není změnit základní zásady rámcového rozhodnutí, ale rozpracovat je. Cílem iniciativy je vytvořit elektronický systém pro výměnu informací o případech odsouzení mezi členskými státy, neboli Evropský informační systém rejstříků trestů (ECRIS).

Stále bude existovat 27 různých právních systémů, z nichž každý bude různé trestné činy z právního i sociálního hlediska vnímat jinak, ale cílem je najít společnou platformu umožňující praktické používání systému.

Abychom zajistili dostatečnou ochranu údajů, opět v této souvislosti jasně vidíme, že je nutné urychleně přijmout rámcové rozhodnutí o ochraně údajů v rámci třetího pilíře, k němuž opakovaně vyzýváme.

Gérard Deprez (ALDE), písemně. – (FR) hlasoval jsem pro zprávu o Evropském informačním systému rejstříků trestů, protože za touto nejasnou zkratkou se skrývá klíčový prvek vytváření sítě vnitrostátních rejstříků trestů.

Nenechme se mýlit – nechystáme se vytvořit centralizovanou superdatabázi. Informace o svých občanech budou nadále shromažďovat členské státy a jedinými orgány, které budou moci využít propojení s jinými evropskými rejstříky, budou vnitrostátní vlády.

Vnitrostátní soudní orgány tedy nebudou mít k „evropskému rejstříku trestů“ přímý přístup – budou muset zaslat žádost o informace do centrálního rejstříku trestů své země, který bude sloužit jako prostředník.

Do nynějška evropský systém rejstříků trestů nefungoval efektivně. Samozřejmě proběhl pilotní projekt, který byl zahájen v roce 2006 a zapojily se do něj Belgie, Česká republika, Francie, Lucembursko, Německo a Španělsko, k nimž se díky úspěchu projektu posléze přidaly i další státy.

Také jsme měli k dispozici rozhodnutí o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy.

Chyběl nám však text, který by řešil organizaci této elektronické výměny na technické úrovni.

Toho bylo nyní dosaženo s Evropským informačním systémem rejstříků trestů, který dokazuje, že nové technologie usnadňují každodenní fungování soudů v Unii.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Romagnoliho zpráva zasluhuje naši podporu, protože představuje skutečný pokrok v oblasti soudní spolupráce mezi členskými státy. V minulosti se vyskytlo příliš mnoho případů, kdy trestní záznamy pachatelů závažných trestných činů žijících v jiném členském státě než ve své zemi původu nebyly předány státnímu zastupitelství. Nejsmutnějším příkladem je případ Michela Fournireta v Belgii.

Je dobré mít harmonizovaný evropský systém rejstříků trestů, samozřejmě za předpokladu, že budou dodržována základní práva všech občanů. V některých členských státech může být v tomto ohledu problémem výrazné omezování svobody projevu „protirasistickými“ zákony, které ukládají trest odnětí svobody. Například kriminalizace vyjadřování názoru v Belgii zachází mnohem dále než v zemích, jako je Itálie nebo Spojené království, kde je svoboda projevu skutečně respektována.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Záměrem tohoto postupu konzultace je dosáhnout dohody o návrhu na zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS), v němž půjde o elektronickou výměnu informací mezi členskými státy.

Komise potvrzuje, že hlavním cílem je „posílit evropský prostor bezpečnosti a práva“ a že „informace o předchozích případech odsouzení by se měly šířit mezi soudci, státními zástupci i policejními orgány“.

Jak bylo uvedeno, „tento cíl předpokládá systematickou výměnu informací z vnitrostátních rejstříků trestů mezi příslušnými orgány členských států tak, aby bylo zaručeno vzájemné porozumění a efektivita takové výměny“.

Domníváme se, že předávání informací z rejstříků trestů občanů jednoho členského státu jinému členskému státu se v případě potřeby musí odehrávat na základě (dvoustranné) spolupráce mezi dotčenými stranami. Pokud však jde o další otázky, jejichž rozsah a dopad je třeba posoudit, zpráva členskými státy ukládá

povinnosti, které představují komunitarizaci spravedlnosti a vnitřních věcí překračující rámec základu pro spolupráci mezi členskými státy, který doporučujeme.

Samozřejmě chápeme, že je třeba vytvořit mechanismus umožňující předávání informací z trestních rejstříků mezi členskými státy, ale to je třeba posuzovat individuálně v rámci spolupráce.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Zpráva našeho kolegy znamená skutečný krok kupředu v organizaci a obsahu výměny informací z trestních rejstříků mezi členskými státy.

Není pochyb o tom, že stále mohou existovat individua jako Fourniret, nechutný pedofil, kterému se dařilo terorizovat lidi ve Francii a poté i v Belgii, protože jeho trestní záznamy nebyly předány z jedné země do druhé. Takové zřůdly, vrahové, zhýralci a zloději se nemohou schovávat před spravedlností kvůli neprůhlednosti jednotlivých vnitrostátních databází.

Z těchto zásadních důvodů podporujeme zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů, pokud zaručí základní svobody každého občana. Mám na mysli především nezbytnou ochranu svobody projevu a ideologické trestání zločinů spočívajících v zastávání určitého názoru, pokud tento názor neodpovídá proevropským dogmatům a diktátu politické korektnosti.

Elektronické propojení trestních rejstříků bude také vyžadovat, abychom učinili nezbytná opatření, například abychom zaručili úplnost a spolehlivost vyměňovaných informací a jejich aktualizaci. Nacházíme se nyní v přípravné fázi tohoto mechanismu, a proto musíme dávat pozor a být opatrní.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu o návrhu rozhodnutí Rady o zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) podle článku 11 rámcového rozhodnutí 2008/XX/SVV (KOM (2008) 0332 – C6 – 0216/2008 – 2008/0101(CNS)).

Pan zpravodaj Romagnoli správně zdůraznil, že cílem zmíněného návrhu je uplatňovat již přijaté zásady a poskytnout prováděcí opatření, nikoli je znovu vytvářet.

Je nesmírně důležité zavést elektronickou komunikaci, aby bylo předávání informací v rámci Evropského informačního systému rejstříků trestů efektivnější. V současné době trvá předávání údajů příliš dlouho. V dnešním světě je to však klíčem k úspěchu.

Je třeba mít na paměti tyto body:

- v zájmu dosažení maximálního úspěchu je třeba usilovat o to, aby soudní orgány měly k dispozici vyhledávací nástroje,

- pro ochranu údajů je klíčový systém S/TESTA.

Bylo poukázáno na to, že navrhovaný právní základ není vhodný. To je znepokojivé a mělo by se to ověřit v příslušných smlouvách.

Závěrem chci říci, že se domnívám, že zpráva by měla být přijata a mělo by se usilovat o uplatňování rozhodnutí v členských státech.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) V době, kdy narůstá přeshraniční trestná činnost, má spolupráce mezi členskými státy ještě větší význam. Neměli bychom zapomínat ani na to, že trestný čin, který může být v jedné zemi tvrdě postihován, může být v jiné zemi považován za mírný přečin. To bychom měli mít na paměti. Je také velice důležité splňovat požadavky na ochranu údajů a dodržovat práva obviněných i obětí. Zdá se, že zpráva, kterou máme před sebou, to zaručuje, a proto jsem ji při hlasování podpořil.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože se domnívám, že hraje důležitou úlohu ve zřizování Evropského informačního systému rejstříků trestů tím, že stanovuje technické a praktické prostředky pro výměnu informací mezi členskými státy.

Mám však za to, že text, o němž se hlasovalo, by bylo v budoucnu možné vylepšit (po přechodném užívání administrativní komunikační sítě S-TESA) využíváním komunikačního systému Evropské soudní sítě, a to z těchto důvodů:

- Evropský parlament podpořil přijetím zprávy, kterou vypracovala S.-Y. Kaufmannová, vytvoření moderní a bezpečné telekomunikační sítě pro Evropskou soudní síť;

- informace z trestních rejstříků patří k tématům, jimiž se Evropská soudní síť, která prosazuje spravedlnost v členských státech, zabývá;
- využitím jen jedné komunikační sítě se výrazně ušetří;
- využívání jediného systému pro komunikaci soudní povahy zaručí zainteresovaným stranám rychlý, bezpečný, ucelený a snadný přístup k požadovaným informacím.

Charles Tannock (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci hlasovali proti tomuto návrhu, protože vnitrostátním orgánům dává větší možnosti získávání informací z rejstříků trestů bez patřičné kontroly. Nadále podporujeme mezivládní spolupráci v oblasti trestního soudnictví, ale nesouhlasíme s tím, aby k těmto údajům byl automatický přístup.

Zpráva: Panzeri (A6-0365/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme se rozhodli hlasovat pro zprávu o boji proti nehlášené práci (A6-0365/2008). Zpráva obsahuje řadu důležitých ustanovení, včetně ustanovení týkajících se odpovědnosti hlavního dodavatele za porušení povinností ze strany subdodavatelů. Zpráva také obsahuje námitky proti nedávným tendencím Soudního dvora při vykládání směrnice o vysílání pracovníků.

Celkově je tedy zpráva dobrá, ale chtěli bychom dát jasně najevo, že daňová politika, a zvláště volba výše zdanění, je podle našeho názoru věcí členských států. Nebylo nicméně možné hlasovat o těchto částech zprávy zvlášť.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu o zintenzivnění boje proti nehlášené práci, kterou vypracoval můj italský kolega Pier Antonio Panzeri na základě sdělení Evropské komise. Ve zprávě se doporučuje přitvrdit v boji proti šedé ekonomice, která ohrožuje hospodářství jako celek, neposkytuje pracovníkům žádnou ochranu, škodí spotřebitelům a snižuje příjmy z daní, což vede k nekalé hospodářské soutěži mezi podniky.

Je důležité jasně rozlišovat mezi trestnou nebo nezákonnou činností a prací, která je legální, ale není hlášena příslušným orgánům, tj. nesplňuje různé regulační požadavky, především platbu příspěvků na sociální zabezpečení a daní. Je samozřejmě třeba posílit kontrolní opatření. Musíme však také s ohledem na situaci v dané zemi omezit daňové zatížení pracovní síly zkvalitněním veřejných financí. Je naprosto zásadní odstranit administrativní komplikace spojené se systémy zdanění a sociálního zabezpečení, které mohou podporovat nehlášenou práci, hlavně u osob samostatně výdělečně činných a u malých podniků.

Musíme se urychleně začít zabývat vytvořením evropské platformy pro spolupráci mezi inspektoráty práce a příslušnými orgány odpovědnými za sledování podvodné činnosti a boj proti ní.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci podporují opatření na zintenzivnění boje proti nehlášené práci, zvláště některá opatření zmíněná ve zprávě, například podporování členských států v omezování daňového zatížení pracovní síly a propagaci výhod zákonného zaměstnání.

Některé body obsažené ve zprávě však podpořit nemůžeme.

Týká se to vytvoření platformy pro koordinaci inspektorátů práce na úrovni Společenství a revize směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků. Britští konzervativci se domnívají, že směrnicí je třeba lépe uplatňovat, ale není nutné ji právně měnit – to by mohlo mezi zaměstnavateli a zaměstnanci vyvolat nejasnosti. Z těchto důvodů se konzervativci zdrželi hlasování.

Petru Filip (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o zintenzivnění boje proti nehlášené práci, protože nehlášená práce je závažným problémem v celém Společenství. Šíření černého trhu je především důsledkem příliš vysokého zdanění a byrokracie a vede k výraznému snižování příjmů z daní a nepřímo k rozpočtovým deficitům.

Zaměstnávání pracovníků bez plnění příslušných formálních náležitostí také přispívá k nekalé hospodářské soutěži. V této souvislosti bych chtěl zdůraznit, že kromě toho, že by příslušné orgány měly snížit daně na trhu práce a omezit byrokracii, je třeba podporovat vytváření nových pracovních míst a zavést flexibilní pravidla pro dočasné a příležitostné zaměstnávání.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Dobře fungující trh práce vyžaduje kvalitní právní předpisy a efektivní koordinaci mezi sociálními partnery a příslušnými orgány. Nehlášená práce je jen jedním z mnoha vážných problémů, pro něž sociální partneři musí najít řešení.

Panzeriho zpráva je plná dobrých úmyslů a v některých případech velkorysých rad jednotlivým členským státům, jak organizovat trhy práce obecně a jak řešit konkrétně problém nehlášené práce. Zpravodaj kromě jiného nabádá členské státy, aby pokračovaly v daňových reformách a reformách systémů sociálního zabezpečení a aby společně podnikaly kroky proti nehlášené práci. Dále zpravodaj navrhuje, aby EU zaujala jednotný přístup k přistěhovalectví a aby „každá reforma hospodářských politik, daňových systémů a systémů sociálního zabezpečení prováděná v členských státech byla integrovaná a zohledňovala hlavní příčiny nehlášené práce“.

Junilistan zastává názor, že politika trhu práce je záležitostí jednotlivých států, a proto nás velice znepokojuje, že se EU v těchto otázkách neustále snaží posílit svůj vliv na úkor sebeurčení jednotlivých členských států. Z těchto důvodů se Junilistan rozhodl hlasovat proti zprávě.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Nehlášená práce je složitým jevem s mnoha aspekty. Zahrnuje hospodářský, sociální, institucionální a dokonce i kulturní rozměr a je škodlivá pro mnoho subjektů. Státní rozpočet tak přichází o příjmy, které samozřejmě potřebuje k hrazení výdajů. Pokud jde o samotné pracovníky v šedé ekonomice, často jsou jim upírána práva, která přísluší zaměstnancům. Kromě toho jsou tito pracovníci vystavováni zdravotním a bezpečnostním rizikům a mají málo příležitostí k profesnímu rozvoji.

Nehlášená práce je také problémem pro vnitřní trh a škodí jeho fungování. Příčiny nehlášené práce se v jednotlivých členských státech liší, a podle toho se musí lišit i opatření zaměřená na boj proti ní. Souhlasím s hlavními body zprávy, v níž se navrhuje zintenzivnění boje proti tomuto jevu. Proto jsem zprávu pana Panzeriho podpořila.

Chtěla bych však dostatečně jasně podotknout, že navrhovaná revize ustanovení směrnice, zvláště v souvislosti s rozhodnutími Evropského soudního dvora, podle mě nebude v boji proti nehlášené práci účinným nástrojem. Budu se vytrvale stavět proti požadavkům na změnu ustanovení směrnice o vysílání pracovníků.

Domnívám se, že pokud jde o boj proti nehlášené práci týkající se vysílaných pracovníků, je třeba pouze posílit administrativní spolupráci a výměnu informací mezi členskými státy.

Jens Holm a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – (SV) Domníváme se, že je třeba přijmout účinná opatření proti nehlášené práci.

Nemůžeme však přijmout, aby součástí řešení problému nehlášené práce byla například společná přistěhovalecká politika. Proto jsme se při závěrečném hlasování zdrželi.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Nehlášená práce je jev, který se týká všech členských států EU. Nejčastěji je v zaměstnáních náročných na lidskou práci, často s nízkým platovým ohodnocením, a dotyční pracovníci nemají jistotu zaměstnání a nemohou využívat sociálních výhod ani zaměstnaneckých práv. EU a její členské státy musí zakročit, aby omezily míru nehlášené práce, a proto jsem hlasoval pro Panzeriho zprávu.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Je zásadní bojovat proti nehlášené práci, zvláště když se tato rakovina hospodářství rozšiřuje, a brání tak našemu růstu a narušuje hospodářskou soutěž na vnitřním trhu sociálním dumpingem. Prvními oběťmi této šedé ekonomiky jsou legální pracovníci, občané členských států, jejichž zákonná hospodářská a sociální práva jsou v ohrožení.

Mohli bychom tuto zprávu uvítat kvůli tomu, co odsuzuje. Bohužel však neúnavní propagátoři Evropy opět využili příležitosti použít jako sociální páku možnost hospodářského přistěhovalectví ve velkém měřítku – přistěhovalectví, které podle nich zachrání upadající evropské hospodářství a populaci. Tento požadavek, aby bylo nezákonné přistěhovalectví pracovní síly nahrazeno přistěhovalectvím „legálním“, je neodůvodněným pokrytectvím. Kromě toho nedává z hospodářského, sociálního ani společenského hlediska smysl.

Francie a Evropa by neměly otevírat více „cest pro legální přistěhovalectví“, když ani nedokážou zastavit přistěhovalectví nezákonné. Abychom podpořili růst a získali zpět kontrolu nad vnitřním trhem, musíme obnovit důvěru občanů pomocí politiky orientované na rodinu a růst porodnosti, lepší odborné přípravy a poradenství pro mladé a nezaměstnané a pomocí upřednostňování a ochrany Společenství.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), písemně. – (NL) Zdržela jsem se hlasování o Panzeriho zprávě o zintenzivnění boje proti nehlášené práci. Ačkoli zpráva obsahuje některé pozitivní body, myslím si, že na evropský trh práce zkratkou opět zavede prvky flexikurity. Flexikurita povede k větší flexibilitě pro zaměstnavatele a menší jistotě pro zaměstnance. S tím nemohu souhlasit.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Zpráva obsahuje řadu problémů, včetně propagace netypických smluv a flexikurity, které by mohly ohrožovat fixní pracovní smlouvy. Problémem je také to, že se zpráva začleňuje do rámce značně pochybené Lisabonské strategie.

Navíc se zdá, že v různých jazykových verzích existují rozpory v pasážích o vysílání pracovníků.

I přes tyto nedostatky však zpráva obsahuje dost pozitivních prvků, abych ji mohla podpořit.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Přibližně 20 % práce v Evropě je nehlášené. To narušuje náš systém sociálního zabezpečení. Ve zprávě se připouští, že na trhu se ve značné míře provozují podvodné praktiky, což vede k nekalé hospodářské soutěži. Opatření proti nehlášené práci podporujeme, ale musíme se zdržet hlasování, protože návrh má vážné nedostatky. Bohužel je založen na neoliberalní myšlence, která pracovníky staví proti sobě. Boj proti nehlášené práci je použit jako záminka pro prosazování větší pracovní flexibility. To Evropany na trhu práce znevýhodňuje, protože jim konkuruje levná pracovní síla odjinud.

Rozšíření EU v letech 2004 a 2007 má dalekosáhlé důsledky. Rozdíly v prosperitě v rámci EU se výrazně zvětšily, protože v mnoha nových členských státech zkrachovaly kdysi úspěšné podniky. Tyto země nyní většinou dovážejí zboží a vyvážejí pracovní sílu. Lidé z Polska a Rumunska cestují do jiných zemí, aby tam pracovali za nižší než minimální mzdu a v nepříjemných podmínkách. Jejich nízkých platů se pak využívá ke snižování platů ostatních pracovníků. Evropa se nemůže dále integrovat, pokud se v rámci EU bude výrazně lišit výše příjmů a tyto rozdíly budou využívány při hospodářské soutěži.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasuji pro zprávu pana Panzeriho o zintenzivnění boje proti nehlášené práci.

Domnívám se, že je více než kdy jindy zapotřebí bojovat proti šíření jevu, který brání spravedlivé hospodářské soutěži mezi podniky a oblastmi, způsobuje administrativní problémy a má velice negativní dopad na legálně zaměstnané pracovníky. Souhlasím, že v boji proti tomuto jevu je třeba společně vyvinout opravdu velké úsilí s využitím preventivních opatření, motivačních opatření a většího smyslu pro odpovědnost i s pomocí represivních opatření spočívajících v efektivní kontrole a přiměřených sankcích.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Musíme se více snažit, abychom pomohli pracovníkům, kterých se dotýká zneužívání „nehlášené práce“. Bezohlední zaměstnavatelé ohrožují jejich zdraví a bezpečnost.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasujeme proti zprávě, protože jejím cílem je v podstatě zachovat praxi nemilosrdného vykořisťování pracovníků. Problém nehlášené práce se v ní neřeší z pohledu zájmů pracovníků. Spíše naopak – je založena na potřebě udržet zisky kapitalistů a zvýšit konkurenceschopnost monopolů v EU v rámci Lisabonské strategie. Z toho důvodu jsou místo kontrol a sankcí pro zaměstnavatele navrhována motivační opatření pro kapitalisty, například „snížení nemzdových nákladů“. Tím se omezuje nebo ruší povinnost platit příspěvky na pojištění. Ty jsou také osvobozeny od daní; snižuje se finanční zatížení podniků a zavádějí se neformální pracovní smlouvy.

Taková opatření nejenže neřeší problém nehlášené práce, ale také zaručují kapitalistům naprostou beztrestnost. Dojde tedy k rozšíření tohoto druhu zaměstnání, takže budou porušována pracovní a sociální práva i práva související s pojištěním a pracující třída bude ještě více vykořisťována.

Pracující třída nemůže od EU, Evropského parlamentu ani politických přísluhovačů plutokracie čekat žádná prospěšná řešení.

Cílem dělníků bojujících prostřednictvím dělnického hnutí je změnit politiku EU, která je namířena proti lidu, a svrhnout buržoazní vlády členských států. Tím by se radikálně změnilo rozdělení moci a zajistilo by se, aby bohatství, které dělníci vytvoří, bylo využito ve prospěch lidu.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Nehlášená práce se v Evropské unii stala rozšířeným jevem. Například v Dánsku takovou práci vykonává nebo s ní přišlo do styku 18 % obyvatel.

Velice často je tomu tak, že zaměstnanec za vykonávání takové práce není postihován. Postih se většinou týká zaměstnavatele. V „nejlepším“ případě musí zaměstnanec zaplatit pokutu, která je však stejně nižší než

pokuta, kterou zaplatí zaměstnavatel. Nehlášená práce teoreticky není důvodem k vyhoštění osoby do její země původu. Některé země, například Belgie a Dánsko, však uvádějí, že v některých případech je to možné, například pokud dochází k očividnému a dlouhodobému porušování práva.

Evropská unie by měla v boji proti tomuto jevu vyvinout maximální úsilí. Neefektivnějším řešením je odbourání administrativních překážek na legálním trhu práce, aby nehlášená práce nakonec pro obě strany přestala být výhodná.

Zpráva: Zimmer (A6-0364/2008)

Jan Andersson, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme hlasovali pro tuto zprávu o boji proti sociálnímu vyloučení, který je velice důležitý. Chtěli bychom však zdůraznit své stanovisko k bodům týkajícím se minimální mzdy. Sdílíme názor, že je třeba snížit počet evropských pracujících trpících chudobou. Všem výdělečně činným osobám je třeba zaručit slušný příjem. Členské státy, které k tomu chtějí využívat zákonnou minimální mzdu, tak mohou činit. Je také jasné, že členské státy, které stanovování mezd ponechaly na sociálních partnerech, v tom musí pokračovat.

V Lisabonské strategii se srovnávají různé modely trhu práce a způsoby, jak výdělečně činným osobám zaručují přiměřený příjem. Je důležité, aby takováto výměna zkušeností probíhala mezi členskými státy.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu o podpoře sociálního začlenění a boji s chudobou v EU, včetně dětské chudoby, kterou vypracovala moje německá kolegyně Gabriele Zimmerová. Sociálním vyloučením trpí značná část obyvatelstva Unie – 16 % obyvatel je ohroženo příjmovou chudobou, každý pátý bydlí v nevyhovujících podmínkách, 10 % lidí žije v domácnostech, kde nikdo nepracuje, dlouhodobá nezaměstnanost se blíží 4 % a podíl osob, které předčasně končí školní docházku, přesahuje 15 %. Dalším aspektem sociálního vyloučení, který nabývá na významu, je špatný přístup k informačním technologiím.

Stejně jako velká většina mých kolegů poslanců vítám přístup Komise k aktivnímu sociálnímu začleňování, které musí lidem umožnit důstojně žít a zapojovat se do společnosti a do trhu práce. Podporuji požadavek, aby členské státy vytvořily systémy minimálních příjmů podporující sociální začlenění a podpůrné programy pomáhající lidem vymanit se z chudoby a umožňující jim vést důstojný život.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LV) Boj s chudobou a sociálním vyloučením je hlavním problémem, kterým se Evropská unie a členské státy zabývají. V březnu 2000, kdy se začínala uplatňovat Lisabonská strategie, nařídila Rada Komisi a členským státům, aby přijaly opatření na radikální omezení chudoby, která by vedla k jejímu úplnému vymýcení do roku 2010. Členské státy prokázaly své odhodlání řadou kroků na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni. Boj s chudobou a snaha o opětovné začlenění lidí, kteří byli vyloučeni z trhu práce, je však pro rozšířenou Evropskou unii velkým úkolem. Pokud budeme dále plýtvat lidským kapitálem, který je naším nejcennějším zdrojem, nepodaří se nám dosáhnout cílů Lisabonské strategie.

Většina členských států provádí sociální i aktivační politiku a snaží se osoby, které se ocitly mimo trh práce, znovu začlenit. Přesto však stále existuje velká skupina lidí, kteří mají malou šanci najít zaměstnání, a kterým tedy hrozí sociální vyloučení a život pod hranicí chudoby. Pro osoby nejvíce vzdálené trhu práce jsou systémy minimálního příjmu jedinou možností, jak neupadnout do těžké chudoby. Kromě plnění těchto základních funkcí by však systémy minimálního příjmu měly také napomáhat začleňování práceschopných obyvatel do trhu práce. Hlavním úkolem tedy je zajistit, aby sociální politika efektivně přispívala k aktivizaci práceschopných osob a k dosažení dlouhodobějšího cíle, jímž je zaručení přijatelné životní úrovně lidem, kteří jsou a nadále zůstanou mimo trh práce.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativci podporují prosazování sociálního začleňování a boj s chudobou. Ačkoli zpráva obsahuje některé pozitivní prvky poukazující na neutěšenou situaci některých sociálních skupin, nemůžeme podpořit jiné body, které se týkají například zavedení minimální mzdy v celé EU. Řada zemí v EU minimální mzdu má, ale britští konzervativci se domnívají, že o této otázce by si členské státy měly rozhodovat samy.

Zpráva také obsahuje několik negativních zmínek o práci na částečný úvazek, které podle delegace britských konzervativců nevystihují situaci ve Spojeném království. Z těchto důvodů se konzervativci u této zprávy zdrželi hlasování.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Rozhodli jsme se hlasovat proti zprávě o podpoře sociálního začlenění a boji s chudobou v EU, protože řada návrhů se týká oblastí, které by se měly řešit na vnitrostátní úrovni. Za obsah zdravotní péče jsou primárně odpovědné členské státy a stejně tomu je v zásadě i u konkrétního obsahu politiky trhu práce. Tyto oblasti je nejlepší řešit na vnitrostátní úrovni, blíže k občanům. Záměru zprávy odporují také opatření jako minimální mzda, protože v boji proti sociálnímu vyloučení vytvářejí řadu překážek.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Víme, že podíl pracujících trpících chudobou roste v důsledku nárůstu počtu nejistých a špatně ohodnocených zaměstnání. Tento problém je tedy jedním z hlavních, kterými by se odpovědné orgány EU měly zabývat. Mzdy obecně a konkrétně minimální mzdy – bez ohledu na to, zda jsou určeny zákonem nebo kolektivní smlouvou – musí zajišťovat důstojnou životní úroveň.

Je důležité, že tato zpráva byla přijata, ale bohužel většina zamítla její projednávání na plenárním zasedání. Podpora sociálního začlenění a boj s chudobou v EU, včetně dětské chudoby, je nepohodlným tématem, protože jsme neradi konfrontováni s fakty. Tvrdí se, že 20 milionů lidí v EU, převážně žen, lze označit za pracující trpící chudobou a 36 % obyvatel v produktivním věku hrozí riziko, že se do této kategorie dostanou. Evropský parlament kromě dalších doporučení obsažených ve zprávě naléhavě žádá členské státy, aby do roku 2012 omezily dětskou chudobu na 50 % a dohodly se na celoevropském závazku, že do roku 2015 nebudou žádné děti žít na ulici.

Petru Filip (PPE-DE), písemně. – (RO) Chválím, že ve zprávě jsou dobře rozpracovány faktory přispívající k aktivnímu procesu sociálního začleňování, a z tohoto důvodu jsem hlasoval pro tento materiál. Aby tento proces byl ještě efektivnější, chtěl bych upozornit na některé otázky, které považuji za vhodné z hlediska vzdělávacího procesu, protože se domnívám, že mladým lidem by se mělo dostávat velice stabilní odborné přípravy pomocí organizované a komplexní metody sociálního a profesního rozvoje.

Domnívám se, že potřebujeme jednotný přístup ke vzdělávacím systémům členských států EU-27, ale musíme se také soustředit na uznávání diplomů a profesních osvědčení a na výuku jazyků, abychom překonali komunikační bariéry v Evropě. Také bych uvítal zavedení metody pro sledování budoucích absolventů a jejich praktickou přípravu na začlenění do trhu práce prostřednictvím burz práce organizovaných podle regionálních kritérií, a nikoli pouze kritérií celostátních, s cílem podpořit dynamiku zaměstnanosti v EU.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Tato zpráva o chudobě v Evropě je dokladem zdrcujícího selhání politik na úrovni Evropské unie a další ukázkou toho, že tato sněmovna postrádá smysl pro realitu.

Více než 80 milionů lidí je v Evropě „ohroženo chudobou“, řečeno výrazem použitým ve zprávě, více než 100 milionů Evropanů bydlí v nevyhovujících podmínkách a více než 30 milion pracovníků dostává extrémně nízkou mzdu, a tento údaj je ve skutečnosti ještě vyšší, protože jen ve Francii je za chudé považováno 7 milionů pracujících.

Rád bych se zaměřil na tento poslední aspekt. Zpravodajka navrhuje minimální mzdu a dostatečnou výši příjmů bránící sociálnímu vyloučení, ale k čemu to je, když Evropa zároveň podporuje masové přistěhovalectví levné pracovní síly? K čemu to je, když Evropa umožňuje sociální dumping mezi svými členskými státy, na což poukázala pobuřující rozhodnutí Soudního dvora ve věcech Viking a Laval? K čemu to je, když Evropa obětuje své pracovníky globálnímu režimu volného obchodu? Je záměrem dorovnat ostudně nízké mzdy z veřejných prostředků, aby mohly zůstat na stejné úrovni?

Zde opět vidíme omezení systému, který nám nutíte už 50 let. Je čas na změnu!

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Je ostudné, že dětská chudoba je v Evropě jednadvacátého století tak naléhavým problémem. I v mé zemi, ve Skotsku, které je bohaté na přírodní zdroje, je míra dětské chudoby hanebně vysoká – a vláda Spojeného království se v Londýně nadále věnuje tak zbytečným a nelidským projektům, jako je raketový systém Trident. Skotská vláda se naštěstí s využitím všech pravomocí, které nyní má, snaží problém dětské chudoby řešit. Minulý týden skotský ministr školství vyhlásil program na poskytování bezplatných školních obědů během prvních tří let školní docházky, což je za současné hospodářské situace vítaný krok. Tento krok přispěje k boji proti dětské chudobě – a bude toho možné udělat mnohem více, až bude mít nezávislé Skotsko plnou kontrolu nad svými financemi.

Thomas Mann (PPE-DE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zprávu G. Zimmerové o boji s chudobou. Politici musí podniknout rozhodná opatření zaměřená na zmírnění chudoby a boj proti sociálnímu vyloučení. Člověku, který přežívá z nedostačujících sociálních dávek, je zaměstnán v nejistém pracovním poměru nebo vyrůstá v rodině dlouhodobě zasažené chudobou, hezká slova nestačí. Klíčovou úlohu zde hraje dostatečná

sociální ochrana, časné individuální vzdělávání a odborná příprava a motivace dostat se z chudoby vlastními silami.

Je tedy politováníhodné, že již není možné předkládat pozměňovací návrhy ke zprávám z vlastního podnětu na plenárním zasedání. Skupina PPE-DE odmítá bod 5 a body 10 až 17, které se týkají minimální mzdy. Nesouhlasíme s jejich stanovením na úrovni EU – partneři v procesu kolektivního vyjednávání by měli možnost přijímat rozhodnutí nezávisle. Samozřejmě nechceme, aby mezi pracujícími byli chudí, tedy lidé, kteří tvrdě pracují za příliš nízkou mzdu. Spravedlnost je základním prvkem sociální tržní ekonomiky a musí existovat i v otázkách platu. Nicméně aby se od ní odvíjel nárok na minimální mzdu, to nemůžeme podpořit.

Také se znovu navrhuje vypracování horizontální směrnice, což moje skupina jednomyslně odmítá. Zároveň bychom uvítali, kdyby zpráva byla stručnější. Protože však zpráva obsahuje správné cíle a opatření, zvláště zmírnění chudoby v celé EU, může většina mé skupiny hlasovat pro její schválení.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Boj s chudobou je prioritou každé demokratické společnosti, která je založena na lidské důstojnosti a na zapojení občanů do rozvoje společnosti. Dosud přijatá opatření zatím nevedla ke kýženému výsledku radikálně omezit sociální vyloučení a chudobu. U tohoto globálního problému, jehož složitost má závažné hospodářské a sociální důsledky pro celou společnost, nám chybí globální přístup.

Pro podporu hospodářského růstu jakožto hlavního cíle vedoucího k úspěšné, spravedlivé a ekologicky udržitelné budoucnosti Evropy je nutná podpora příjmů bránící sociálnímu vyloučení, spojení s trhem práce umožňujícím začlenění, lepší přístup ke kvalitním službám a aktivní zapojení všech občanů. Nemůžeme dovolit, aby bylo 16 % evropské populace ohroženo chudobou, aby každý pátý Evropan bydlel v nevyhovujících podmínkách, nebo aby každý desátý Evropan žil v rodině, kde nikdo nepracuje. To jsou důvody našeho neustálého boje s chudobou, která hrozí každému a brání zdravému růstu naší společnosti.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji pro zprávu paní Zimmerové o podpoře sociálního začlenění a boji s chudobou v EU, včetně dětské chudoby.

Samozřejmě je toho třeba ještě hodně udělat, aby se sociální začleňování, o kterém tak často mluvíme, stalo skutečností a bylo efektivní. Cíle jako vymýcení chudoby, vytvoření trhů práce příznivých pro sociální začleňování a zajištění přístupu všech občanů ke kvalitním službám a dostatečnému příjmu zaručujícímu slušnou životní úroveň je samozřejmě třeba podpořit a zasluhují naši plnou pozornost, jak ve své zprávě uvedla paní Zimmerová.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Zpráva Gabriele Zimmerové je typickým příkladem toho, co se stane, když zvolené téma není dostatečně definováno. Samozřejmě obsahuje některé chytré myšlenky týkající se významu přiměřeného daňového tlaku, a vedle nich podivné výroky o významu mezd občanů a o stanovování minimálních mezd Evropskou unií. Bez ohledu na to, co si o daných tématech myslíte – já se ke druhým dvěma stavím jednoznačně negativně –, je jasné, že tyto oblasti nespadají a neměly by spadat do pravomoci EU. Protože politická náplň i politická úroveň odporuje mému základnímu přesvědčení liberála a člena švédské liberální strany Folkpartiet, hlasoval jsme pro zamítnutí návrhu, ačkoli zpráva obsahuje řadu postřehů, jimiž by se stálo za to zabývat.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Boj s chudobou v EU je zásadní pro dosažení větší rovnosti ve společnosti. Každé páté dítě v EU žije na hranici chudoby, a to jsme jednou z nejbohatších oblastí světa. Musíme společně hledat řešení, abychom dětskou chudobu v EU vymýtili.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) V roce 2006 bylo 19 % dětí ohroženo chudobou, v porovnání s 16 % všech obyvatel. Mezi 78 miliony obyvatel našeho kontinentu, kteří nyní žijí v chudobě, je 19 milionů dětí.

Rád bych zmínil několik příčin chudoby. Patří k nim nedostatečné příjmy, špatný přístup k základním službám, omezená možnost rozvoje a rozdíly v účinnosti obecných a konkrétně zaměřených politik.

Politika podpory rodin s dětmi se zabývá bojem s chudobou a sociálním vyloučením, které ohrožuje rodiče samoživitele. Měla by se rovněž zaměřovat na boj proti nebezpečí, které představují výše zmíněné problémy. Proto se domnívám, že Unie by v tomto ohledu neměla šetřit úsilím.

Zpráva: Zaleski (A6-0337/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu, kterou vypracoval můj kolega a přítel Zbigniew Zaleski a jejímž cílem je schválení návrhu rozhodnutí Rady o uzavření dohody ve formě výměny dopisů mezi Evropským společenstvím a Ukrajinou v souvislosti se zachováním závazků týkajících se obchodu se službami obsažených v dohodě o partnerství a spolupráci, která byla uzavřena v roce 1994 v Lucemburku a vstoupila v platnost dne 1. března 1998. Tyto služby jsou součástí závazků Ukrajiny v rámci jejího přistoupení ke Světové obchodní organizaci (WTO), s výjimkou mezinárodní námořní dopravy, která je nadále předmětem dvoustranné dohody.

Souhlasím se zpravodajem, že oblast služeb má zásadní význam pro hospodářství EU i Ukrajiny. Vítám veškeré úsilí, které EU vyvíjí, aby podpořila snahu Ukrajiny stát se členským státem Světové obchodní organizace.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Junilistan souhlasí s nárůstem objemu obchodu a prohloubením hospodářských vztahů s Ukrajinou. Již dříve jsme hlasovali pro uzavření dohody o spolupráci s Ukrajinou (Brokova zpráva A6-0023/2004).

Zpráva, kterou vypracoval Z. Zaleski, je založena na návrhu Komise, jehož cílem je pouze obnovit některé prvky dohody o spolupráci s Ukrajinou po jejím přistoupení k WTO. Ve zprávě se však objevují intervenční tendence a ambiciózní návrhy týkající se toho, jak by EU měla kontrolovat vývoj v řadě ukrajinských politik, včetně politik v oblasti energetiky, financí, telekomunikací, vodohospodářství, cestovního ruchu a vzdělávání.

Protože Junilistan se zahraničně-politickými ambicemi EU nesouhlasí, rozhodli jsme se hlasovat proti zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vysvětlující prohlášení k této zprávě dokonale ukazuje, o co ve skutečnosti jde, a tak odůvodňuje naše rozhodnutí hlasovat proti zprávě.

Zpravodaj potvrzuje, že přistoupení Ukrajiny k WTO by „připravilo podmínky k vytvoření všeobecné zóny volného obchodu mezi EU a Ukrajinou, včetně dalších závazků v oblasti obchodu se službami“ a že pro dosažení tohoto cíle „musí Ukrajina provést vnitrostátní reformy a zahájit náročná jednání s EU“.

Z tohoto předpokladu zpravodaj vychází a uvádí příklady:

- „urychlení úplnějšího začlenění dopravní infrastruktury Ukrajiny, zejména jejích přístavů a vodních cest, do evropské dopravní sítě“;
- „úplné začlenění Ukrajiny do jednotného evropského nebe, což by mohlo znamenat určitou míru liberalizace činností spojených s letectvím, včetně letišť“;
- „trvá na tom, že nezbytnými předpoklady úplného začlenění Ukrajiny do energetického systému EU jsou řádně fungující trh s energií a účinná tranzitní politika v oblasti ropy a plynu“;
- „uzavření dohody o volném obchodu umožní odstranit nejen omezení pohybu kapitálu, ale také omezení finančních služeb“.

K čemu hovořit dále...

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji pro zprávu o uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Ukrajinou v souvislosti se zachováním závazků týkajících se obchodu se službami obsažených v dohodě o partnerství a spolupráci, konkrétně pokud jde o svobodu poskytovat služby v oblasti mezinárodní námořní dopravy na svých vnitrozemských vodních cestách, kterou vypracoval pan Zaleski.

Souhlasím s panem Zaleskim, že obchod mezi EU a Ukrajinou má velký růstový potenciál, zvláště pokud jde o obchod se službami. Domnívám se, že tato zpráva je plně v souladu s evropskou politikou sousedství, do níž byla Ukrajina zařazena v roce 2004, a že právě v odvětví služeb může tato politika přinést nejlepší výsledky, pokud jde o hospodářský přínos pro obě strany.

IASCF: revize stanov – veřejná odpovědnost a složení návrhů rady IASB na změnu (B6-0450/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení o reformě Rady pro mezinárodní účetní standardy (IASB), které předložil Hospodářský a měnový výbor při diskusi na základě otázky k ústnímu zodpovězení položené v rámci konzultace s Nadací Výboru pro mezinárodní účetní standardy (IASCF).

Je důležité uvědomit si, že prostřednictvím postupu projednávání ve výboru Evropská unie v rámci práva Společenství převádí mezinárodní účetní standardy vydané radou IASB. Ačkoli tento postup přijímání probíhá na úrovni Společenství, je velice důležité zajistit, aby rada IASB správně fungovala, a ustavení kontrolní skupiny je tedy pozitivním krokem. Tato kontrolní skupina by měla odrážet rovnováhu mezi nejvýznamnějšími měnovými prostory v mezinárodním měřítku, kulturní rozmanitost a zájmy rozvinutých i rychle se rozvíjejících zemí a mezinárodních institucí, které se zodpovídají veřejným orgánům.

Kontrolní skupina musí hrát aktivní úlohu v prosazování transparentnosti finančního výkaznictví a vytváření a efektivním fungování kapitálových trhů a také v zabraňování procykličnosti, zajišťování stability finančních trhů a předcházení systémovému riziku.

Peter Skinner (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, která je nyní řádně projednána ve výboru i v plénu.

Je nesmírně důležité, abychom měli silný kontrolní orgán tvořený institucemi, které se zodpovídají voleným orgánům.

Nyní doufám, že transparentnost rozhodování bude považována za stejně důležitou jako rozhodnutí sama.

Situace v Bělorusku (RC B6-0527/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu ze dne 9. října 2008 o situaci v Bělorusku po parlamentních volbách, které se konaly dne 28. září 2008. Prohlášení prezidenta Alexandra Lukašenka nám dala určitou naději – dne 10. července 2008 veřejně žádal otevřené a demokratické volby a tuto žádost zopakoval v televizním vysílání dne 29. srpna 2008, přičemž sliboval, že volby budou spravedlivější než kdykoli předtím. Je nepřijatelné, že až na několik drobných zlepšení nesplňovaly volby konané dne 28. září 2008 mezinárodně uznávané demokratické standardy, jak potvrdila mise OBSE pro sledování voleb. Kvůli strachu z demokracie promarnil poslední evropský diktátor příležitost přispět ke sledu velkých a významných historických změn, k nimž došlo od pádu Berlínské zdi v roce 1989 a pádu komunismu.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Junilistan se domnívá, že EU je unií založenou na hodnotách, a měla by se tedy angažovat v prosazování demokracie a lidských práv ve svém okolí. Tam patří i Bělorusko.

Parlamentní volby, které se v Bělorusku konaly v září, podle všeho neodpovídaly mezinárodním standardům, na což upozorňovali i mezinárodní pozorovatelé. To, že volby neproběhly transparentně a demokraticky, je neštěstím pro Bělorusko, pro dotčený region i pro celou Evropu.

Usnesení však obsahuje několik ustanovení, která by jeho součástí být neměla. Evropský parlament například vyzývá běloruskou vládu, aby zrušila předčasné hlasování. Je možné, že při tomto typu hlasování dochází k volebním podvodům, ale přesto se domníváme, že je věcí každého svrchovaného státu, aby rozhodl, jakým způsobem budou volby probíhat, pokud jsou demokratické. Ve zprávě se také hovoří o vízech, která považujeme za záležitost jednotlivých států. Každý svrchovaný stát může sám rozhodovat o tom, komu umožní pobývat na svém území.

I přes výše uvedené výhrady jsme hlasovali pro usnesení, protože je podle nás důležité zdůraznit, že Bělorusko se musí stát demokratickou zemí.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Po x-té opakují: nečekejte od nás, že si budeme přikrášlovat to, jak se cvičíte v pokrytectví a nestoudném vměšování.

Kromě dalších věcí, které také stojí za zmínku, se Parlament v tomto usnesení úporně snaží zpochybnit i to, co mise OBSE pro sledování voleb nezpochybňovala (například demokratickou legitimitu zvoleného parlamentu) a prosadit využití finančních prostředků EU na zasahování do situace.

Největší problém je však v morálce Parlamentu, který posuzuje volby konané v různých zemích podle geostrategických, politických a hospodářských zájmů hlavních mocností EU. Rád bych vám připomněl neuznání výsledků palestinských voleb. A také neuznání výsledků voleb v Gruzii... To je čistý cynismus.

Co má Parlament za morálku, že trvá na přijetí návrhu Smlouvy, kterou v roce 2005 odmítlo Nizozemsko a Francie a v roce 2008 Irsko, a úplně ignoruje demokratickou a svrchovanou vůli těchto států?

Co má Parlament za morálku, že přímo na tomto zasedání přijal zprávu, jejímž cílem je zavedení takzvaných „symbolů Unie“, když Unie právně neexistuje a tyto symboly byly z návrhu Smlouvy vyňaty?

Filip Kaczmarek (PPE-DE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro usnesení o Bělorusku. Toto usnesení je vyvážené a potřebné. Vyjadřuje snahu zlepšit situaci v Bělorusku. Všichni samozřejmě chceme, aby Bělorusko bylo svobodné a demokratické a aby sdílelo naše evropské hodnoty a normy. Věřím, že náprava situace je možná. Nutnou podmínkou pro zlepšení je vytvoření odpovídajícího scénáře a jeho realizace. Věřím, že přijetím usnesení se k takovému řešení přiblížíme.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Bělorusko je pro Evropskou unii jasnou výzvou, pokud jde o její cíl prosazovat demokracii ve světě, a zvláště v sousedních zemích.

V teoretické diskusi o této otázce jsme na straně těch, kdo zastávají názor, že prosazování demokracie je samo o sobě stejně legitimní a záslužné jako ochrana vlastních zájmů. Proto se domnívám, že kromě aktuálních otázek, které jsou velice důležité (například propuštění politických vězňů nebo mírné zlepšení kvality volebního procesu), bychom měli zdůrazňovat, že pro nás má velký význam odpověď na otázku: co může EU udělat pro prosazování demokracie v sousedních zemích? Jaké mechanismy pro to EU má (a hlavně jaké by měla mít) k dispozici? Pokud opravdu chceme být demokratickými sousedy a nemůžeme každého lákat na přistoupení, jakou cestou bychom se měli vydat?

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh usnesení Evropského parlamentu o situaci v Bělorusku po parlamentních volbách, které se konaly dne 28. září 2008.

I přes to, že běloruské orgány projevily značnou otevřenost, například propuštěním politických vězňů a odmítnutím uznat jednostranně vyhlášenou nezávislost Jižní Osetie a Abcházie, domnívám se, že demokratická legitimita nedávných voleb je přinejmenším sporná.

Tato situace je důsledkem vnitřních politik, které se v ničem neshodují s politikami Evropské unie, což dokazuje existence trestu smrti a používání některých článků trestního zákoníku k represí. Běloruská vláda proto musí v budoucnu podniknout takové kroky, aby zaručila demokratické volby v souladu s mezinárodními právními předpisy.

Charles Tannock (PPE-DE), písemně. – Já a moji kolegové z řad britských konzervativců jsme dnes jednoznačně hlasovali pro společný návrh týkající se situace v Bělorusku. Plně podporujeme demokratické opoziční síly v Bělorusku a souhlasíme se všemi klíčovými body týkajícími se sporné demokratické legitimacy nového parlamentu.

Pokud jde o bod 19 usnesení, chtěli bychom zdůraznit, že pro britské poslance z řad konzervativců je otázka trestu smrti tradičně věcí mravního přesvědčení.

Přerušení kola z Dohy WTO (RC-B6-0521/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení skupiny PPE o přerušení kola jednání z Dohy, které vypracoval můj řecký přítel a bývalý ministr Georgios Papastamkos, a také jsem je podepsal. Tato jednání uvázla na mrtvém bodě v červenci 2008 a mě mrzí, že Pascal Lamy neústupně trval na dosažení příliš ambiciózní dohody za každou cenu a zapomněl, že kolo z Dohy je především kolem rozvojovým a jeho cílem je pomoci nejméně rozvinutým a rozvojovým zemím.

Tento neúspěch ještě prohlubuje současnou hospodářskou nejistotu a vyvolává pochybnosti o důvěryhodnosti WTO, což vede k tendenci uzavírat spíše regionální a dvoustranné obchodní dohody. Jsem zastáncem mnohostranného přístupu k obchodní politice a Světové obchodní organizace schopné zajistit v oblasti mezinárodního obchodu komplexní a vyvážené výsledky, přičemž bude plně respektovat rozvojové cíle tisíciletí, které stanovila OSN.

Mrzí mě, že na místě vyhrazeném Evropské komisi nesesedl komisař Peter Mandelson, aby promluvil o svém mandátu, ačkoli chápu, že britská vláda nutně potřebuje člena, který do ní vnese evropský přístup, zvláště při řešení finanční krize.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Podpořil jsem toto společné usnesení, v němž Parlament vyjadřuje politování a zklamání nad přerušením kola jednání WTO z Dohy. Tak blízko, a přece tak daleko. Skutečnost je taková, že vzhledem k blížícím se listopadovým volbám v USA a následnému nástupu nové vlády do Washingtonu nebude zástupce USA pro obchodní jednání moci začít jednat dříve než příští rok v létě. V té době bude zase Evropa určovat své nové politické těžiště. Kolo jednání z Dohy potřebujeme, ale vrátíme se k němu nejdříve

v roce 2010. Mezitím musí EU pokračovat ve vyjednávání meziregionálních dohod o volném obchodu s Korejskou republikou, zeměmi sdružení ASEAN a Indií.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Junilistan souhlasí s tím, že EU musí v obchodní politice sehrávat klíčovou úlohu. Dobré vztahy a rozvinutý světový obchod jsou hlavními předpoklady k dosažení hospodářské prosperity všech zemí světa, v neposlední řadě i těch nejchudších.

Junilistan proto podporuje řadu ustanovení obsažených v usnesení. Víťame výzvu, aby rozvinuté a vyspělejší rozvojové země nabízely nejméně rozvinutým zemím stoprocentně bezcelní a bezkvótový přístup na trh včetně vnitřního trhu. Podporujeme také návrh na reformu WTO, jakmile bude toto kolo jednání z Dohá dokončeno, s cílem učinit z WTO účinnější a transparentnější organizaci a posílit její demokratickou legitimitu.

Na druhou stranu nás mrzí, že je v usnesení zmiňována Lisabonská smlouva. Vstup návrhu Smlouvy v platnost bychom měli považovat za velice nejistý, zvláště s ohledem na to, že v Irsku byla Smlouva letos zamítnuta. Neustálé odkazování na Lisabonskou smlouvu tedy znamená nerespektování pravidel demokratického systému.

Celkově se však ustanovení v usnesení obsažená zakládají na dobrém pochopení významu světového obchodu pro nepřetržitý rozvoj a prosperitu. Junilistan se tedy rozhodl hlasovat pro usnesení jako celek.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto je případ onoho příslovečného pštrosa, co strká hlavu do písku....

V situaci, kdy kvůli rozdílnosti názorů EU a USA na jedné straně a hlavních rozvojových zemí na straně druhé ztroskotala v červenci 2008 jednání WTO – jichž se účastnilo pouze sedm poslanců –, byla většina poslanců Parlamentu okolnostmi donucena zmírnit rétoriku a snažit se zachránit program a cíle liberalizace světového obchodu prostřednictvím aktuálního kola jednání.

Pokud jde o podstatu – o to, co se skrývá za eufemistickým označením „rozvojové kolo jednání z Dohá“ a dalšími otřepanými frázemi –, většina Parlamentu nepochybně to hlavní, tedy vyjednávací mandát, který Rada před sedmi lety formulovala a kterému se Evropská komise zoufale snaží dát oficiální charakter.

I přes nepřetržité úsilí se však nyní plány velkých finančních a hospodářských skupin v EU na získání hospodářské převahy střetly s narůstajícími rozpory a se zájmy rozvojových zemí.

Skutečné záměry EU ukazuje obsah dvoustranných dohod o „volném obchodu“, které se EU snaží vnutit skupině států Afriky, Karibiku a Tichomoří a zemím v Latinské Americe a Asii.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Když jednání ztroskotala, začalo se ukazovat, že zemědělství v EU se destabilizuje ve jménu „rozvoje“, ale že tento „rozvoj“ je v zájmu poskytovatelů služeb v rozvinutých zemích a globálních potravinářských společnostech, a nikoli obyvatel rozvojových zemí.

Návrhy komisaře Mandelсона by se měly okamžitě smést se stolu.

Za současné situace, kdy se stále více projevují důsledky nedostatečné regulace v oblasti mezinárodních financí, musí být prioritou zajištění dostatku potravin, a to tak, aby z něj měly užitek rozvojové i rozvinuté země. Tím lze odůvodnit existenci netržních mechanismů na podporu zemědělství. Zvláště naléhavé je to za současné situace, kdy je až příliš znát nedostatečná kontrola mezinárodních financí.

Kolo jednání z Dohá se musí vydat úplně jiným směrem, aby se dospělo k situaci přínosné jak pro EU, tak pro rozvojové země.

Rovana Plumb (PSE), písemně – (RO) Jako sociální demokraty nás znepokojuje, že přerušení kola jednání WTO z Dohá by mohlo mít vliv na dosahování rozvojových cílů tisíciletí.

V současné situaci hospodářské, finanční a potravinové krize je zásadní podporovat mnohostranný systém zajišťující důvěryhodný a spravedlivý obchod. Proto je důležité, aby se Evropský parlament aktivně účastnil mezinárodních obchodních jednání v duchu Lisabonské smlouvy.

Rumunsko podporuje uzavření kola, v němž bude dosaženo rovnováhy v celém balíčku i v rámci každého odvětví, například v zemědělství nebo v odvětví průmyslových výrobků.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) To, že se kolo jednání z Dohá několikrát za sebou dostalo do slepé uličky, je pro svět špatná zpráva. Hospodářství se globalizuje, ať to vlády chtějí či nikoli. Otázka tedy zní, zda vnitrostátní orgány chtějí tuto globalizaci regulovat, zda chtějí podporovat a stimulovat mechanismy

úspěchu v tomto globálním procesu vytváření bohatství. Pokud je odpověď kladná, jak tvrdíme, pak musíme prosazovat více obchodu, více transparentnosti a větší srozumitelnost a předvídatelnost pravidel. Zastavení kola jednání z Dohy neprospěje rozvinutým ani rozvojovým zemím. Nepřispěje k většímu bohatství ani v době výkyvů ve světovém hospodářství nepovede k nárůstu důvěry. Proto si toto prohlášení, že je nutné odhodlaně pokračovat v procesech, které vedly k nárůstu objemu mezinárodního obchodu, zaslouží náš souhlas. To, že se Evropský parlament stále živě zajímá o klady a možnosti obchodu, je dobré znamení.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh usnesení o přerušení kola jednání WTO z Dohy.

Jsem si dobře vědom obtíží spojených s dosažením jednoznačného výsledku jednání. Domnívám se, že problémy související s kolem jednání z Dohy poukazují na skutečnost, že WTO potřebuje vnitřní reformu zaměřenou na zajištění transparentnosti a účinnosti, které nyní postrádá. Kromě toho bych rád zopakoval, že je třeba v rámci rozvojového kola jednání z Dohy poskytovat rozvojovým zemím technickou pomoc. Také jsem přesvědčen, že za současných podmínek by pozitivní zakončení jednání z Dohy mohlo být stabilizačním faktorem pro celé světové hospodářství.

Zpráva: Carnero González (A6-0347/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme se rozhodli hlasovat proti zprávě o používání symbolů Unie Parlamentem (A6-0347/2008), kterou vypracoval Carlos Carnero González.

Tyto symboly již existují a již se používají a není je třeba tímto způsobem regulovat.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu o vložení nového článku 202a o používání symbolů Unie Parlamentem do jednacího řádu Parlamentu. Tyto tři symboly (vlajka s dvanácti zlatými hvězdami na modrém pozadí, hymna založená na *Ódě na radost* z Beethovenovy Deváté symfonie a heslo „Jednotná v rozmanitosti“) pomáhají přiblížit občany Evropské unii a vytvořit evropskou identitu doplňující naše národní identity.

Všechny evropské orgány tyto symboly používají již více než třicet let a Evropská rada je oficiálně přijala v roce 1985. Těší mě, že jako Den Evropy byl zvolen 9. květen – připomíná 9. květen 1950, kdy francouzský ministr zahraničí Robert Schuman ve svém projevu v Hodinovém salonku v budově ministerstva na nábřeží Orsay veřejně nastínil myšlenku Jeana Monneta sdružit produkci uhlí a oceli pod záštitou nadnárodního Vysokého úřadu. Jeho cílem v té době bylo zabránit další válce mezi Francií a Německem a na začátku studené války Německo pevně zakotvit na straně Západu.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti této zprávě. Evropská unie není stát, a proto se nesmí zdobit státními nebo národními symboly, jako je státní hymna, vlajka a tak dále. To byl také záměr Lisabonské smlouvy a její kopie, takzvané evropské ústavy, proti níž hlasovali Irové, Francouzi a Nizozemci. Trocha úcty k demokratické vůli lidu by byla rozhodně na místě, pokud chce Evropa získat demokratickou legitimitu. Vlajky a hymny jsou pro státy, ne pro sdružení států založená na hospodářské spolupráci.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Tato zpráva o používání symbolů Unie Parlamentem není zprávou, ale aktem „víry v ústavu“, výrazem pseudonáboženského kréda.

Symboly Evropské unie – vlajka, hymna a heslo – již jako takové z právního hlediska neexistují, protože dva evropské národy v roce 2005 evropskou ústavu jasně odmítly. Symboly se neobjevují ani v Lisabonské smlouvě, která je po hlasování v Irsku také mrtvá. Evropský superstát neexistuje!

Snaha uvést ho v život používáním těchto symbolů by mohla vypadat směšně, kdyby neodrážela vaše hluboké pohrdání demokratickými projevy a vaši touhu zavést za každou cenu nadnárodní eurokratický superstát.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Jsme svědky zoufalých pokusů vytvořit evropský národ s vlastní národní identitou. Zkušenosti ukazují, že společnou identitu nelze vytvořit uměle. Existuje mnoho příkladů, včetně belgického státu, který vznikl před téměř 180 lety spojením Vlámska a Valonska. Přestože má Belgie společnou královskou rodinu, vlajku, národní hymnu a měnu, neustále se rozpadá.

Může se zdát, že všechny ty evropské vlajky, státní hymny a Dny Evropy jsou jen symbolické záležitosti bez většího významu. Jsou však součástí všeobjímající ambice vytvořit Spojené státy evropské. Původní ústava EU, která byla odmítnuta ve francouzském a nizozemském referendu, obsahuje mimo jiné odkazy na státní

hymnu a vlajku EU. Ty byly vymazány a vedoucí představitelé EU předložili „novou“ Smlouvu, takzvanou Lisabonskou smlouvu. Takže teď se Evropský parlament snaží pomstít a propašovat používání symbolů EU zadními vrátky.

Domníváme se, že spolupráci v rámci EU pravděpodobně stihne podobný osud jako esperanto – umělý jazyk, který se nikdy nestal světovým jazykem, ale z velké části vymřel. Identitu a jednotu tvoří lidé, ne elity.

Proto jsme se rozhodli hlasovat proti této zprávě.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Přijetím této zprávy poměrem 503 hlasů pro a 96 proti, přičemž 15 poslanců se zdrželo hlasování, většina této sněmovny opět ukázala, že naprosto ignoruje demokracii a svrchovanost lidu.

Je to pokus zavést takzvané „symboly Unie“, v tomto případě jejich začleněním do jednacího řádu Parlamentu, kde bude stanoveno, že „vlajka je vyvěšována ve všech prostorách Parlamentu a při příležitosti oficiálních událostí“, že „se používá ve všech zasedacích místnostech Parlamentu“, že „hymna se hraje při zahájení každého ustavujícího zasedání a při dalších slavnostních schůzích“ a že „heslo [Jednotná v rozmanitosti] se uvádí na úředních dokumentech Parlamentu“.

Hovoří se zde o „významu symbolů pro opětovné propojení občanů s Evropskou unií a pro budování evropské identity, jež doplňuje národní identity členských států“.

Jde u tohoto „opětovné propojení“ o to, ignorovat a snažit se obejít demokratickou a svrchovaně vyjádřenou vůli lidí, kteří odmítli první návrh „Ústavní“ smlouvy a poté „Lisabonskou“ smlouvu? To je ale pokrytectví...

Jde u tohoto „opětovného propojení“ o to, zavést „symboly Unie“, když Unie právně neexistuje a když byly symboly vyňaty ze znění návrhu Smlouvy? To je ale cynismus...

V podstatě je to jen další manévr, jehož cílem je pokusit se znovu resuscitovat odmítnutý a dvakrát zaniklý návrh Smlouvy.

Anna Hedh (PSE), písemně. – (SV) Rozhodla jsem se hlasovat proti zprávě o používání symbolů Unie Parlamentem, kterou vypracoval Carlos Carnero González. Důvodem je, že používání symbolů podle mého názoru není třeba ustanovovat ve Smlouvě nebo v jednacím řádu. Stejně tak jako tak existují.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Nemohl jsem hlasovat pro Carnerovu zprávu, ale nechtěl jsem se přidat ani k euroskeptickému názoru. Evropskou unii plně podporuji. Strana, jejímž jsem předsedou, je založena na zásadě, že Skotsko by mělo být nezávislým státem – a domníváme se, že nezávislé Skotsko by mělo být svobodným členským státem EU. Přesto si nemyslím, že by si obyvatelé Evropy příliš přáli, aby si Unie přisvojila přívlastky superstátu. Symboly EU byly zakotveny v ústavě EU – a tento dokument byl ve Francii a Nizozemsku odmítnut. Symboly byly poté vyňaty z Lisabonské smlouvy, která byla přesto odmítnuta v Irsku. Pokud se chce Evropa znovu přiblížit svým občanům, musí přijít s politikami, které budou mít význam pro občany, a ne si pohrávat s nesmyslnými symboly zbavenými podstaty.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písemně. – (ES) Obyvatelé Evropy i velkou většinu poslanců velice znepokojuje stav hospodářství a zjevná nestabilita našeho bankovního sektoru. Kde je jistota naší práce, úspor a důchodů? Evropští občané rozhodně nejsou „jednotní v rozmanitosti“, jak zní heslo EU, spíše vyděšení z bezútěšnosti, a budou na toto hlasování pohlížet s nedůvěrou.

Parlament se v této zprávě oddává neplodnému zbytečnému rozmýšlení a zahazuje všechno dobré, co jsme udělali. Vedoucí představitelé Parlamentu pravidelně lomí rukama a ptají se, proč jsou evropští občané k Parlamentu tak nespravedliví. Zřejmě se rozhodli, že symboly a hymny tento problém vyřeší. Myslím si, že kdyby se někteří poslanci soustředili méně na koberce a Beethovena a více na skutečnou práci Parlamentu, nemuseli bychom voliče o důvěru prosit.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Evropa se chce ozdobit státními symboly. Chce mít vlastní hymnu, vlajku, státní svátek, měnu a heslo. My tento superstát nechceme, nechceme tento vnucený federalismus.

V roce 2005 francouzští a nizozemští občané odmítli v referendu návrh evropské ústavy, který tyto symboly obsahoval. V červnu 2008 zase Irové tím, že odmítli Lisabonskou smlouvu, znovu odmítli i symboly tohoto superstátu.

Je naprosto nehorázné snažit se je znovu pokradmu zavést změnou jednacího řádu Parlamentu.

Evropští občané mají právo vyjádřit v této věci svůj názor a musí být respektováni. Mají také povinnost pamatovat si. Při tom, jak se naše společnost a ekonomika stále více globalizuje, je důležitější než kdykoli předtím, abychom nezapomínali, kdo jsme, odkud pocházíme a jaké jsou naše hodnoty a identita.

Evropu nevybudujeme popíráním historie jejích států a tím, že půjdeme proti národní realitě.

Jean-Marie Le Pen (NI), písemně. – (FR) Jedním z mála rozdílů mezi evropskou ústavou a Lisabonskou smlouvou, kterou podepsalo 25 hlav států nebo předsedů vlád, byly právě tyto symboly EU – vlajka, hymna, heslo a Den Evropy –, které byly jednomyslně odmítnuty dne 13. prosince 2007. Bylo důležité nedávat nadále nic znát a nevyvolávat v evropských občanech dojem, že se zavádí systém federálního státu.

Tím, že se Parlament snaží symboly znovu zavést, se opět dostává za hranice práva a vědomě porušuje evropské smlouvy.

Není pochyb, že se o to evropské orgány pokoušely již dříve. To, jak se orgány nehorázně snaží přimět Irsko, aby uspořádalo nové referendum, je karikaturou jejich představy demokracie. Všechno, co stojí v cestě evropské integraci, je třeba jakýmkoli dostupnými prostředky zlikvidovat, včetně prostředků právních.

Jak můžeme mít důvěru v takovou Evropu, která dupe po zásadách, jež by měla bránit, a připomíná Sovětský svaz, kde byla svoboda názoru a projevu zakotvena v ústavě, ale nikdy se neuplatňovala?

Dámy a pánové, o demokracii se nelze dělit, ani o totalitu ne. To je dnes více než zřejmé.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Pan zpravodaj Carnero González tvrdí, že je sporné, zda by uznání vlajky mohlo být překážkou ratifikaci Lisabonské smlouvy. Vzbuzuje tedy pochyby o tom, co naznačil nizozemský předseda vlády Balkenende. Dne 23. května 2007 J. P. Balkenende ve Štrasburku prohlásil, že symboly EU by neměly být součástí Ústavní smlouvy.

Řekl to proto, že jinak by nizozemská Státní rada považovala za nutné uspořádat v Nizozemsku další referendum. Pan Carnero González nyní navrhuje začlenění vlajky, hymny a hesla EU do jednacího řádu Evropského parlamentu. Argumentuje tím, že se tak vysílá politický signál, že tyto symboly představují evropské hodnoty. Očekává, že EU bude měřítkem svobody, rozvoje a solidarity ve světě. Neméně typické jsou pro EU také neřízené ambice, nepříjemné vměšování, riskantní prosazování hospodářské svobody a vojenské předvádění síly.

Bude lepší, když Evropa získá jednoznačnější identitu tím, že bude „naslouchat voličům“. Tato politika symbolů nic nezmění. Modrá vlajka již stejně je na všech bankovkách a poznávacích značkách. Chováme se, jako by Lisabonská smlouva byla životaschopná, i když byla na základě svých vlastních pravidel zamítnuta.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Moc symbolů by se neměla podceňovat. Symboly mohou vyjadřovat něco nehmateľného a vytvářet identitu. Mohou však také mít negativní konotace. Například ze symbolu lidské DNA se stal symbol genetické manipulace. Manipulací bych nazval také současný přístup EU.

V roce 2005 francouzští a nizozemští občané v referendu odmítli ústavu EU, přesto byl s typickou evropskou zatvzeleností nyní učiněn pokus celý projekt oživit tím, že se odstraní symboly EU a tento neúspěšný, ale téměř totožný projekt se předloží v novém obalu jako Lisabonská smlouva. Pokud bude EU pokračovat ve snaze oživit původní Smlouvu tím, že skutečně pozmění jen jednu věc, tedy upustí od symbolů EU, ztratí poslední zbytek důvěryhodnosti. Toto je očividně pokus oklamat naše občany, a proto jsem zprávu odmítl.

Cristiana Muscardini (UEN), písemně. – (IT) Chtěla bych panu zpravodajovi poblahopřát k začlenění symbolů Unie do jednacího řádu Parlamentu, když teď byly překvapivě vyňaty z nové Smlouvy. Jako členka Evropského konventu jsem vždy tvrdila, že Unie potřebuje duši, která ji díky sdíleným společným hodnotám přiblíží evropským občanům.

Vyloučení symbolů ze Smlouvy bylo již nevím kolikátým krokem, který evropské orgány občanům vzdálil. Jak můžeme od občanů očekávat, že se budou s Uní ztotožňovat, když Unie svoji totožnost stále více zamlžuje a upouští od symbolů, které by ji spíše měly reprezentovat, v členských státech i v mezinárodních vztazích?

To, že každý přijme symboly Unie, je prvním krokem na cestě ke společnému záměru vybudovat společný evropský domov, který bude nejen moci poskytovat občanům politické odpovědi, ale také politice navrátí čestné místo, jaké si v našem chápání a řešení veřejného dobra zaslouží.

Chtěla bych tedy panu zpravodajovi ještě jednou poblahopřát a doufám, že tuto iniciativu Evropského parlamentu převezmou i další evropské orgány. Jsem přesvědčena, že to parlamentní orgán, jehož jsme členy, posílí.

Zita Plešinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Evropské společenství a posléze Evropská unie se od svého založení snažily mít symboly, které by veřejnost snadno identifikovala. Proces ratifikace Ústavní smlouvy ztroskotal na neúspěšném referendu ve Francii a Nizozemsku. Lisabonská smlouva, která byla výsledkem kompromisu a nahradila znění Ústavní smlouvy, symboly na nátlak některých členských států nepřevzala.

Veřejnost je zvyklá na to, že každá organizace má své logo. Vlajky, emblémy, hymny, hesla, barvy a jiné typy symbolů vysílají emocionální obraz hodnot organizace, kterou reprezentují.

Tato zkušenost, která je našim zemím, regionům, církvím, stranám, občanským organizacím apod. společná, platí i na úrovni EU. Vlajka s kruhem tvořeným dvanácti hvězdami na modrém pozadí mě vždy fascinuje. Když přijedu na Slovensko a vidím ji vlát na budovách, jsem šťastná, že je Slovensko součástí společného evropského domu. Jen těžko by se našel tak známý hudebně-poetický úryvek, který by lépe symbolizoval myšlenku evropské integrace, než hymna Evropské unie vycházející z Deváté symfonie Ludwiga van Beethovena.

I když jednotnou měnu ještě neužívají všechny členské státy, zejména ve třetích zemích se EU začíná ztotožňovat s eurem, stejně jako jsou USA ztotožňovány s dolarem. Heslo „Jednotná v rozmanitosti“ považuji za dokonalou definici podstaty evropského projektu. Souhlasím s používáním symbolů Unie, a proto jsem hlasovala pro zprávu zpravodaje Carnera Gonzáleze.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Rád bych, aby bylo zaznamenáno, že jsem hlasoval pro zprávu o vložení nového článku o používání symbolů Unie Parlamentem do jednacího řádu Parlamentu, kterou vypracoval pan Carnero González.

Jak je známo, symboly mají větší hodnotu než jakýkoli slogan nebo slova. Jsou klíčovým prvkem veškeré komunikace, zvláště takové, která souvisí s procesem identifikace v sociální skupině nebo organizaci. Vlajky, obrazy a hymny mají zásadní význam pro to, aby veřejnost danou organizaci jako takovou identifikovala.

Proto oceňuji iniciativu pana kolegy, jejímž cílem je pomoci občanům více se zapojit do evropského projektu a být s ním více v kontaktu, čímž přispívá k jeho legitimítě.

Daniel Stroj (GUE/NGL), písemně. – (CS) Pokud jde o zprávu týkající se používání symbolů Unie, musím konstatovat, že jde další projev toho, jak jsou v Evropské unii obcházeny demokratické procedury. Symboly Unie svého času padly společně s odmítnutím návrhu tzv. evropské ústavy. Zatímco ústava respektive její stěžejní obsah má být v podstatě „oživen“ Lisabonskou smlouvou, tak Evropský parlament se nyní snaží resuscitovat unijní symboliku. A já se také musím zeptat: co hodlají evropské orgány a instituce dělat v případech zneužívání této symboliky? Celý svět kupříkladu obletěly nedávno závěry gruzínského prezidenta, který v době, kdy rozpoutal konflikt s Ruskem, měl ve své pracovně nejen vlajku gruzínskou, ale také vlajku EU. To přece nelze akceptovat.

Konrad Szymański (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem proti právnímu uznání symbolů Evropské unie Evropským parlamentem z níže uvedených důvodů.

Za prvé právní uznání odporuje rozhodnutím Evropské rady. V ní se všechny členské státy rozhodly vypustit symboly z reformní smlouvy, která nahradila návrh Ústavní smlouvy.

Za druhé Parlament svým rozhodnutím vnáší symboly zadními vrátky proti vůli členských států. Takovými právními machinacemi Parlament ukazuje svou slabost, a ne sílu.

Za třetí taková opatření právem vzbuzují nedůvěru v mnoha občanech členských států Evropské unie, kteří si nepřejí, aby se symboly vyhrazené národním státům pojily s mezinárodními organizacemi, jako je Evropská unie.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Tento návrh, aby Evropský parlament hrál zásadní úlohu v prosazování a intenzivním používání symbolů EU, je pro evropské občany provokací. Prostřednictvím parlamentní iniciativy se usiluje o „oživení euroústavy“ – nikoli pouze její pozměněné verze, Lisabonské smlouvy, kterou nedávno zamítli občané Irska, ale její původní podoby, kterou odmítli občané Francie a Nizozemska.

Zaujetím tohoto postoje se Evropský parlament zase ukazuje jako opora a tvůrce zpátečnických reforem EU. Ukazuje obrovské pohrdání rozhodnutím francouzských, nizozemských a irských občanů a tím, k čemu zjevně inklinují všichni ostatní obyvatelé Evropy, které nedojímají politiky, orgány, hodnoty, vize a symboly evropské plutokracie, tak typické pro protilidový charakter EU.

Evropský lid musí ještě více bojovat, aby zpátečnickou euroústavu konečně odmítnul. Musí bojovat, aby zničil imperialistickou EU, kde vládne chudoba, nespravedlnost, válka a útlak. Očekává její rozpad a chce převzít moc a zavést nové orgány a symboly odpovídající jeho potřebám a hodnotám.

Zpráva: Seeber (A6-0362/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, souhlasíme s tím, že chceme-li využívat vodní zdroje v EU udržitelným způsobem, musí být přisouzena významná úloha spotřebitelům. Domníváme se však, že informační a vzdělávací kampaně by měly probíhat především na místní a regionální úrovni, a ne na žádost EU.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro výbornou zprávu z vlastního podnětu navazující na sdělení Evropské komise nazvané Řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii, kterou vypracoval můj rakouský kolega Richard Seeber.

Také mě mrzí, že přístup Komise postrádá skutečně mezinárodní rozměr, a souhlasím s panem zpravodajem v tom, že specifický charakter problému sucha a nedostatku vody vyžaduje koordinovaný přístup nejen na úrovni EU a členských států, ale i na úrovni regionální a místní správy. Nedostatek vody již postihl nejméně 11 % obyvatelstva a 17 % území EU a podle nedávného vývoje lze usuzovat, že vody bude v Evropě výrazně ubývat.

Je nutné, aby Evropská unie urychleně zavedla vodohospodářskou politiku, která evropským občanům, podnikům, veřejným orgánům, flóře a fauně atd. zajistí dostatek vody v dostatečné kvalitě.

Liam Aylward (UEN), písemně. – Nedostatek vody je naléhavým problémem postihujícím občany v Evropě i ve světě. Z této zprávy se dozvídáme, že v Evropě se kvůli neefektivnímu hospodaření vyplývá nejméně 20 % vody, veřejnost není o úsporách vody dostatečně informována a 17 % území EU trpí vážným nedostatkem vody. EU by na to měla reagovat zaujetím uceleného přístupu a konkrétními opatřeními zaměřenými na lepší řízení vodních zdrojů a zásobování.

Je zřejmé, že máme velký potenciál úspor vody (až 40 %) s pomocí technologických inovací, změny chování lidí a výrobních postupů, které by měly nahradit nynější styl založený na krizovém řízení. Technologiemi na úspory vody a řízením zavlažování v průmyslu a zemědělství lze snížit přebytky až o 43 % a opatřeními zaměřenými na účinnost vodohospodářství lze omezit plýtvání až na třetinu. V zemědělství se v současné době spotřebuje 64 % vody, 20 % se využívá v energetice, 12 % spotřebuje veřejnost a 4 % průmysl. Na sucha má navíc stále větší vliv změna klimatu a vznikají lesní požáry ničící životní prostředí.

Cílem EU je podporovat recyklaci odpadních vod a rozvinout odsolování, zdokonalit vodohospodářské politiky založené na zásadě „znečišťovatel platí“, zavést systémy označování, zkoumat a sledovat aktivity zabraňující šíření pouští, zdokonalit systémy střídání plodin a propagovat mezi občany efektivní využívání vody.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Trocha pěkných slov nezakryje, že návrhy obsažené v této zprávě, jejíž hlavní náplní je zpátečnická myšlenka „vodohospodářství orientovaného na poptávku“, jsou namířeny proti lidu. V závěru zprávy je zdůrazňována řada opatření, která se v podstatě omezují na zvýšení ceny vody a nákladů na zásobování vodou. Na obyčejné lidi a na chudé a středně velké zemědělce se tak uvalují další velké poplatky, protože z vody se stává plně komerční zboží. Cílem je také navýšit zisky velkých monopolů.

V usnesení se nerozlišuje mezi suchem a nedostatkem vody, což jsou dva různé jevy vyžadující různá řešení. Vůbec se v něm nezmiňuje zásada zachování a zlepšování poměru mezi využitelnými a dostupnými zásobami vody a úhrn srážek.

Ve zprávě se podceňuje pozitivní úloha lesů, které aktivně přispívají ke zmírňování sucha jako přírodního jevu a k boji proti nedostatku vody. Proto nejenže se v ní nenavrhuje zalesňování, ale zdůrazňuje se, že ke „zvýšení plochy lesů“ by se mělo přistoupit jen tehdy, „pokud je to zcela nezbytné“.

Zpráva bagatelizuje riziko povodní a potřebu přijímat protipovodňová opatření. Ba naopak – obsahuje požadavek, abychom se „vyhýbali vytváření překážek přirozeným vodním cestám“, a libuje si v šíření poplašných zvěstí o sociálních a ekologických problémech, které působí odklání řek.

Pracující bojují za dostatek čisté, bezpečné vody. Jsou proti komercializaci tohoto statku, který stále ještě je statkem veřejným, ačkoli již padá za oběť zisku monopolů.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Nesouhlasíme s logikou myšlenky, že vodohospodářství se musí řídit tržními zásadami, a že tedy hlavním nástrojem řízení spotřeby musí být cena (poplatky). Ve zprávě se zmiňuje potřeba návratnosti investic, jako kdyby to bylo celé nebo částečné řešení problému nedostatku vody. To prostě není pravda.

Ztráty, plánování povodí, opětovné využívání sanitární odpadní vody, výměna informací a osvědčených postupů mezi státy nebo postupné zavedení observatoře samozřejmě vypadají jako otázky a návrhy, za nimiž jednoznačně stojí dobré úmysly. Ty však tak jednoznačně nevyplývají ze systému obsaženého v rámcové směrnici o vodě, v níž se požaduje, aby na vodohospodářství byly uplatňovány ekonomické a finanční zásady, aniž by byly zaručeny základní podmínky – aby bylo zakotveno jako právo a aby bylo řízeno demokraticky.

Byly také vzneseny otázky, které je třeba vzít úvahu, třebaže zpochybňují politiku EU. Ve zprávě se uvádí přímý vztah mezi lesnickou a zemědělskou politikou, mezi neomezeným rozvojem měst a šířením pouští a suchem. Nikde se však nehovoří o společné zemědělské politice jako o příčině šíření pouští a sucha v zemích, jako je Portugalsko.

Ian Hughton (Verts/ALE), písemně. – Jako zástupce Skotska se domnívám, že řada otázek, které Seeberova zpráva obsahuje, nemá pro mé voliče příliš velký význam. Zajištění zdrojů vysoce kvalitní vody však má obrovský význam ve všech zeměpisných oblastech EU a otázky jako ztráty v důsledku neefektivního využívání a tlaku na vodní zdroje jsou důležité pro nás všechny. Ve Skotsku zajišťuje zásobování vodou státní podnik, který se zodpovídá skotskému parlamentu, a skotská vláda si klade za cíl, aby se podnik Scottish Water stal pro celý svět přesvědčivým příkladem, jak správně poskytovat vodohospodářské služby. Plně tento cíl podporuji a Parlamentu takový cíl doporučuji.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), písemně. – (IT) Problémy nedostatku vody a sucha, které spolu přímo souvisí, postihují především řadu oblastí jižní Evropy a mají katastrofální důsledky pro životní prostředí a místní obyvatele.

Sicílie, odkud pocházím, trpí obdobími nedostatku vody a sucha pravidelně každý rok, což vede k velkým zemědělským škodám. Je to velice znepokojivý problém, který by se dal částečně vyřešit, kdyby byla přijata razantní opatření ve dvou oblastech. První je infrastruktura – na ostrově Sicílii se například velká část vody (odhaduje se až 30 %) ztratí kvůli špatné údržbě vodovodního řádu. Druhou oblastí je prevence. Plně souhlasím s panem zpravodajem, že školení a osvěta prostřednictvím informačních kampaní, počínaje školami, má zásadní význam pro to, aby lidé změnili přístup a aby vznikla kultura úspor vody a jejího efektivního využívání.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) Zdržela jsem se hlasování o zprávě pana Richarda Seebera. Zpráva je příliš dlouhá a některá doporučení se opakují. Největší problém spočívá v tom, že celá zpráva je založena na starém vodním paradigmatu a pouze v jediném případě, v bodě 48, se dotýká nového, tzn. toho, že je nutné podporovat zadržování dešťové vody v krajině.

Ostatní návrhy a opatření jsou příliš nepřehledné a v praxi je nebude možné uplatnit. Ve zprávě se zapomíná na integrovaný přístup a důraz se klade pouze na úspory vody z kohoutku. Je velmi strukturovaná, takže neumožňuje jednoznačný výklad.

Dopadne to podobně jako s rámcovou směrnicí o vodě. Ambicí směrnice bylo prosazovat integrované řízení vodních zdrojů v povodích. To se nakonec zredukovalo jen na konkrétní politiky. Důkazem toho je, že minulý rok byla přijata další směrnice o povodních. Když je něco integrované, řeší se to jako celek, a ne po částech. Tento přístup bohužel integrovaný nebyl, a tak si vodohospodáři dělají z rámcové směrnice trhací kalendář. Jednou řeší povodně a podruhé zase sucho.

Podobně tomu bylo na Slovensku za socialismu v případě Východoslovenské nížiny. Nejdříve jsme řešili odvodňování a potom, v druhé etapě, zavlažování. Dnes je Východoslovenská nížina jako horká plotna, která vytlačuje oblačnost do chladnějších Karpat, kde vznikají rozsáhlé povodně.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro Seeberovu zprávu, která se týká závažného problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii.

Voda je omezený zdroj. Ochrana našich ekosystémů, vodních zdrojů, pitné vody a vody na koupání je klíčem k ochraně životního prostředí. Proto společná opatření na evropské úrovni zaručí, abychom s tímto cenným zdrojem hospodařili co nejlépe.

Dále bych chtěl pana Seebera pochválit za jeho práci. Upozornil na hlavní problémy, které by Unie měla řešit – nadměrnou spotřebu vody vedoucí k plýtvání, neznalost a špatnou informovanost o problému a chybějící společný evropský přístup.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Problém nedostatku vody a sucha má nyní zásadní význam, stejně jako související důsledky globálního oteplování. Počet případů extrémního sucha a nedostatku vody v posledních desetiletích roste, což je z velké části důsledkem neefektivního vodohospodářství a nadměrného využívání vody v zemědělství.

I Evropskou unii ohrožují v důsledku změny klimatu a lidské činnosti vážné problémy. Již více než třetina Evropanů žije v oblastech trpících nedostatkem vody. Pokud se okamžitě nepodniknou vhodná opatření, aby byla voda využívána racionálněji a udržitelněji, musíme počítat s tím, že v budoucnu jich bude nedostatkem vody postíženo ještě více. Kromě toho povede předpovídané zvýšení počtu obyvatel ze šesti na devět miliard v roce 2050 k ještě větší poptávce po vodě.

Někteří odborníci začínají vodu přirovnávat k ropě. Období levné a poměrně lehce dostupné vody je pryč. Nedostatek vody v zemědělství by se měl řešit vyvíjením systémů zadržování vody v krajině a zdokonalováním zavlažovacích systémů. Kromě toho by se měla prostřednictvím osvětových politik rozvíjet specifická kultura odpovědného šetření vodou.

Každý z nás by měl začít šetřit vodou a používat ji uvažlivě. Je také velice důležité zavádět technologie bránící plýtvání vodou a zlepšovat informovanost společnosti o tomto problému. Zapotřebí je také integrovanějšího přístupu k problémům spojeným s vodou a suchem.

Správa arktické oblasti v globálním světě (RC-B6-0523/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro usnesení Evropského parlamentu o správě arktické oblasti v globálním světě, kterou předložilo pět politických skupin včetně skupiny PPE-DE. Teplota vzduchu v arktické oblasti se ve 20. století zvýšila přibližně o 5 °C, přičemž tento růst je desetkrát rychlejší než zaznamenaný růst globální průměrné teploty na zemském povrchu. Během příštích 100 let by se teplota v Arktidě měla zvýšit o další 4 až 7 °C.

Plně se ztotožňuji s tvrzením, že doba na hledání příčin již uplynula a že je nyní třeba reagovat. Kromě toho patří mezi členské státy EU i tři arktické země a mezi úzce spolupracující sousedy, kteří se účastní vnitřního trhu na základě dohody o EHP, patří další dvě arktické země, což znamená, že EU a státy k ní přidružené tvoří více než polovinu členů Arktické rady.

Tento region má zásadní význam pro celkovou rovnováhu planety a já autorům tohoto usnesení blahopřeji, zvláště když nyní slavíme Mezinárodní polární rok.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro pozměňovací návrh 6 skupiny PSE, v němž požadovala Arktidu bez jaderných zbraní a vojenských sil. Dobře vím, že v těchto vodách nyní působí ponorky Spojeného království, ale není důvod nepodpořit návrh, aby byla v budoucnu uzavřena mezinárodní dohoda zamezující zavádění jaderných zbraní a stanovující ukončení vojenské činnosti v této oblasti. Jsem zklamaný, že pozměňovací návrh neprošel, i když vítám zmínku o Úmluvě OSN o mořském právu a o tom, že je třeba, aby ji v budoucnu ratifikoval senát Spojených států.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Za velice negativní považujeme zamítnutí pozměňovacích návrhů k tomuto usnesení, v nichž se poukazuje na „rizika spojená s případným využíváním arktické oblasti ke strategickým nebo vojenským cílům a potřebu vytvořit ze Severního ledového oceánu oblast bez vojenských sil a jaderných zbraní“ a uvádí se, že Parlament je stále „velice znepokojen tím, že se v Arktidě soupeří o přírodní zdroje, což může ohrozit bezpečnost... a způsobit celkovou mezinárodní nestabilitu“.

Ačkoli tedy usnesení obsahuje některé body, které považujeme za pozitivní, připouští se v něm perspektiva pokračování soupeření o přírodní zdroje, zvláště v pasáži, kde se píše, že „do politiky Evropské unie pro

„Severní dimenzi“ jsou zahrnuty i nejsevernější oblasti“ a že „je přesvědčen, že je zapotřebí dále zvýšit povědomí o významu Arktidy z celosvětového hlediska vytvořením samostatné politiky EU pro Arktidu“.

Parlament v usnesení také vyzývá Komisi, aby „zařadila energetickou a bezpečnostní politiku v arktické oblasti do svého programu“ a „aby v otázkách arktické oblasti jednala proaktivně, v první fázi alespoň tím, že přijme status pozorovatele v Arktické radě“.

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer, Esko Seppänen a Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – Sdílíme obavy z vlivu změny klimatu na udržitelnost společenství žijících v arktické oblasti a na přírodní stanoviště, které jsou ve zprávě vyjádřeny, a jsme si vědomi významu Arktidy pro globální klima, a tedy i toho, že Arktida má význam pro všechny.

Nemůžeme však toto usnesení podpořit, protože vychází především ze zájmů EU. Domníváme se, že politika, která nemá pevný základ v zájmech obyvatel arktické oblasti, není legitimní. Zastáváme názor, že výchozím bodem všech jednání a iniciativ týkajících se arktické oblasti musí být respektování svrchovanosti území arktických zemí a přizvání obyvatel arktické oblasti jako rovnocenných partnerů.

Při hlasování také většina zamítla pozměňovací návrh, v němž se zdůrazňovalo, že Arktida se musí stát oblastí bez jaderných zbraní a vojenských sil, čímž se otevírá cesta pro to, aby součástí politiky v arktické oblasti, kterou Parlament v tomto usnesení požaduje, byla militarizace Arktidy a umístění jaderných zbraní v této oblasti. To nemůžeme za žádných okolností podporovat.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh usnesení o správě arktické oblasti v našem globalizovaném světě.

Jsem přesvědčen, že je třeba chápat potenciál arktické oblasti v globálních souvislostech. Proto EU pro tuto oblast potřebuje zvláštní politiku orientovanou na respektování místních obyvatel a životního prostředí. Vítám iniciativu našeho kolegy, pokud jde o zvláštní význam životního prostředí – je zapotřebí vytvořit přeshraniční politickou nebo právní strukturu pro mediaci v případech politických sporů o přírodní zdroje.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – Sdílíme obavy z vlivu změny klimatu na udržitelnost společenství žijících v arktické oblasti a na přírodní stanoviště, které jsou ve zprávě vyjádřeny, a jsme si vědomi významu Arktidy pro globální klima, a tedy i toho, že Arktida má význam pro všechny.

Nemůžeme však toto usnesení podpořit, protože vychází především ze zájmů EU. Domníváme se, že politika, která nemá pevný základ v zájmech obyvatel arktické oblasti, není legitimní. Zastáváme názor, že výchozím bodem všech jednání a iniciativ týkajících se arktické oblasti musí být respektování svrchovanosti území arktických zemí a přizvání obyvatel arktické oblasti jako rovnocenných partnerů.

Při hlasování také většina zamítla pozměňovací návrh, v němž se zdůrazňovalo, že Arktida se musí stát oblastí bez jaderných zbraní a vojenských sil, čímž se otevírá cesta pro to, aby součástí politiky v arktické oblasti, kterou Parlament v tomto usnesení požaduje, byla militarizace Arktidy a umístění jaderných zbraní v této oblasti. To nemůžeme za žádných okolností podporovat.

Zpráva: Cercas (A6-0357/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastního podnětu o uplatňování sociálních ustanovení v oblasti silniční dopravy, kterou vypracoval můj španělský kolega Alejandro Cercas (PSE, ES). Souhlasím s tím, že je politováníhodné, že je nařízení (EHS) č. 3820/85 o harmonizaci určitých sociálních právních předpisů v silniční dopravě uplatňováno a prosazováno na velmi rozdílné úrovni.

Musíme naléhat na členské státy, aby více usilovaly o zajištění účinného a jednotného uplatňování sociálních právních předpisů a aby provedly směrnici 2002/15/ES o úpravě pracovní doby osob vykonávajících mobilní činnosti v silniční dopravě, aby se zajistila občanům bezpečnost silničního provozu a řidičům bezpečnost a ochrana zdraví při práci a aby vznikl jednoznačný rámec pro spravedlivou hospodářskou soutěž.

Evropská komise musí zaujmout nekompromisní postoj k porušování právních předpisů Společenství týkajících se sociálních aspektů silniční dopravy ze strany členských států, přijmout donucovací opatření pro případ nedodržování těchto předpisů, předcházet takovému jednání a v případě potřeby podniknout kroky právního charakteru, které zajistí důsledné dodržování právních předpisů Společenství. To je klíčem k zaručení spravedlivé a ničím nenarušované hospodářské soutěže.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože je nutné, aby členské státy urychleně provedly právní předpisy v sociální oblasti a zajistily jejich řádné uplatňování. Zdraví a blaho řidičů v silniční nákladní dopravě i bezpečnost ostatních účastníků silničního provozu závisí na jasných pravidlech řešících otázku jako například pracovní dobu a dobu řízení a odpočinku a na účinných kontrolách a sankcích za nedodržování předpisů.

Je tedy velice důležité, aby členské státy urychlily provádění směrnice 2002/15/ES a aby Evropský parlament podpořil zahrnutí všech řidičů v silniční dopravě, bez ohledu na to, v jakém jsou pracovním poměru, do právních předpisů upravujících pracovní dobu, které se na tuto oblast vztahují. Nevidím důvod, proč by se na samostatně výdělečně činné řidiče neměla vztahovat opatření, která přispívají k bezpečnosti na našich silnicích.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Pro tuto zprávu jsme se rozhodli hlasovat po velkém váhání. Odvětví silniční dopravy však je přeshraniční otázkou a pracovní podmínky samostatně výdělečně činných řidičů k této otázce patří.

S některými částmi zprávy nesouhlasíme, například s bezpečnými a zabezpečenými parkovacími místy pro řidiče z povolání, která považujeme za záležitost členských států. Kromě toho se domníváme, že záležitostí členských států jsou i obecné otázky pracovní doby.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Sociální předpisy EU v oblasti silniční dopravy jsou velice důležité. Silniční doprava má zásadní význam pro hospodářství celé Unie. Je však také důležité uplatňovat sociální právní předpisy, aby byli chráněni řidiči i široká veřejnost. Ve stávajících předpisech existují nesrovnalosti a vyskytují se nedostatky při jejich provádění členskými státy. Proto jsem hlasoval pro Cercasovu zprávu.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LV) Silniční doprava je jedním z hospodářských odvětví, která hrají velice významnou úlohu na evropském vnitřním trhu. Tato oblast je obzvláště důležitá, pokud jde o zaměstnanost, neboť v odvětví dopravy v EU pracují 3 miliony lidí. Ačkoli existuje řada právních předpisů EU, jejichž cílem je zaručit evropským občanům bezpečnost silničního provozu a řidičům v osobní a nákladní dopravě bezpečnost a ochranu zdraví při práci, roste v členských státech počet případů porušování pravidel týkajících se doby odpočinku a přestávek.

Tato situace má dvě hlavní příčiny – to, že členské státy neprovedly předpisy v oblasti silniční dopravy do vnitrostátních předpisů, nebo že je neprovedly pečlivě. Požadavky na bezpečnost a zdraví při práci, které se vztahují na řidiče v zaměstnaneckém poměru, se liší od požadavků na řidiče samostatně výdělečně činné. Současná situace, kdy se předpisy o pracovní době vztahují pouze na řidiče v zaměstnaneckém poměru, a nikoli na řidiče samostatně výdělečně činné, může narušit hospodářskou soutěž v odvětví dopravy. Roste počet řidičů, kteří jsou neprávem vedeni jako samostatně výdělečně činní, protože požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví samostatně výdělečně činných řidičů jsou méně přísné. Tato situace nejen přispívá k nekalé hospodářské soutěži, ale také ohrožuje zdraví a bezpečnost řidičů i ostatních účastníků silničního provozu. Evropská komise usiluje o to, aby samostatně výdělečně činní řidiči dodržovali stejná pravidla zakotvená v příslušných právních předpisech.

Tato opatření by nám umožnila dosáhnout větší bezpečnosti silničního provozu a zajistit náležité podmínky pro bezpečnost a ochranu zdraví řidičů a spravedlivou hospodářskou soutěž v odvětví silniční dopravy.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Tento návrh je snahou vzít vážně dřívější rozhodnutí a zajistit větší kontrolu, lepší informovanost, zabezpečená parkovací místa na dálnicích a zrušení výjimek pro samostatně výdělečně činné řidiče od 23. března 2009. V provádění a uplatňování sociálních právních předpisů v oblasti silniční dopravy ve vnitrostátním právu jsme zoufale pozadu.

Čtyři členské státy, které v tomto ohledu nesplňují požadavky, jsou chráněny, pokud se na ně jmenovitě nepoukáže. To, že neupravují pracovní dobu a dobu řízení a odpočinku, negativně ovlivňuje bezpečnost silničního provozu a podmínky řidičů z povolání. Strana SP, jejímž jsem členem, podporuje plán tuto situaci řešit, i když již při dřívějším hlasování byly zamítnuty lepší návrhy. Děláme to proto, že podle našeho názoru je důležité dodržovat sociální právní předpisy a směrnice by se měla vztahovat i na samostatně výdělečně činné řidiče. Tak se zabrání tomu, aby zaměstnavatelé využívali své zaměstnance a nutili je stát se osobami samostatně výdělečně činnými místo zaměstnanci.

Řidiči, kteří jsou neoprávněně vedeni jako samostatně výdělečně činní, mají horší pracovní podmínky a musí podstupovat neuvěřitelná obchodní rizika. V tomto odvětví panuje tvrdá konkurence. Je třeba přejít od

diskuse o dodržování pravidel ke konkrétním opatřením. Teprve pak budou řidiči moci vydělávat dost peněz a přitom mít zabezpečené živobytí.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Rád bych, aby bylo zaznamenáno, že jsem hlasoval pro zprávu o uplatňování sociálních ustanovení v oblasti silniční dopravy, kterou vypracoval pan Cercas.

Evropský parlament musí o takto důležité otázky otevřeně mluvit. Jen tak můžeme zajistit bezpečnost silničního provozu, bezpečnost řidičů a cestujících a v neposlední řadě také spravedlivou hospodářskou soutěž ve společném evropském prostoru.

Kromě toho chválím kolegovu iniciativu, pokud jde o to, že je nezbytné mít jasná pravidla a kontrolní postupy, aby bylo možné řádně organizovat pracovní dobu osob působících v tomto odvětví.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Právní předpisy, kterými se Alejandro Cercas zabývá, nepostrádají kontroverzní prvky. Myslím, že se všichni shodnou na tom, že není v zájmu řidičů nákladních automobilů ani veřejnosti, aby velká, těžká vozidla řídili lidé trpící značným nedostatkem spánku. Zjevně je nutné zavést v této oblasti pravidla. Zároveň si musíme uvědomit, že ke stávce řidičů nákladních automobilů na mostě přes průliv Öresund v listopadu 2007 nedošlo náhodou. Pravidla upravující pracovní dobu, která EU zavedla v mnoha částech tohoto odvětví, se setkávají s velkou kritikou ze strany zaměstnavatelů i zaměstnanců. Bylo by tedy vhodnější žádat, aby Komise místo požadavků na ještě přísnější uplatňování pravidel provedla posouzení dopadu, v němž by se zkoumalo, jak právní předpisy fungují a jak jsou přijímány. Takovéto právní předpisy musí být velice pružné, aby fungovaly například v Dánsku i Rumunsku. Proto jsem se zdržel hlasování.

Zpráva: van den Burg a Dăianu (A6-0359/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastního podnětu s doporučeními Komise ohledně opatření navazujících na budoucí strukturu dohledu, kterou vypracovala moje nizozemská kolegyně Ieke van den Burgová a rumunský kolega Daniel Dăianu.

Podporuji oficiální požadavek, aby Komise předložila legislativní návrhy ke zdokonalení regulačního rámce EU pro finanční služby, a to nejen kvůli finanční krizi, ale také proto, že bez evropské regulační politiky se nám nepodaří vybudovat evropský vnitřní trh. Mrzí mě, že návrh neobsahuje požadavek, aby Komise uplatnila postup stanovený v čl. 105 odst. 6 Smlouvy o založení Evropského společenství, který umožňuje navrhnout Radě, aby svěřila Evropské centrální bance zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k dohledu nad úvěrovými institucemi.

Rozhodně podporuji zavedení právního předpisu, který posílí a objasní status a odpovědnost výborů 3. úrovně Lamfalussyho procesu (výbor CESR pro cenné papíry, CEIOPS pro pojištění a penze a CEBS pro banky) s cílem zajistit těmto výborům právní postavení odpovídající jejich povinnostem.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Členové portugalské Sociálně demokratické strany podporují tuto zprávu, která vzhledem k mezinárodní finanční krizi přichází ve velice vhodné dobu. Je třeba zaručit finanční stabilitu a z dlouhodobého hlediska zavést opatření řešící systémová rizika.

Globální problémy je třeba řešit koordinovaně na globální úrovni. Pro zajištění a obnovení důvěryhodnosti trhů je zapotřebí mezinárodní spolupráce.

Evropská unie není výjimkou a při řešení nynějších problémů nelze spoléhat na zvláštní iniciativy v jednotlivých členských státech, ale je třeba postupovat společně. Větší soudržnost mezi členskými státy EU má zásadní význam.

Na rychlý zásah s krátkodobým dopadem potřebujeme urychleně navázat institucionální reformou finančního systému, abychom stabilizovali hospodářství, obnovili hospodářský růst a posílili nebo vylepšili možnosti inovace ve finančním odvětví.

Je důležité zajistit s využitím dostupných technologií větší transparentnost a lepší finanční informovanost. Jen tak budou lidé získávat stále lepší přístup k lepším postupům, produktům a finančním službám. Inovace a finanční trhy musí přispívat k větší ochraně spotřebitelů.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Parlament věří, že finanční trhy jsou v jádru dobré, že dokážou být stabilní a dokážou se samy regulovat, a proto na evropské, a možná i celosvětové úrovni existuje jen minimum konkrétních pravidel.

Současná krize však dokazuje, že opak je pravdou. Dostali jsme se až na kraj propasti kvůli převádění finančních vkladů, globální integraci evropského finančního odvětví, rozšířenému volnému pohybu kapitálu, sekuritizaci globalizovaného hospodářství a hře šíleného trhu, kde vznikají stále složitější produkty, které se stále více vzdalují skutečné hospodářské činnosti. Ochranu poskytuje stát a právě rozhodnutí jednotlivých států hrají za této situace největší úlohu.

Systém údajně volné mezinárodní hospodářské soutěže dosáhl svých mezí a je ho třeba změnit, počínaje samotnou Evropskou unií, jejíž politiky a ideologie k této situaci částečně přispěly. Dnes dokazuje, že je naprosto zbytečná, protože zásahy a reakce přicházejí od členských států. Zítra ukáže, že může i uškodit, protože stále počítá s možností, že v zájmu hospodářské soutěže uloží za vnitrostátní opatření sankce.

Ano, je nejvyšší čas s takovou Evropou skoncovat.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Vzhledem k naléhavosti finanční situace v EU a na dalších světových finančních trzích jsem hlasovala pro tuto zprávu.

Zpráva je důležitá, protože potřebujeme efektivní regulační a kontrolní opatření, aby se zlepšil dohled nad fungováním trhu s finančními službami.

Konkrétně vítám ústní pozměňovací návrh, v němž se požaduje, aby se pro finanční instituce zaručily stejné podmínky, pokud jde o ochranu občanů EU vztahující se k ochraně vkladů. Není spravedlivé, aby se občané jednoho členského státu těšili větší míře ochrany, pokud jde o výši vkladů – v různých členských státech se částky pohybují v rozpětí od 20 000 EUR až po neomezené záruky, například v Irsku.

Vítám také požadavek, aby EU při řešení finanční krize postupovala koordinovaněji a aby se co nejvíce vyrovnaly rozdíly mezi vnitrostátními režimy v jednotlivých členských státech.

Také bych ráda vyzvala irskou vládu, aby poskytla všechny podrobnosti o irském systému bankovních záruk, a chtěla bych poznamenat, že tento systém byl nyní rozšířen i o neirské banky, které se řídí předpisy EU v oblasti hospodářské soutěže.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh usnesení s doporučeními Komise ohledně opatření navazujících na Lamfalussyho proces v oblasti budoucí struktury dohledu.

Vzhledem k vážné krizi postihující trhy je naprosto zásadní, aby byla zavedena nová opatření regulující finanční služby v Evropské unii. Jedním z hlavních cílů Unie je hospodářská stabilita. Proto plně podporuji tuto iniciativu, jejímž cílem je zaručit občanům klidnou, stabilní budoucnost.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), písemně. – (PT) Evropská unie se potýká s krizí důvěry, kterou způsobila ztráta orientace, nedostatek transparentnosti a vedení a slabost evropských orgánů.

Orientace chybí proto, že nikdo ještě nemá jasnou představu o tom, jak se z krize dostat.

Nedostatek transparentnosti je způsobem tím, že se ukázalo, že finanční trhy jsou ještě nepřehlednější, než se předpokládalo.

Vedení chybí proto, že zatímco Spojené státy působí pragmaticky a ukazují, že mají situaci pod kontrolou, Evropa budí dojem chaosu a dokonce rozporů.

Unie je slabá, protože každý členský stát stále jedná podle svého. Zatím ještě nebyla stanovena jednotná výše záruk za vklady.

Pokud členské státy používající společnou měnu nedokážou v praxi uplatnit mezistátní mechanismy pomoci, hrozí nám situace, která by mohla mít katastrofální důsledky i pro euro.

Tato výjimečná globální situace vyžaduje výjimečná globální řešení a především rychlé reakce.

Tuto krizi důvěry lze překonat jedině bezodkladnými společnými kroky.

Evropský parlament dělá svou práci. Doufám, že na situaci, kterou lze označit za mimořádnou, odpovídajícím způsobem zareaguje i Rada.

Peter Skinner (PSE), písemně. – Možná ještě nenastal čas pro vytvoření jediného ústředního orgánu na evropské úrovni. Vznikají však jednoznačné tlaky, které ukazují, že takové uvažování (byť předčasné) má význam. Doufám, že se EU za nynější finanční krize nezalekne řešení nedostatků, které nyní existují v oblasti

dohledu. Přístup založený na kolegiích je hlavní cestou k úspěchu a umožňuje fungování jakéhosi „domu na půli cesty“.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Bylo hrozné, jak se Strana za nezávislost Spojeného království (UKIP) a někteří britští konzervativci snažili zabránit předložení ústního pozměňovacího návrhu, který by za současné hospodářské situace přispěl k ochraně střadatelů. Jejich jednání bylo ostudné.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Podporuji zprávu o opatřeních navazujících na Lamfalussyho směrnice a budoucí strukturu dohledu, kterou vypracovali paní van den Burgová a pan Dăianu.

Nemůže být pochyb o tom, že za současné finanční krize, kterou způsobily nepřiměřeně rizikové investice a další aktivity bank ve Spojených státech, je zapotřebí urychleně reformovat regulaci finančních trhů a dohled nad nimi. Bez Lisabonské smlouvy však nemůže koordinovaná politika zaměřená na řešení hospodářské krize řádně fungovat. Pro to, aby evropské orgány byly odpovídajícím způsobem zastoupeny v mezinárodní finanční struktuře, má klíčový význam ratifikace Smlouvy.

Integrace trhu je pozitivní jev, ale bohužel s ní nedržel krok odpovídající finanční dohled. Domnívám se, že dohled se musí co nejdříve aktualizovat a že by tomu měla předcházet komplexní revize regulačních a dohledových opatření Unie.

Občanům, investorům a orgánům dohledu by se měla zaručit dostatečná míra transparentnosti. Proto by bylo vhodné vytvořit skupinu poradců, která by vyvinula dlouhodobou koncepci dohledu a připravila by akční program nebo plán dlouhodobé reformy.

Sdílím názor, že Unie by v zájmu zmírňování dopadu budoucích krizí měla začít vytvářet soudržnější a účinnější právní předpisy.

Zpráva: Alojz Peterle (A6-0350/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávu z vlastního podnětu, kterou na základě bílé knihy Evropské komise nazvané Společně pro zdraví: Strategický přístup pro EU na období 2008–2013 vypracoval můj slovinský kolega a přítel Alojz Peterle. Podle Světové zdravotnické organizace již chronická onemocnění, mozkové příhody a onemocnění srdce předhánějí infekční onemocnění. Je proto zapotřebí urychleně přijmout přísnější opatření v oblasti prevence prostřednictvím plošného zavádění posuzování dopadu v oblasti zdraví.

Prioritou musí být boj proti padělání léků. Mrzí mě, že Komise podrobně neprozkoumala problémy zdravotníků, kteří musí být jádrem každé zdravotní politiky. Souhlasím se zpravodajem, že jedním z hlavních cílů ve zdravotnictví by mělo být vyrovnání rozdílů a odstranění nespravedlnosti v oblasti zdraví. Jsem zastáncem moderního přístupu k propagaci a ochraně zdraví, zvláště u nejzranitelnější části populace, například u malých dětí, a zavedení integrovaných sociálních a zdravotních politik.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro Peterleho zprávu o strategii v oblasti zdraví na období 2008–2013, protože se domnívám, že zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví po celý lidský život musí být prioritou EU.

Chtěla bych zopakovat doporučení obsažená v této zprávě, zvláště své návrhy, v nichž kladu důraz na vytváření plánů prevence a opatření na propagaci zdravého životního stylu v celé EU a provádění screeningu přispívajícího ke včasné diagnóze a okamžité léčbě onemocnění, čímž se snižuje související úmrtnost a morbidita.

Také bych chtěla poukázat na to, že je třeba zlepšit kvalitu zdravotní péče a pomoci poskytované občanům, přičemž je třeba brát v úvahu zvýšený výskyt chronických onemocnění a postupující stárnutí obyvatel Evropy.

Genowefa Grabowska (PSE), písemně. – (PL) Zprávu pana Peterleho plně podporuji. Domnívám se, že dobře navazuje na priority slovinského předsednictví. To přikládalo otázkám zdraví velký význam, což je naprosto pochopitelné, protože zdraví je největším darem, jakého se člověku v životě dostane. Bohužel se v Evropě v oblasti zdraví objevily některé nepříznivé trendy. Patří mezi ně nárůst počtu případů rakoviny a také cukrovky, kardiovaskulárních onemocnění a obezity. Navíc musíme řešit nové problémy spojené se stárnutím obyvatelstva, se změnou klimatu, globalizací a dokonce s důsledky terorismu, konkrétně s hrozbou bioterorismu.

Existují však velké rozdíly mezi zdravotnickými systémy členských států. To platí zvláště pro přístup ke zdravotní péči, prevenci, diagnózu a účinnou léčbu některých onemocnění. Výsledkem jsou značné rozdíly v průměrné délce života Evropanů. Při pohledu na zdravotní mapu Evropy dojdeme ke smutnému závěru, že železná opona v jistém smyslu stále existuje. Evropu nyní rozděluje úroveň zdravotnictví.

Pokud chceme tuto situaci napravit, musíme zdokonalit metody spolupráce v této oblasti. Musíme také zajistit, aby naše kroky byly efektivnější, a využít takzvaného lékařského potenciálu Evropy. Souhlasím s požadavkem pana zpravodaje, aby se navýšily investice do zdravotnictví. Domnívám se, že prostředky vložené do zdravotnictví nejsou výdaji v pravém slova smyslu. Jsou klíčovou součástí investice do kvality lidského kapitálu. Zdraví občanů EU je třeba vnímat jako jeden z hlavních sociálních a politických faktorů, které určují budoucnost Unie.

Ian Hughton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro Peterleho zprávu o zdravotní strategii pro EU v oblasti zdraví. Ve zprávě se konstatuje, že poskytování zdravotní péče je záležitostí členských států, a já jsem přesvědčen, že by to tak mělo zůstat. V Parlamentu i v celé EU se objevují názory, že zdravotní péče by se měla zcela otevřít výkvvům volného trhu, a já tento názor zásadně odmítám. EU však musí hrát významnou úlohu ve výměně informací a v propagaci zdravého životního stylu. Komise musí nyní přijít s konkrétními návrhy celoevropských opatření na propagaci zdraví a zároveň musí členským státům zaručit právo přijímat vlastní rozhodnutí, pokud jde o poskytování zdravotnických služeb.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LT) Přístup ke zdravotní péči je právem všech občanů EU a zajistit všem stejný přístup ke kvalitním zdravotnickým službám je hlavním úkolem veřejných orgánů členských států.

Podporuji tento dokument a souhlasím s tím, že zahrnuje ty nejnaléhavější problémy v oblasti zdravotní péče. Na úrovni EU i jednotlivých členských států bychom se nepochybně měli více soustředit na dlouhodobou ochranu zdraví. To je obzvláště důležité u starších občanů a osob s fyzickým nebo mentálním postižením a u domácí péče.

Vzhledem k nedostatku pečovatelů a k tomu, jak důležité služby poskytují, je nezbytné zlepšit jejich pracovní podmínky a zajistit, aby se jim dostávalo kvalitní odborné přípravy. Členské státy by měly reagovat na požadavek Parlamentu, aby pacientům zajistily přístup k život zachraňujícím lékům, i když jsou nákladné, s cílem zaručit všem občanům právo na zdraví.

Členské státy by měly strategii EU v oblasti zdravotnictví začít bezodkladně uplatňovat. Tak by se podpořilo a usnadnilo poskytování zdravotnických služeb na mezinárodní úrovni a volný pohyb zdravotnického personálu i pacientů a posílila by se spolupráce mezi soukromými a veřejnými institucemi. A co je nejdůležitější, díky uplatňování strategie EU v oblasti zdraví by lidé v celé EU měli přístup ke kvalitní zdravotní péči.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), písemně. – (SK) V současnosti stále existují velké rozdíly ve zdravotní péči mezi jednotlivými členskými státy. Podle Eurostatu se předpokládaná průměrná délka života při narození v různých zemích EU liší o devět let u žen a o třináct let u mužů a kojenecká úmrtnost se liší šestinásobně. Upřímně proto vítám úsilí pana Peterleho, který ve své zprávě hovoří o tom, že je třeba tyto rozdíly vyrovnat. Obzvláště oceňuji zmínku o důležitosti prevence, protože až 40 % onemocnění souvisí s nezdravým životním stylem a třetině případů výskytu rakoviny lze předejít včasnou diagnózou.

Vzhledem k tomu, že na prevenci se stále vyčleňují pouze 3 % prostředků určených na zdravotnictví, souhlasím s tím, že by se na ni mělo uvolnit více prostředků. Větší informovaností veřejnosti o významu prevence a zdravém životním stylu můžeme v konečném důsledku snížit výdaje na zdravotní péči, protože je levnější onemocněním předcházet, než je potom léčit. Jsem přesvědčen, že státy musí podniknout kroky zaměřené na zlepšení zdravotní péče, a v tomto kontextu představuje bílá kniha Komise a závěry Rady z prosince 2007 dobrý základ.

Andreas Mølzer (NI), písemně. – (DE) V Německu musí každoročně ukončit činnost dvacet až třicet klinik, protože se lékaři dostávají do platební neschopnosti kvůli žalobám o náhradu škody za údajné předepisování příliš drahých léků, a celým oblastem v Německu hrozí vážný nedostatek zdravotnických služeb. To je jen jeden z důsledků sílených zdravotnických politik minulých let. Situace není povzbudivější ani jinde v Evropě. Nejde jen o to, že financování zdravotní péče je přinejmenším problematické – lékaři a sestry musí také trávit stále více času papírováním, místo aby skutečně poskytovali zdravotní péči.

Musíme radikálně přehodnotit přístup na úrovni EU. Potřebujeme například vhodné strategie zajišťující dostatečný počet lékařů a také příklady osvědčených postupů. Musíme se však také zabývat základními problémy, například pomocí motivačních opatření řešit klesající porodnost u původního obyvatelstva Evropy. Potřebujeme také modely propagace zdravého životního stylu. Prevence je jen malým dílkem skládačky zvané zdravotní péče. Proto jsem se zdržel hlasování.

Zita Plešinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Zdraví je jednou z nejdůležitějších hodnot v lidském životě. Proto vítám strategii Komise v oblasti zdraví nazvanou Společně pro zdraví: Strategický přístup pro EU na období 2008–2013. Hlasovala jsem pro zprávu pana Peterleho, který ji postavil na třech klíčových slovech: spolupráce, rozdíly a prevence.

Ačkoli v souladu se zásadou solidarity spadá zdravotní péče výlučně do pravomoci členských států, nic nebrání tomu, aby zdravotnictví na bázi spolupráce získalo evropský rozměr. Všechny členské státy mohou těžit ze vzájemné výměny know-how v rámci osvědčených postupů. Pokud v některém členském státě dokážou vyléčit pacienta z rakoviny, měli by stejnou příležitost mít občané ze všech koutů EU.

Mezi členskými státy i v rámci jednotlivých států existují propastné rozdíly ve zdravotní péči. Pokud jde o rakovinu, jsou rozdíly v míře přežití mezi novými a starými členskými státy takové, že můžeme hovořit o železné oponě v oblasti zdraví. Je zapotřebí dosáhnout značného strategického pokroku v oblasti prevence onemocnění. Proto by se mělo začít u dlouhodobých plánů preventivních opatření.

Do výzkumu rakoviny se v EU investuje pětikrát méně prostředků než v USA. Proto je nutné investovat do zdraví mnohem více než do nynějška a stále ho zařazovat do politik na všech úrovních.

Rovana Plumb (PSE), písemně – (RO) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, neboť jsem přesvědčena, že uvedení doporučení do praxe zvýší průměrnou délku života v Evropské unii a pomůže nám dosáhnout lisabonských cílů souvisejících s hospodářským růstem.

Zpráva odhaluje zásadní souvislost mezi nedostatečným uplatňováním právních předpisů Společenství v oblasti životního prostředí a nepříznivými dopady na kvalitu života občanů.

Boj za omezení dopadů změny klimatu na zdraví občanů musí být podporován také aktivními politikami, jejichž cílem je přizpůsobení změně klimatu. Jedním takovým příkladem je vývoj metodik na předvídaní a prevenci velkých zdravotních problémů, jež se mohou objevit v závislosti na závažnosti dopadů změny klimatu a rovněž s ohledem na socioekonomické podmínky.

Je třeba zvýšit úsilí za účelem dosažení cíle, který navrhla Komise roku 2005, a sice dosažení 40% snížení počtu úmrtí způsobených znečištěním ovzduší do roku 2020. Provedené studie dokázaly, že dvě z pěti úmrtí na světě přímo či nepřímo souvisí s vlivy životního prostředí.

Blahopřeji zpravodaji.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Bílá kniha o zdraví v Evropské unii vyvolává řadu závažných otázek o budoucnosti Evropy a především o změně paradigmatu, které bude v budoucnu ovlivňovat fungování naší společnosti. Proto souhlasím s tím, že pan Peterle poukazuje na aspekty související s těmito novými výzvami, jako je stárnutí obyvatelstva, změna klimatu, globalizace a mobilita. Ty se musí stát základem nových politik, protože způsobí zásadní sociální a hospodářské změny. Musíme však také brát v potaz současné zdravotní problémy – kardiovaskulární onemocnění, cukrovku, obezitu a rakovinu. Na významu tak nabývají politiky v oblasti prevence a my musíme pro aktuální podmínky vytvořit jasný rámec, přičemž musíme brát v úvahu situaci ve všech 27 členských státech a stávající rozdíly mezi sociálními skupinami a členskými státy, abychom vytvořili meziodvětvové zdravotní politiky vytvářející podmínky pro efektivní rozvoj politiky v oblasti zdraví.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu pana Peterleho o úsilí a přístupu EU v oblasti zdraví.

Vzhledem k tomu, jaká nebezpečí Evropské unii nyní hrozí, má toto téma zásadní význam. Proto je zapotřebí společný přístup, aby se evropským občanům dostalo před těmito nebezpečími účinné ochrany. Dále bych chtěl ocenit iniciativu pana kolegy, protože ve své zprávě všem ukázal význam zdraví, které neznamená jen to, že člověk není nemocný.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Aby se evropským občanům dostalo co nejlepší léčby a ochrany zdraví, je důležité koordinovat v EU osvědčené postupy v oblasti zdravotní politiky.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu nazvanou Společně pro zdraví: Strategický přístup pro EU na období 2008-2013. Tato zpráva konkrétně navazuje na bílou knihu Evropské komise o politice v oblasti zdraví na období 2008-2013. Mezi hlavní ustanovení bílé knihy patří propagace zdravého životního stylu a odstranění překážek v přístupu ke zdravotnickým službám v členských státech EU. Zdůrazňována je také ochrana občanů před zdravotními riziky, rovnováha ve zdravotnických systémech a zavádění nových technologií v této oblasti. Domnívám se, že u strategií na podporu zdraví by se měl klást důraz na prevenci a včasnou diagnózu onemocnění.

V poslední době se v oblasti zdraví projevily některé nepříznivé trendy. Patří k nim nárůst počtu případů rakoviny, cukrovky a kardiovaskulárních onemocnění. Na prevenci se v současné době vyčleňují pouze 3 % prostředků určených na zdravotnictví, ačkoli je dobře známo, že prevence je lepší než léčba.

Boj proti moderním civilizačním chorobám bude úspěšný pouze tehdy, pokud občanům poskytneme odpovídající zdravotní péči a léčbu. Kromě toho musíme řešit rozdíly v přístupu ke zdravotnickým službám mezi jednotlivými sociálními skupinami a vyrovnávat rozdíly v přístupu ke zdravotní péči mezi členskými státy. Velice důležitá je i snaha o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci. Dále je třeba usilovat o lepší přizpůsobení zdravotní péče potřebám pacientů.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) EU se zaměřila na veřejné zdraví a jeho komercializaci. Cílem je znásobit zisky kapitalistů znevážením úlohy veřejných struktur, které se omezují na nákladné sektory, které nejsou lukrativní pro soukromé provozovatele.

EU ke zdraví přistupuje jako k prostředku ke zvýšení produktivity pracovníků a snížení sociálních nákladů. Zasahuje do odvětví, které spadá výlučně do pravomoci členských států, uplatňuje na něj stejná kritéria jako na soukromé podnikání, podporuje podnikatelskou činnost a opomíjí základní lidské právo na zdraví a život. Zároveň EU využívá zdraví jako záminku pro prosazování svých rozpínavých imperialistických plánů a navrhuje, aby zdravotnické služby byly součástí společné zahraniční a bezpečnostní politiky, mezinárodního obchodu a vztahů se třetími zeměmi.

Rámec Společenství pro zdravotnické služby a řízení inovací ve zdravotnických systémech, zakládání špičkových evropských středisek a další navrhovaná opatření jsou jen prvním krokem směrem k soustředění zdravotnických služeb do rukou několika nadnárodních společností. Ty budou obchodovat se soukromými pojišťovacími společnostmi a společně budou o poskytovaných službách rozhodovat na základě nepřijatelného systému třídní diskriminace.

Hlasujeme proti této zprávě, protože se ztotožňujeme s bojem pracujících proti komercializaci a privatizaci zdravotnictví. Podporujeme boj za bezplatné veřejné zdravotnictví poskytující kvalitní služby, které uspokojí potřeby obyčejných rodin.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), písemně. – (PL) Podporuji přijetí zprávy o strategii Evropské unie v oblasti zdraví na období 2008-2013. Z prostředků určených na zdravotnictví se na prevenci vyhrazuje příliš malý podíl – sotva 3 %.

Stále více si uvědomujeme, že roste počet případů onemocnění spojených s dnešní civilizací. Patří mezi ně rakovina, kardiovaskulární onemocnění a cukrovka. Tato onemocnění způsobují hlavně špatné stravovací návyky a nezdravý životní styl. Prevence, například prostřednictvím informačních kampaní, by pro rozpočty na zdravotní služby byla mnohem menší zátěží.

Dalším problémem jsou podmínky léčby. Ty se na území Evropské unie značně liší, přičemž v takzvaných starých členských státech je úroveň velice vysoká a ve státech, které přistoupily nedávno, je mnohem nižší. To dokazuje například vyšší dětská úmrtnost a nižší průměrná délka života žen i mužů.

Evropská unie by měla podniknout opatření zaručující stejné podmínky léčby ve všech členských státech. Politika v oblasti zdravotní péče by měla být pro Unii prioritou.

11. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

12. Sdělení společných postojů Rady: viz zápis

13. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

14. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

15. Termíny příštích zasedání: viz zápis

16. Přerušování zasedání

Předsedající. - Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno ve 12:05.)